

CONV 727/03

FÖLJENOT

från:	Presidiet
till:	Konventet
Ärende:	Utkast till text till avsnitt i tredje delen med kommentarer

1. Konventsledamöterna har i dokument CONV 725/03 fått ett utkast till den fullständiga texten till tredje delen av konstitutionen (tillsammans med texten till andra och fjärde delarna).
2. För att underlätta konventsledamöternas granskning och utvärdering av utkastet till tredje delen återges i detta dokument de avsnitt av denna del som presidiet har ändrat i enlighet med de ändringsförslag som har kommit in, de plenardebatter som hållits och de resultat som diskussionsgrupperna kommit fram till. Ändringarna har markerats och texterna föregås av en förklarande not. Andra texter som är nya i förhållande till befintliga fördrag återges här. De har ännu inte diskuterats i konventet.
3. Det bör noteras att bestämmelserna om institutionerna innehåller ändringar som i vilket fall som helst bör läggas till oavsett vilka val som görs i de grundläggande frågorna. När det gäller en del bestämmelser har enbart rubriken införts som en påminnelse. Bestämmelserna bör därför kompletteras och anpassas enligt den slutliga formuleringen av de institutionella bestämmelserna i första delen.

4. I nedanstående texter behandlas
 - bestämmelser om skatter, i bilaga I,
 - ekonomisk och monetär politik och protokollet om eurogruppen, i bilaga II,
 - området med frihet, säkerhet och rättvisa, i bilaga III,
 - unionens yttre åtgärder, i bilaga IV,
 - institutionella bestämmelser, i bilaga V,
 - finansiella bestämmelser, i bilaga VI,
 - nya rättsliga grunder, i bilaga VII.
 5. Konventsledamöterna återfinner också i bilaga VIII en förteckning över de bestämmelser i tredje delen för vilka presidiet har föreslagit en ändring när det gäller beslutsförfarandet.
-

AVDELNING III
POLITIK OCH INRE ÅTGÄRDER
KAPITEL I
AVSNITT 5
BESTÄMMELSER OM SKATTER

FÖRKLARANDE NOT

Det bifogade avsnittet innehåller ändringar av artiklarna om skatt. Syftet har varit att reagera på krav från arbetsgruppen om att införa kvalificerad majoritet i skattefrågor utan att bortse ifrån att frågan är mycket känslig, vilket också ett antal konventsledamöter har påpekat både i arbetsgruppen och under plenarmötet. I förslaget fastställs därför mycket tydligt på vilka områden kvalificerad majoritet skulle kunna användas, och föreslås en mekanism som innebär att rådet endast kan besluta om en föreslagen åtgärd om det först enhälligt har slagit fast att den verkligen omfattas av förfarandet med kvalificerad majoritet.

UTKAST TILL TEXT

Artikel III-56 (f.d. artikel 90)

Ingen medlemsstat skall, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.

Vidare skall ingen medlemsstat på varor från andra medlemsstater lägga sådana interna skatter eller avgifter som är av sådan art att de indirekt skyddar andra varor.

Artikel III-57 (f.d. artikel 91)

För varor som exporteras från en medlemsstat till någon annan medlemsstats territorium får återbetalning av interna skatter eller avgifter inte ske med belopp som överstiger de interna skatter eller avgifter som direkt eller indirekt lagts på varorna.

Artikel III-58 (f.d. artikel 92)

Vad beträffar andra skatter eller avgifter än omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter får befrielse och återbetalning vid export till andra medlemsstater medges och utjämningskatter eller utjämningsavgifter vid import från medlemsstaterna tas ut, endast om rådet i förväg genom ett europeiskt beslut på förslag från kommissionen för en begränsad tid har godkänt de planerade åtgärderna.

Artikel III-59 (f.d. artikel 93)

- 1. I en av rådet antagen europeisk lag eller ramlag skall bestämmelser om tillnärmning av lagstiftningarna om omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter fastställas för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och undvika snedvridning av konkurrensen. Lagen eller ramlagen skall antas enhälligt efter det att Europaparlamentet samt Ekonomiska och sociala kommittén har hörts.**
- 2. När rådet enhälligt, på förslag av kommissionen, konstaterar att bestämmelserna i punkt 1 gäller administrativt samarbete eller åtgärder för att bekämpa skattebedrägeri, skall rådet, trots vad som föreskrivs i punkt 1 besluta med kvalificerad majoritet när den antar den europeiska lag eller ramlag som fastställer bestämmelserna.**

Artikel III-60 (ny artikel)

När rådet enhälligt, på förslag av kommissionen, konstaterar att bestämmelserna om företagsbeskattning gäller administrativt samarbete eller åtgärder för att bekämpa skattebedrägeri, skall rådet med kvalificerad majoritet anta en lag eller en ramlag som fastställer bestämmelserna i den mån sådana är nödvändiga för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och undvika snedvridning av konkurrensen.

Lagen eller ramlagen skall antas efter det att Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén har hörts.

AVDELNING III
POLITIK OCH INRE ÅTGÄRDER
KAPITEL II
EKONOMISK OCH MONETÄR POLITIK

FÖRKLARANDE NOT

1. Artiklarna i följande kapitel innehåller ändringar som i huvudsak kan sägas tillhöra tre kategorier.

Ändringar i sak (rekommendationer från arbetsgruppen för ekonomisk styrning)

2. Texten innehåller ett antal förslag från arbetsgruppen för ekonomisk styrning och från den efterföljande plenardebatten. De inbegriper mindre ändringar vad gäller förfarandena för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken [artikel III.68 – (f.d. artikel 99)] och vad gäller förfarande vid alltför stora underskott [artikel III.73 – (f.d. artikel 104)]. En ny artikel har tillkommit [artikel III.81] om eurons representation utåt. Syftet med dessa ändringar är att reagera på de specifika rekommendationer som arbetsgruppen gav samtidigt som det säkerställs att deras omfattning beaktar de känsliga aspekter som påpekades av några i arbetsgruppen och under den efterföljande plenardebatten.

Ändringar av förfaranden (rekommendationer från arbetsgruppen för förenkling)

3. I artiklarna beaktas förslagen från arbetsgruppen för förenkling om att ändra förfarandena för ett antal rättsliga grunder som faller under EMU-kapitlet (i synnerhet de som för närvarande ingår i samarbetsförfarandet, som ju skall försvinna). Arbetsgruppen för förenkling rekommenderade att, när det gäller de bestämmelser som fortfarande ingår i samarbetsförfarandet, bör artikel III.68.6 (f.d. artikel 99.5) och artikel III.75.2 (f.d. artikel 106.2) överföras till medbeslutande (lagstiftningsförfarandet), och artikel III.71.2 (f.d. artikel 102.2) och artikel III.72.2 (f.d. artikel 103.2) överföras till enkelt samråd. Dessutom rekommenderade den att samrådsförfarandet under artikel III.74.6 (f.d. artikel 105.6) och artikel III.76.5 (f.d. artikel 107.5) också skulle överföras till medbeslutandeförfarandet. I de föreslagna texterna tas dessa rekommendationer upp, med undantag av artikel III.75.2 (harmonisering av tekniska specifikationer för mynt) som, på grund av den högt specialiserade karaktären, anses vara mera lämpad för samrådsförfarandet.

Tekniska ändringar

4. Ändringarna i sak gäller en text där en grupp juridiska experter, på presidiets begäran, redan hade gjort ett stort antal tekniska ändringar. Dessa rör huvudsakligen skapandet av en ny definitiv rättslig grund för den monetära politiken (artikel III.80) och omorganisering av avdelningen för övergångsarrangemang (avdelning 4).

Ytterligare frågor

5. Det bör noteras att i princip inga ändringar har gjorts av de artiklar som handlar om Europeiska centralbanken, trots att det har föreslagits att några av de befintliga bestämmelserna rörande ECB skulle läggas in under avdelning IV (institutionerna) i första delen. Det finns två anledningar till detta. För det första att det rådde enighet i arbetsgruppen om att inte göra några ändringar av ECB:s status eller funktioner. För det andra att det skulle bli mycket svårt att fastställa vilka bestämmelser som är "rent" institutionella eftersom ECB:s roll är oupplösligt förenad med bestämmelserna om den monetära politiken. Därför föreslås det att de detaljerade bestämmelserna i tredje delen om ECB bibehålls i EMU-kapitlet och att de inte flyttas till kapitlet om institutionerna.
6. Eurogruppens existens erkänns formellt för första gången i ett protokoll som bifogas konstitutionen. Formella beslut i ekonomiska och finansiella frågor kommer även fortsättningsvis att fattas i rådet (normalt Ekofinrådet), inklusive på de områden där det särskilt fastställs i konstitutionen att de medlemsstater som inte ingår i euroområdet är uteslutna från röstningsförfarandet. Texten innehåller dock en ny punkt 3 i artikel [III-86 (f.d. artikel 122)] där det föreskrivs en möjlighet för medlemmarna i euroområdet att inbördes anta bestämmelser när det gäller riktlinjer om ekonomisk politik, budgetdisciplin och multilateral kontroll som går utöver vad som föreskrivs på annan plats i detta kapitel.

UTKAST TILL TEXT

AVSNITT 1

DEN EKONOMISKA POLITIKEN

Artikel III-66 (f.d. artikel 4)

1. För att de mål som anges i artikel I-3 skall uppnås skall medlemsstaternas och unionens verksamhet, på de villkor och enligt den tidsplan som anges i konstitutionen, innefatta förändring av en ekonomisk politik som baseras på en nära samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik, på den inre marknaden och på fastställda gemensamma mål och som bedrivs enligt principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.
2. Parallellt härmed och på de villkor och enligt den tidsplan och de förfaranden som anges i konstitutionen skall denna verksamhet omfatta en gemensam valuta, euron, samt fastställande och bedrivande av en gemensam penning- och valutapolitik; denna politik skall ha som huvudmål att upprätthålla prisstabilitet och att, utan att detta mål åsidosätts, understödja den allmänna ekonomiska politik som bedrivs inom unionen, i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.
3. Denna verksamhet från medlemsstaternas och unionens sida förutsätter att följande vägledande principer iakttas: Stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans.

Artikel III-67 (f.d. artikel 98)

Medlemsstaterna skall föra sin ekonomiska politik så att de bidrar till att förverkliga unionens mål, såsom dessa definieras i artikel I-3 och inom ramen för de allmänna riktlinjer som avses i [artikel III-68.2]. Medlemsstaterna och unionen skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och i enlighet med principerna i [artikel III-66].

Artikel III-68 (f.d. artikel 99)

1. Medlemsstaterna skall betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna denna politik inom rådet i enlighet med bestämmelserna i [artikel III-67].
2. Rådet skall på rekommendation av kommissionen utarbeta ett utkast till allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och rapportera sina resultat till Europeiska rådet.

Europeiska rådet skall på grundval av rådets rapport diskutera en slutsats angående de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik.

På grundval av denna slutsats skall rådet anta en rekommendation som anger dessa allmänna riktlinjer. Det skall underrätta Europaparlamentet om denna.

3. För att säkerställa en fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall skall rådet på grundval av rapporter från kommissionen övervaka den ekonomiska utvecklingen i varje medlemsstat och inom unionen samt den ekonomiska politikens överensstämmelse med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2, och regelbundet göra en samlad bedömning.

För denna multilaterala övervakning skall medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om viktiga åtgärder som de har vidtagit inom ramen för sin ekonomiska politik och andra upplysningar som de anser nödvändiga.

4. Visar det sig inom ramen för förfarandet enligt punkt 3 att en medlemsstats ekonomiska politik inte är förenlig med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2 eller att det finns risk för att denna politik kan äventyra den ekonomiska och monetära unionens funktion, **kan kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten. Rådet kan på rekommendation av kommissionen lämna den berörda medlemsstaten de rekommendationer som behövs. Rådet kan på förslag av kommissionen besluta att offentliggöra sina rekommendationer.**

Inom ramen för denna punkt skall rådet besluta utan att den berörda medlemsstatens röst medräknas och med kvalificerad majoritet definierad som majoriteten av de övriga medlemsstaterna, som skall företräda minst tre femtedelar av befolkningen i dessa stater.

5. Rådets ordförande och kommissionen skall rapportera till Europaparlamentet om resultaten av den multilaterala övervakningen. Rådets ordförande kan anmodas att framträda inför den behöriga kommittén hos Europaparlamentet, om rådet har offentliggjort sina rekommendationer.

6. **I en europeisk lag eller ramlag kan fastställas föreskrifter om det multilaterala övervakningsförfarande som avses i punkterna 3 och 4.**

Artikel III-69 (f.d. artikel 100)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra förfaranden som föreskrivs i konstitutionen kan en europeisk lag antagen av rådet fastställa lämpliga åtgärder med hänsyn till det ekonomiska läget, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor.

2. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av naturkatastrofer eller osedvanliga händelser utanför dess kontroll, kan rådet på förslag av kommissionen anta ett europeiskt beslut som på vissa villkor beviljar den berörda medlemsstaten ekonomiskt bistånd från unionen. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om detta.

Artikel III-70 (f.d. artikel 101)

1. Det är förbjudet för Europeiska centralbanken och medlemsstaternas centralbanker (nedan kallade "nationella centralbanker") att ge unionsinstitutioner eller unionsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller Europeiska centralbankens och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.
2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa skall behandlas av de nationella centralbankerna och Europeiska centralbanken på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbankreserver.

Artikel III-71 (f.d. artikel 102)

1. Alla åtgärder och bestämmelser som ger unionsinstitutioner eller unionsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna en positiv särbehandling hos finansinstitut är förbjudna i den mån de inte är baserade på tillsynsmässiga hänsyn.
2. **Rådet skall på förslag av kommissionen anta europeiska förordningar eller beslut som fastställer definitioner för tillämpningen av det förbud som avses i punkt 1. Det skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet.**

Artikel III-72 (f.d. artikel 103)

1. Unionen skall inte ansvara för eller åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt. En medlemsstat skall inte ansvara för att åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en annan medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt.
2. **Rådet kan på förslag av kommissionen anta bestämmelser som fastställer definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i [artikel III-70] och i denna artikel. Det skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet.**

Artikel III-73 (f.d. artikel 104)

1. Medlemsstaterna skall undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.
2. Kommissionen skall övervaka utvecklingen av budgetsituationen och den offentliga sektorns skuldsättning i medlemsstaterna för att upptäcka allvarliga fel. Den skall särskilt undersöka om budgetdisciplin iakttas på grundval av följande två kriterier:
 - a) Huruvida andelen av det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde, såvida inte
 - i) detta procenttal har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet, eller
 - ii) referensvärdet endast undantagsvis och övergående överskrids och procenttalet fortfarande ligger nära referensvärdet.
 - b) Huruvida skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde såvida inte detta procenttal minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt.

Referensvärdena anges i protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott

3. Om en medlemsstat inte uppfyller de krav som gäller enligt det ena av eller båda dessa kriterier, skall kommissionen utarbeta en rapport. I sin rapport skall kommissionen även beakta huruvida den offentliga sektorns underskott överstiger utgifterna för de offentliga investeringarna samt alla övriga faktorer av betydelse, inbegripet medlemsstatens ekonomiska och budgetmässiga läge på medellång sikt.

Kommissionen kan också utarbeta en rapport även om kraven är uppfyllda enligt kriterierna, om den anser att det föreligger risk för ett alltför stort underskott i en medlemsstat.

4. Ekonomiska och finansiella kommittén skall yttra sig över kommissionens rapport.

5. Om kommissionen anser att det föreligger eller kan uppstå ett alltför stort underskott i en medlemsstat skall kommissionen avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten.

6. Rådet skall **på förslag av kommissionen**, med beaktande av eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten, efter en allsidig bedömning avgöra om ett alltför stort underskott föreligger. Om rådet slår fast att ett alltför stort underskott föreligger, skall rådet i enlighet med samma förfarande ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten i syfte att få denna situation att upphöra inom en viss tid. Om inte annat följer av punkt 8 skall sådana rekommendationer inte offentliggöras.

Inom ramen för denna punkt skall rådet besluta utan att den berörda medlemsstatens röst medräknas och med kvalificerad majoritet definierad som majoriteten av de övriga medlemsstaterna, som skall företräda minst tre femtedelar av befolkningen i dessa stater.

7. Rådet skall på rekommendation av kommissionen med kvalificerad majoritet anta **de europeiska beslut och rekommendationer som avses i punkterna 8–12. Rådet skall besluta utan att den berörda medlemsstatens röst medräknas och med kvalificerad majoritet definierad som majoriteten av de övriga medlemsstaterna, som skall företräda minst tre femtedelar av befolkningen i dessa stater.**

8. Om rådet finner att dess rekommendationer inte har medfört några effektiva åtgärder inom den fastställda tiden, får rådet offentliggöra rekommendationerna.

9. Om en medlemsstat även i fortsättningen underlåter att efterkomma rådets rekommendationer, kan rådet anta ett europeiskt beslut för att förelägga medlemsstaten att inom en fastställd tidsfrist vidta de åtgärder för att minska underskottet som rådet anser nödvändiga för att komma till rätta med situationen.

I sådana fall kan rådet begära att den berörda medlemsstaten inkommer med rapporter enligt en fastställd tidsplan för att göra det möjligt att granska medlemsstatens anpassningssträvanden.

10. Så länge en medlemsstat inte efterkommer ett europeiskt beslut som har antagits enligt punkt 9, kan rådet allt efter omständigheterna besluta att tillämpa eller skärpa en eller flera av följande åtgärder:

- a) Att kräva att den berörda medlemsstaten offentliggör de ytterligare uppgifter som rådet närmare anger, innan medlemsstaten utger obligationer och andra värdepapper.
- b) Att anmoda Europeiska investeringsbanken att ompröva sin utlåningspolitik gentemot den berörda medlemsstaten.
- c) Att kräva att den berörda medlemsstaten räntelöst deponerar ett belopp av lämplig storlek hos unionen, till dess att rådet anser att det alltför stora underskottet har korrigerats.
- d) Att förelägga böter av lämplig storlek.

Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om de bestämmelser som antas.

11. Rådet skall upphäva samtliga eller vissa av sina bestämmelser enligt punkterna 6 och 8–10, i den mån som det anser att det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten har korrigerats. Om rådet tidigare har offentliggjort rekommendationer skall det, så snart ett beslut enligt punkt 9 har upphävts, avge en offentlig förklaring om att det inte längre föreligger ett alltför stort underskott i den berörda medlemsstaten.

12. Den i [artiklarna III-261 och III-262] angivna rätten att föra talan får inte utövas med avseende på punkterna 1–6 samt 8 och 9 i denna artikel.

13. Protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott innehåller ytterligare bestämmelser om genomförandet av det förfarande som beskrivs i denna artikel.

Lämpliga bestämmelser som ersätter det nämnda protokollet skall fastställas i en europeisk lag som antas av rådet. Det skall besluta med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet och Europeiska centralbanken.

Om inte annat följer av övriga bestämmelser i denna punkt skall rådet på förslag av kommissionen anta europeiska förordningar och beslut i vilka närmare regler och definitioner för tillämpningen av det nämnda protokollet fastställs. Rådet skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet.

AVSNITT 2

MONETÄR POLITIK

Artikel III-74 (f.d. artikel 105)

1. Huvudmålet för Europeiska centralbankssystemet skall vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall Europeiska centralbankssystemet stödja den allmänna ekonomiska politiken inom unionen i syfte att bidra till att förverkliga dennas mål enligt artikel I-3. Europeiska centralbankssystemet skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iaktta de principer som anges i [artikel III-66].
 2. Europeiska centralbankssystemets grundläggande uppgifter skall vara att
 - a) utforma och genomföra unionens monetära politik,
 - b) genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i [artikel III-223],
 - c) inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,
 - d) främja ett väl fungerande betalningssystem.
 3. Punkt 2 c skall inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.
 4. Europeiska centralbanken skall höras
 - a) om varje förslag till unionsrättsakt inom sitt behörighetsområde,
 - b) av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom sitt behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i [artikel III-76.6].
- Europeiska centralbanken får i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till institutioner eller organ inom unionen eller till nationella myndigheter.

5. Europeiska centralbankssystemet skall medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

6. **Europeiska centralbanken kan i europeiska lagar eller ramlagar tilldelas särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag. Dessa skall antas efter det att Europeiska centralbanken har hörts.**

Artikel III-75 (f.d. artikel 106)

1. Europeiska centralbanken skall ha ensamrätt att tillåta utgivning av **euron, unionens valuta** ~~sedlar inom unionen~~. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna får ge ut sådana sedlar, ~~Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara vilka~~ skall vara de enda lagliga betalningsmedlen inom unionen.

2. Medlemsstaterna får ge ut mynt i den omfattning som godkänns av Europeiska centralbanken. **Bestämmelser för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp får fastställas i europeiska lagar eller ramlagar i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntens smidiga omlopp inom unionen. Dessa skall antas efter det att Europaparlamentet och Europeiska centralbanken har hörts.**

Artikel III-76 (f.d. artikel 107)

1. Europeiska centralbankssystemet skall bestå av Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna.

2. Europeiska centralbanken skall vara en juridisk person.

3. Europeiska centralbankssystemet skall ledas av Europeiska centralbankens beslutande organ som skall vara ECB-rådet och direktionen.

4. Europeiska centralbankssystemets stadga fastställs i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

5. **Artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i Europeiska centralbankssystemets stadga får ändras**

a) **genom en europeisk lag efter det att Europeiska centralbanken har hörts, eller**

b) **genom en lag som antas av rådet på rekommendation av Europeiska centralbanken, efter godkännande av Europaparlamentet och efter det att kommissionen har hörts.**

6. Rådet skall anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i Europeiska centralbankssystemets stadga. Det skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet

- a) på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken, eller
- b) på rekommendation av Europeiska centralbanken och efter att ha hört kommissionen.

Artikel III-77 (f.d. artikel 108)

Då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom konstitutionen och Europeiska centralbankssystemets stadga skall varken Europeiska centralbanken eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ begära eller ta emot instruktioner från unions institutioner eller unionsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Unionsinstitutionerna, unionsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av Europeiska centralbankens eller de nationella centralbankernas beslutande organ när de fullgör sina uppgifter.

Artikel III-78 (f.d. artikel 109)

Varje medlemsstat skall säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med konstitutionen och Europeiska centralbankssystemets stadga.

Artikel III-79 (f.d. artikel 110)

1. För att fullgöra de uppgifter som har anförtrots Europeiska centralbankssystemet skall Europeiska centralbanken i enlighet med bestämmelserna i konstitutionen och på de villkor som anges i Europeiska centralbankssystemets stadga anta

- a) europeiska förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 i Europeiska centralbankssystemets stadga samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i [artikel III-76.6],
- b) de europeiska beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrots Europeiska centralbankssystemet genom konstitutionen och Europeiska centralbankssystemets stadga,
- c) rekommendationer och yttranden.

2. Europeiska centralbanken kan besluta att offentliggöra sina europeiska beslut, rekommendationer och yttranden.

3. Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i [artikel III-76.6] skall Europeiska centralbanken ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt Europeiska centralbankens europeiska förordningar och beslut.

Artikel III-80 (f.d. artikel 23.4)

Utan att det påverkar Europeiska centralbankens befogenheter skall nödvändiga bestämmelser för att använda euron som medlemsstaternas gemensamma valuta fastställas i europeiska lagar eller ramlagar. Dessa skall antas efter det att Europeiska centralbanken ha hörts.

Artikel 16 (f.d. artikel 111)

1. — ~~Med avvikelse från artikel 300 får rådet genom enhälligt beslut — på rekommendation av Europeiska centralbanken eller kommissionen, efter att ha hört Europeiska centralbanken för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet och efter att ha hört Europaparlamentet samt enligt det i punkt 3 angivna förfarandet för beslut om den ordning som nämnts där — ingå formella avtal om ett växelkurssystem för euron i förhållande till valutor i tredje land. Rådet får, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av Europeiska centralbanken eller kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet, anta, ändra eller upphäva centralkurser för euron inom växelkurssystemet. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om centralkurser för euron antas, ändras eller upphävs.~~

2. — ~~I avsaknad av ett växelkurssystem i förhållande till en eller flera valutor i tredje land enligt punkt 1 får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken eller på rekommendation av Europeiska centralbanken, utarbeta allmänna riktlinjer för valutapolitiken i förhållande till dessa valutor. Dessa allmänna riktlinjer skall inte påverka huvudmålet för Europeiska centralbankssystemet som är att upprätthålla prisstabilitet.~~

3. — ~~Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 300, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås. Denna ordning skall säkerställa att gemenskapen uttrycker en gemensam ståndpunkt. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna.~~

~~Avtal som ingås enligt denna punkt skall vara bindande för gemenskapens institutioner, Europeiska centralbanken och medlemsstaterna.~~

~~4. Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken, besluta om gemenskapens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen och om hur denna skall företrädas, med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna 99 och 105.~~

~~5. Med förbehåll för gemenskapens befogenheter och gemenskapsavtal om den ekonomiska och monetära unionen, får medlemsstaterna föra förhandlingar i internationella organ och ingå internationella avtal.~~

Artikel III-81 (ny)

1. I syfte att säkerställa eurons plats i det internationella valutasystemet skall de medlemsstater som har euron som valuta samordna sina åtgärder med varandra och med kommissionen, för att fastställa gemensamma ståndpunkter i frågor som rör valutan, inom de berörda internationella finansinstitutionerna och finanskonferenserna. De skall försvara och främja dessa gemensamma ståndpunkter.

Europeiska centralbanken skall knytas till denna samordning fullt ut när det gäller valutapolitiken och frågor som har ett direkt samband med den, utan att det påverkar Europeiska centralbankens oavhängighet.

2. På grundval av denna samordning får rådet på förslag av kommissionen besluta om lämpliga åtgärder för att säkerställa enad representation inom de berörda internationella finansinstitutionerna och finanskonferenserna

AVSNITT 3

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel III-82 (f.d. artikel 112)

1. Europeiska centralbanksrådet skall bestå av Europeiska centralbankens direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna i medlemsstater utan undantag.

- 2.**
- a) Direktionen skall bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.**
 - b) Ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna skall på rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och Europeiska centralbanksrådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.**

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

Artikel III-83 (f.d. artikel 113)

1. Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i Europeiska centralbanksrådets sammanträden.

Rådets ordförande får lägga fram förslag för behandling i Europeiska centralbanksrådet.

2. Europeiska centralbankens ordförande skall inbjudas att delta i rådets sammanträden när rådet behandlar frågor som rör mål och uppgifter för Europeiska centralbankssystemet.

3. Europeiska centralbanken skall till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom Europeiska centralbankssystemet och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året. Europeiska centralbankens ordförande skall lägga fram denna rapport för rådet och Europaparlamentet som kan hålla en allmän debatt på grundval av rapporten.

Europeiska centralbankens ordförande och övriga direktionsledamöter kan på begäran av Europaparlamentet eller på eget initiativ höras av Europaparlamentets behöriga kommittéer.

Artikel III-84 (f.d. artikel 114)

1. För att främja samordningen av medlemsstaternas politik i den utsträckning som är nödvändig för den inre marknadens funktion upprättas härmed en ekonomisk och finansiell kommitté.

2. Denna kommitté skall ha till uppgift att

- a) på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,
- b) följa den ekonomiska och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom unionen och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen, särskilt i fråga om finansiella relationer med tredje land och internationella institutioner,
- c) utan att det påverkar tillämpningen av [artikel III-242] medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt [artiklarna III-45 och III-219, artikel III-68.2, III-68.3, III-68.4 och III-68.6, artiklarna III-69, III-71, III-72 och III-73, artikel III-74.6, artikel III-75.2, artikel III-76.5 och III-76.6, artiklarna III-223 och III-90, artikel III-91.2 och III-91.3, artikel III-86.2 och artikel III-87.2 och III-87.3] och utföra andra rådgivande och förberedande uppgifter på uppdrag av rådet,

- d) minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av konstitutionen och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat, kommissionen och Europeiska centralbanken skall var för sig utse högst två medlemmar av kommittén.

3. Rådet skall på förslag av kommissionen anta ett europeiskt beslut om närmare bestämmelser om sammansättningen av Ekonomiska och finansiella kommittén. Rådet skall besluta efter att ha hört Europeiska centralbanken och denna kommitté. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om sådana beslut.

4. Utöver de uppgifter som anges i punkt 2 skall kommittén, om och så länge som det finns medlemsstater med undantag enligt [artiklarna III-86, III-87 och III-88], följa den monetära och finansiella situationen och det allmänna betalningssystemet i dessa medlemsstater och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen.

Artikel III-85 (f.d. artikel 115)

I frågor som faller inom tillämpningsområdet för [artikel III-68.4, artikel III-73 med undantag av punkt 13, artiklarna III-223, III-87 och artikel III-87.3], kan rådet eller en medlemsstat anmoda kommissionen att lägga fram en rekommendation eller ett förslag, allt efter omständigheterna. Kommissionen skall behandla en sådan begäran och utan dröjsmål förelägga rådet sina slutsatser.

AVSNITT 4

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel III-86 (f.d. artikel 122)

1. De medlemsstater beträffande vilka rådet inte har beslutat att de uppfyller de nödvändiga villkoren för införandet av euron skall ges undantag enligt punkt 2 i den här artikeln. Sådana medlemsstater skall nedan betecknas som "medlemsstater med undantag".

2. Ett undantag enligt punkt 1 skall innebära att följande bestämmelser i konstitutionen inte skall tillämpas på den berörda medlemsstaten:

- a) **Antagande av delar av de stora riktlinjerna för den ekonomiska politiken som rör euroområdet generellt (artikel III-68.2).**
- b) **Tvångsåtgärder för att avhjälpa alltför stora underskott (artikel III-73.9 och III-73.11).**

- c) Mål och uppgifter för det europeiska centralbankssystemet (artikel III-74.1–3 och III-74.5).
- d) Utgivning av euron (artikel III-75).
- e) Europeiska centralbankens akter (artikel III-79).
- f) Bestämmelser om användningen av euron (artikel III-80).
- g) Avtal om valuta (artikel III-223).
- h) Eurons yttre representation (artikel III-81).
- i) Utnämning av ledamöterna i Europeiska centralbankens direktion (artikel III-82.2 b).

Kapitel IX i Europeiska centralbankens stadga innehåller bestämmelser om att en sådan medlemsstat och dess nationella centralbank skall undantas från rättigheter och skyldigheter inom ramen för det europeiska centralbankssystemet.

3. I syfte att bidra till att den ekonomiska och monetära unionen skall fungera väl och i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i konstitutionen får ytterligare åtgärder, som inriktas på de medlemsstater som har euron som valuta, antas, särskilt för att förstärka samordningen av deras ekonomiska politik och budgetdisciplinen. Dessa åtgärder skall gälla riktlinjerna för den ekonomiska politiken och övervakningen av dessa [artikel III-68.2 och III-68.3] samt alltför stora underskott [artikel III-3.6, III-3.8 och III-3.11].

4. Med "medlemsstater" i punkt 2 avses "medlemsstater utan undantag".

5. Medlemsstater med undantag får inte utöva rösträtt vid åtgärder av rådet enligt de artiklar som räknas upp i punkt 2. **Kvalificerad majoritet definieras som majoriteten av rösterna från företrädarna för medlemsstater utan undantag, företrädande minst tre femtedelar av befolkningen i dessa stater.** Enhällighet mellan dessa medlemsstater fordras för en rättsakt som kräver enhällighet.

Artikel III-87 (f.d. artiklarna 121, 122.2 och 123.5)

1. Minst en gång vartannat år eller på begäran av en medlemsstat med undantag skall kommissionen och Europeiska centralbanken rapportera till rådet om hur medlemsstaterna med undantag fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen. Dessa rapporter skall omfatta en granskning av i vilken utsträckning som var och en av dessa medlemsstaters nationella lagstiftning, inklusive stadgan för dess centralbank, är förenlig med [artiklarna III-77 och III-78] i konstitutionen och med Europeiska centralbankssystemets stadga. I rapporterna skall också granskas om en hög grad av varaktig konvergens har uppnåtts; detta skall ske genom en analys av i vad mån var och en av dessa medlemsstater har uppfyllt följande kriterier:

- a) En hög grad av prisstabilitet; detta skall framgå av att inflationstakten ligger nära den i de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet.

- b) En hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn; detta skall framgå av att den offentliga sektorns finanser inte uppvisar ett alltför stort underskott enligt bestämmelserna i [artikel III-73.6].
2. Efter att ha hört Europaparlamentet och efter överläggningar i rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall rådet besluta om vilka medlemsstater med undantag som uppfyller de nödvändiga villkoren på grundval av kriterierna i [punkt 1] samt upphäva de berörda medlemsstaternas undantag.
3. Om beslut fattas enligt förfarandet i punkt 2 om att upphäva ett undantag skall rådet på förslag av kommissionen och genom enhälligt beslut av de medlemmar av rådet som företräder medlemsstater utan undantag och den berörda medlemsstaten, oåterkalleligen fastställa den kurs till vilken euron skall ersätta den berörda medlemsstatens valuta samt vidta de övriga åtgärder som behövs för att införa euron som enda valuta i denna medlemsstat. Rådet skall besluta efter att ha hört Europeiska centralbanken.

Artikel III-88 (f.d. artiklarna 123.3 och artikel 117.2)

1. Om och så länge som det finns medlemsstater med undantag och utan att det påverkar tillämpningen av [artikel III-76.3] i konstitutionen, skall det allmänna råd för Europeiska centralbanken som avses i artikel 45 i Europeiska centralbankssystemets stadga upprättas som Europeiska centralbankens tredje beslutande organ.
2. Om och så länge som det finns medlemsstater med undantag skall Europeiska centralbanken när det gäller dessa medlemsstater
- a) stärka samarbetet mellan de nationella centralbankerna,
 - b) stärka samordningen av medlemsstaternas monetära politik med målet att säkerställa prisstabilitet,
 - c) övervaka växelkursmekanismens funktion,

- d) samråda om frågor som ligger inom de nationella centralbankernas behörighet och som inverkar på finansinstitutens och de finansiella marknadernas stabilitet,
- e) utöva de uppgifter som tidigare ankom på Europeiska fonden för monetärt samarbete, som tidigare hade övertagits av Europeiska monetära institutet.

Artikel III-89 (f.d. artikel 124.1)

Varje medlemsstat med undantag skall behandla sin valutapolitik som en fråga av gemensamt intresse. Därvid skall den ta hänsyn till erfarenheterna från samarbetet inom ramen för växelkursmekanismen.

Artikel III-90 (f.d. artikel 119)

1. Om en medlemsstat med undantag har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans antingen som följd av en obalans i betalningsbalansen som helhet eller som följd av beskaffenheten av den valuta som staten förfogar över och om sådana svårigheter är särskilt ägnade att äventyra den inre marknadens funktion eller genomförandet av den gemensamma handelspolitiken, skall kommissionen genast undersöka situationen i den staten och de åtgärder som staten har vidtagit eller med anlitande av alla de medel som den förfogar över kan vidta enligt konstitutionen. Kommissionen skall ange åtgärder som den rekommenderar medlemsstaten att vidta.

Om åtgärder som vidtagits av en medlemsstat med undantag eller föreslagits av kommissionen inte visar sig vara tillräckliga för att avlägsna uppkomna eller hotande svårigheter, skall kommissionen efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd och föreslå lämpliga former för detta.

Kommissionen skall regelbundet underrätta rådet om situationen och dess utveckling.

2. Rådet skall bevilja ömsesidigt bistånd; det skall anta de europeiska ramlagar eller beslut som anger villkoren för och den närmare utformningen av biståndet. Detta bistånd kan bland annat bestå av

- a) ett samordnat uppträdande mot eller inom andra internationella organisationer till vilka medlemsstaterna med undantag kan vända sig,
- b) nödvändiga åtgärder för att undvika omläggning av handeln när den medlemsstat med undantag som befinner sig i svårigheter upprätthåller eller återinför kvantitativa restriktioner gentemot tredje land,
- c) beviljande av begränsade krediter från andra medlemsstater, under förutsättning att dessa ger sitt samtycke.

3. Om ömsesidigt bistånd som kommissionen rekommenderat inte beviljas av rådet eller om beviljat ömsesidigt bistånd och vidtagna åtgärder är otillräckliga, skall kommissionen bemyndiga den medlemsstat med undantag som befinner sig i svårigheter att vidta skyddsåtgärder för vilka kommissionen skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

Rådet får på eget initiativ återkalla ett sådant bemyndigande eller ändra villkoren för och den närmare utformningen av skyddsåtgärderna.

Artikel III-91 (f.d. artikel 120)

1. Om en plötslig kris inträffar i fråga om betalningsbalansen och ett beslut enligt [artikel III-90.2] inte fattas omedelbart, får en medlemsstat med undantag av försiktighetsskäl vidta nödvändiga skyddsåtgärder. Sådana åtgärder skall medföra minsta möjliga störningar i den inre marknadens funktion och får inte gå utöver vad som är helt nödvändigt för att avhjälpa de plötsligt uppkomna svårigheterna.

2. Kommissionen och övriga medlemsstater skall underrättas om dessa skyddsåtgärder senast vid den tidpunkt då de träder i kraft. Kommissionen får rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd enligt [artikel III-90].

3. Rådet får, efter att ha inhämtat yttrande från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra, skjuta upp eller upphäva skyddsåtgärderna.

Protokoll om eurogruppen

De höga fördragsslutande parterna,

som önskar främja villkoren för en starkare ekonomisk tillväxt i Europa och i detta syfte utveckla en allt närmare samordning av den ekonomiska politiken i euroområdet,

som är medvetna om behovet av särskilda bestämmelser för en förstärkt dialog mellan euroområdets stater i avvaktan på att alla EU:s medlemsstater ansluter sig till euroområdet,

har enats om följande bestämmelser som skall fogas till konstitutionen.

Artikel 1

Ministrarna från staterna i euroområdet skall hålla informella sammanträden. Dessa skall äga rum vid behov för att diskutera de frågor som sammanhänger med det särskilda ansvar som de delar när det gäller den gemensamma valutan. Kommissionen och ECB skall inbjudas att delta i dessa sammanträden som skall förberedas av företrädarna för finansministrarna från staterna i euroområdet.

Artikel 2

Ministrarna skall med en majoritet bland euroområdets medlemsstater utse en ordförande för två år.

AVDELNING III

INRE POLITIK OCH ÅTGÄRDER

KAPITEL IV

ETT OMRÅDE MED FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA

FÖRKLARANDE NOT

Allmänna bestämmelser

De åtta första artiklarna innehåller bestämmelser av övergripande art om huvuddragen i området med frihet, säkerhet och rättvisa och dess särskilda förfaranden eller undantag från de allmänna reglerna.

I **artikel [III-153]** avspeglas innehållet i de övriga bestämmelserna och fastställs den allmänna omfattningen av de europeiska insatserna. Den togs väl emot i det stora hela och de ändringsförslag som lämnats är framför allt av redaktionell art. Ett visst antal konventsledamöter föreslog tillägg av "förebyggande av rasism och främlingsfientlighet" (Duhamel + 10. Voggenhuber, Michel + 5, Dybkjaer, De Rossa, Carey och Gabaglio). Detta förslag godkändes. Det ansågs också vara av värde att uttryckligen nämna att bestämmelserna likaså skall tillämpas på statslösa personer. I den fortsatta texten omfattar orden "medborgare i tredje land" således även underförstått statslösa personer utan att detta behöver anges uttryckligen.

Artiklarna [III-154] och [III-155] har praktiskt taget inte ändrats alls. Vissa ville att de skulle strykas, men flertalet ville ha dem kvar i enlighet med slutsatserna från arbetsgrupp X. Det föreslås att innehållet i artikel [III-154] skall ingå i detta kapitel och inte i artikel [I-20] i konstitutionen som ägnas Europeiska rådet. När det gäller artikel [III-155] om de nationella parlamentens roll, är det enda förslaget till ändring det att den bestämmelse som ursprungligen förekom i punkt 2 skall flyttas till protokollet om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Beträffande **artikel [III-156]** föreslås det att den behålls trots att en del konventsledamöter begärde att den skall strykas (Duff + 20, Fischer, Kaufmann, Kohout, Michel + 5, Teufel, Tiilikainen + 5). Att metoden med ömsesidig utvärdering stadfästes ingår i den politiska kompromiss som man kom fram till under arbetet i arbetsgrupp X och lovordades av flera andra konventsledamöter. De ändringsförslag som avser att ge Europaparlamentet en stärkt roll (Costa + 1, Duhamel + 8) godkändes inte, eftersom det inte i detta fall handlar om lagstiftningsverksamhet, utan snarare administrativa villkor för den utvärdering som skall göras av medlemsländerna. Det ansågs även lämpligt att ange att ett av målen med den ömsesidiga utvärderingen är att främja ömsesidigt erkännande, vilket gör det möjligt att tillmötesgå ett önskemål från vissa konventsledamöter (Villepin, Lequiller).

När det gäller **artikel [III-157]** om operativt samarbete, föreslås det att en kommitté inrättas, och att det alltså inte bara rör sig om en enkel rådsfunktion. Detta tillmötesgår en rad ändringsförslag och ligger i linje med de övriga artiklar i konstitutionen som nämner kommittéer inom rådet. Texten har ändrats så att den inte uttryckligen anger vilka behöriga myndigheter som skall bli föremål för den planerade samordningen utan delegationerna ges sålunda en vid bedömningsmarginal för att ta hänsyn till sina administrativa strukturer. Å andra sidan föreslås ett tillägg av att de nationella parlamenten skall informeras på samma gång som Europaparlamentet om kommitténs arbete, med tanke på att operativa resurser i dag är medlemsstaternas ansvar.

När det gäller **artikel [III-160]** om medlemsstaternas initiativrätt, ställde sig en del konventsledamöter frågande till denna bestämmelse, framför allt därför att de anser att det är nödvändigt att på detta område också stadfästa kommissionens exklusiva initiativrätt (Michel + 5, Voggenhuber + 2, Wittbrodt, Costa). Det framgick emellertid tydligt av debatten under plenarsammanträdet, att andra konventsledamöter insisterar på att medlemsstaterna skall ha initiativrätt, för att skapa jämvikt med de övriga aspekter där den har tillåtits att ta sig in i det lagstiftande förfarandet. I fråga om den tröskel som krävs, föreslog några ett minimum på tre stater (Fischer och de Vries), andra föreslår en tredjedel av medlemsstaterna (van Dijk + 1, Santer + 3) medan ännu andra föreslår en femtedel (Figel + 3). Debatten under sammanträdet stödde presidiets första förslag (en fjärdedel av medlemsstaterna) vilket förmodligen är en kompromiss som kan uppnå konsensus.

När det gäller **f.d. artikel 9 (den nuvarande artikel III-279)** om domstolsprövning, konstaterade presidiet att många konventsledamöter hade motsatt sig denna bestämmelse och hävdat att de akter som antagits inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa hade fått inverkan på individens rättigheter (Farnleitner, Fischer, Brok + 32, Duhamel + 9, Wittbrodt, + 1, Duff, Voggenhuber + 2, Michel + 5, Borrell + 1, Tiilikainen + 5). Andra konventsledamöter underströk dock att bestämmelsen måste finnas kvar. Vissa önskar till och med återta den exakta lydelsen i artikel [35. 5] i EU-fördraget, dvs. utan orden "och skydda den inre säkerheten" (Hain, de Villepin, Teufel, Fini, Hjelm-Wallén och Lekberg, Lopees och Lobo Antunes, Queiro, Schlüter, Tiilikainen + 4). Under dessa omständigheter ansåg presidiet att texten till den föreslagna artikeln innebär en bra kompromiss och är välavvägd. Med tanke på att denna artikel behandlar domstolens befogenheter, skall den fogas in i tredje delen av konstitutionen i det kapitel som gäller domstolen (den finns där som artikel III-279).

Avsnitt I: Politik gällande kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring

Artikel [III-161] om personkontroll vid gränserna har förbättrats något när det gäller formuleringen. I punkt 2 a, föreslår man endast en kortare och enklare formulering, som omfattar alla aspekter på viseringspolitiken och andra villkor för kortvarig vistelse som var klart uttryckta i den tidigare formuleringen.

I led d i denna punkt har ändringar och inlägg gjorts som syftar till att kanske på sikt skapa en gemensam struktur eller en gemensam vaktstyrka vid gränserna varigenom samordning av de nationella gränsstyrkorna och stöd till dem gynnas (Fischer, Kuneva, Vastagh, men också ändringar i motsatt riktning från Lennmarker + Kvist, Tiilikainen + 5). Presidiet ansåg att det var säkrast att hålla fast vid den nuvarande formuleringen som verkar godtagbar för alla konventsledamöterna.

När det gäller led e ansåg dessutom presidiet att det inte var nödvändigt att godkänna vissa ändringsförslag som syftade till att uttryckligen ange att en medlemsstat har möjlighet att tillfälligt återinföra kontroller vid de inre gränserna, som artikel 2.2 i Schengenkonventionen medger. Eftersom Schengenkonventionen för närvarande har sekundärrättsstatus kommer denna bestämmelse ändå att gälla efter konstitutionens ikraftträdande. Artikel 2.2 i Schengenkonventionen kommer då att utgöra "lag" i den mening som avses i artikel [III-161].2 och vara fullt förenlig med den senare.

En punkt har slutligen lagts till som syftar till att klargöra att denna bestämmelse inte påverkar medlemsstaternas befogenheter i fråga om den geografiska definitionen av deras gränser.

När det gäller **artikel [III-162]** om asyl, konstaterade presidiet stor enighet under plenarsammanträdet om innehållet i punkt 2. Det beslöt därför att bara godkänna en enda ändring i sak, nämligen tillägget av ett led g där, med anledning av ändringsförslaget från Hain, vikten av den externa dimensionen på asylpolitiken understryks, och särskilt att införa begreppet om partnerskap och samarbete med tredje land för att bättre ta hand om strömmar av personer som begär asyl.

Det föreslås vidare att lydelsen i led c skall ändras något, för att klargöra att det gemensamma förfarandet inte nödvändigtvis behöver vara detsamma för beviljande av asylstatus å ena sidan, och för subsidiärt skydd å andra sidan (Brok + 33, Duff + 20). En något annorlunda formulering godkändes också när det gäller tillfälligt skydd, eftersom unionens åtgärder på detta område särskilt syftar till att inrätta ett gemensamt system som gör att unionen skall kunna ta hand om stora flyktingströmmar, men som inte nödvändigtvis innebär enhetlig status för de berörda personerna eller ett enhetligt förfarande i enskilda fall.

När det gäller **artikel [III-163]** som gäller invandring godkände presidiet de ändringsförslag där det begärs att stycket om kamp emot människohandel skall strykas (Farnleitner, Fischer, Hain, + Tomlinson, Hjelm-Wallén). Denna aspekt på unionens åtgärder tillgodoses ju å ena sidan av att kamp mot människohandel har införts i förteckningen över brott i artikel [17], när det gäller kamp mot människohandel med straffrättsliga medel. Å andra sidan tycks led c (olaglig invandring och olaglig bosättning) omfatta en stor del av kampen mot människohandel med icke-straffrättsliga medel (det vill säga underlättande av inresa och olaglig vistelse i unionen). I punkt 4 har uteslutande av harmonisering lagts till för att följa bestämmelsen i artikel [18] (förebyggande av brott) som på analogt sätt endast avser stimulans- och stödåtgärder.

När det gäller **artikel [III-164]** (Principen om solidaritet) föreslås ingen ändring av denna artikel eftersom ett mycket begränsat antal ändringar av den har föreslagits och de går i motsatta riktningar, där somliga vill stryka artikeln, (Fischer, Heatcoat-Amory, Kirkhope), medan andra hellre vill stryka orden "även i finansiellt avseende" (de Vries, Hjelm-Wallén + 4) eller tvärt emot begränsa artikeln till rent finansiell solidaritet (Villepin). Presidiet ansåg att den nuvarande formuleringen var frukten av en kompromiss som långsamt förhandlats fram inom arbetsgruppen och som vid plenarsammanträdet tagits emot välvilligt av en stor majoritet konventsledamöter, särskilt av dem som kommer från de nya medlemsstaterna.

Kapitel 2: Civilrättsligt samarbete

När det gäller **artikel [III-165]** (civilrättsligt samarbete) har det ansetts lämpligt att lägga till frasen "med gränsöverskridande effekt" i punkt 1 (de Vries + en konventsledamot, Teufel, Roche, Hjelm-Wallén + 4, Haenel och Hubner). Denna princip borde naturligtvis tillämpas på de åtgärder som anges i punkterna 2 och 3 i denna bestämmelse.

När det gäller den tredje punkten har konventsledamöter erinrat om att unionen inte borde lagstifta på familjerättens område annat än rörande gränsöverskridande aspekter (Voggenhuber + 2, Duhamel + 10, Borrell + 2). Detta förslag har behållits för att undvika missförstånd, trots att det anges i punkt 1 att unionen bara lagstiftar på detta område om det finns gränsöverskridande aspekter.

Presidiet kunde konstatera att konventet hade olika åsikter i frågan om huruvida rådet borde besluta med enhällighet eller enligt det vanliga förfarandet när det gäller familjerätt. Många konventsledamöter vidhöll att rådet i dessa frågor borde besluta med enhällighet (Teufel, de Vries och de Bruijn, Roche, Hjelm-Wallén, Hain, Fini, Lopes, Queiro och Schluter). Andra ansåg att det vanliga lagstiftningsförfarandet borde tillämpas (Duff + 19, Farnleitner, Santer + 3, Voggenhuber + 2) och vissa gick till och med så långt att de vidhöll att familjerätten inte borde behandlas särskilt och föreslog därför att punkt 3 skulle utgå (Michel + 5, Haenel + 1, Fische och Meyer). Därför beslöt presidiet att bibehålla enhälligheten, så som den anges i Nicefördraget.

När det gällde frågan om huruvida man skulle kunna göra undantag för föräldraransvar och ange lagstiftningsförfarandet, motsatte sig några konventsledamöter detta och andra ville göra gällande att denna skillnad var svår att fastslå i praktiken (Teufel, de Vries och de Bruijn, Roche, Hjelm-Wallén, Hain, Fini, Lopes, Queiro, Wuermeling, Schluter). Mot bakgrund av dessa synpunkter föredrog presidiet att låta referensen till "föräldraransvar" utgå. Därför bedömde presidiet det nödvändigt att lägga till en punkt på slutet som tillåter rådet att besluta enhälligt om att tillämpa lagstiftningsförfarandet på familjerätten när den omfattas av denna artikel. Denna klausul kommer att göra det möjligt att undvika en fördragsändring utan det "tunga" revisionsförfarandet.

Avdelning 3: Straffrättsligt samarbete

När det gäller **de f.d. artiklarna 15 och 16** (straffrättsligt och straffprocessrättsligt samarbete) bedömde presidiet att man bör presentera dem tillsammans och slå ihop dem i den nya artikel **[III-166]** i den mån som tillnärmning av straffprocesslagstiftningen kommer att visa sig vara nödvändigt för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domar.

Presidiet har granskat de ändringsförslag som några konventsledamöter hade lagt fram, som insisterade på att enhällighet skall behållas för alla akter som antas på grundval av artiklarna [III-166-III-172] (Farnleitner, Lopes, Roche, Schluter, de Vries, Santer enbart när det gäller artiklarna [III-171] och [III-172], Hain enbart när det gäller artikel [III-166.2]). Presidiet har inte behållit dessa ändringsförslag, med beaktande av arbetsgruppens rekommendationer (som angav enhällighet i vissa fall som är särskilt känsliga och ville begränsa unionens behörighet i förhållande till gällande fördrag), den stora majoritet av konventsledamöter som under plenarmötet den 3 april var för dessa bestämmelser, en rad ändringsförslag som innebär att man skall avskaffa enhälligheten till och med när presidiet utkastar förslår det (för artiklarna [III-166.2, III-167, III-170 och III-171] eller vissa bland dem: Duff + ett antal konventsledamöter, de Villepin, Michel + 5, Berger + Einem, Van Lancker, Duhamel + ett antal konventsledamöter, Voggenhuber + 2, van der Linden + Timmermans, Brok + 32 konventsledamöter (för artikel [III-170])).

Vad beträffar f.d. artikel 16 (som nu blivit punkt 2 i artikel [III-166.2]), har många konventsledamöter hävdat att unionen inte skall ställa upp några minimiregler om det inte motiveras av en gränsöverskridande dimension. (Heathcoat-Amory, Schlüter, Teufel, Fischer, Wuermeling, Queiró, Haenel och Tiilikainen). Punkt 1 har alltså reviderats och orden "straffrättsliga förfarande med gränsöverskridande konsekvenser" har lagts till.

Det bör även framhållas att denna bestämmelse, som visserligen syftar till att ställa upp minimiregler för tillåtlighet av bevis, inte alls har som mål att harmonisera vare sig denna tillåtlighet eller ens bedömningen av dessa bevis, vilket faller helt och exklusivt under de nationella domarnas behörighet. Man har enbart önskat ställa upp minimiregler som gör det möjligt att använda bevis som upptagits i enlighet med dessa regler i andra medlemsstaters förfaranden, men detta påverkar inte domarens frihet att bedöma andra bevis i enlighet med sin nationella rätt (se bl.a. ändringsförslag från Svensson och Hjelm-Wallén). För att undvika alla missförstånd föreslås att man skall använda sig av formuleringen "ömsesidig tillåtlighet av bevis mellan medlemsstaterna" i punkt 2 a.

En del konventsledamöter har begärt att unionen enbart skall lagstifta genom ramlagar (Schlüter, Farnleitner, Teufel, de Vries, de Villepin, Fischer, Queiré). Vissa har i detta avseende belyst nödvändigheten av att ta med de nationella parlamenten och att en överföring av unionsrätten vore motiverad inom detta området. Presidiet har rättat sig efter denna begäran och låtit ordet "lagar" utgå ur artikeln.

Presidiet har dessutom lagt till en sista mening, föreslagen av Roche, som framhöll möjligheten för medlemsstaterna att föreskriva högre skyddsnormer.

När det gäller **artikel [III-167]** (materiell straffrätt) föreslås det att man skall behålla första strecksatsen i denna artikel i nuvarande skick [den har av ett helt och hållet tekniskt skäl blivit punkt 1) eftersom den har fått så starkt stöd. Bland några önskemål om att lägga till andra brottsområden till förteckningen i första strecksatsen, har det enda som förtjänar att nämnas, och som rör rasism och främlingsfientlighet, lagts till i artikel [III-153].

Den andra punkten har ändrats, bl.a. för att ta hänsyn till vissa ändringsförslag (Hjelm-Wallén, Fini, Teufel, Roche, Schlüter, Hain, Tiilikainen). Den nya formuleringen har således inneburit flera begränsningar av den andra punktens räckvidd, nämligen följande:

- De berörda brotten måste vara knutna till harmoniseringsåtgärder på unionsnivå. På så sätt skulle man bland annat utesluta anknytning till sådana områden för unionspolitiken där harmonisering är utesluten (stödområden, som t.ex. kultur), för det vore ologiskt att tillåta en tillnärmning av straffrätten eller ens harmonisering av icke straffrättsliga påföljder.
- Det måste finnas en anknytning till harmoniseringsåtgärder som redan antagits av unionen. Det skulle därför inte räcka, för att använda denna rättsliga grund, att unionen rent teoretiskt kan driva en politik även om den ännu inte har utövat sina befogenheter. En tillnärmning av straffrätten kan endast förekomma i anslutning till harmoniseringsåtgärder som redan vidtagits inom ett visst område för unionens politik. Även om denna regel visserligen i betydande grad minskar räckvidden för den nuvarande strecksatsen, tillmötesgår den farhågor som framförts av flera konventsledamöter som anser att artikel [III-167] inte får leda till att man i alltför stor utsträckning och alltför snabbt använder sig av straffrättsliga påföljder. Lagstiftaren måste faktiskt bedöma om tillnärmningen av straffrätten "visar sig nödvändig" för att denna politik skall kunna genomföras effektivt.

- När de harmoniseringsåtgärder som den nuvarande punkten är knuten till skall underkastas enhällighetsregeln inom rådet, skall samma förfarande likaledes tillämpas inom ramen för den nuvarande artikeln. Det är ganska logiskt att föreskriva denna motsvarighet, som till exempel skulle tillämpas på tillnärmning för brott som gäller rasism och främlingsfientlighet (knutna till f.d. artikel 13 i EG-fördraget) och bedrägeri och skatteflykt (knutna till artikel III-59).

Artikel [III-168] (förebyggande av brott) står kvar oförändrad, efter som konsensus har nåtts om denna artikel.

Artikel [III-169] (Eurojust) har fått ett positivt mottagande av konventets ledamöter. Det är sant att vissa har föreslagit att lagen om fastställande av Eurojusts uppgifter skall antagas med enhällighet av rådet och inte med kvalificerad majoritet (Kvist, Roche, Lopes, Queiró, Schlüter, de Vries, Tajani och Farnleitner). Man på det hela taget har lagstiftningsförfarandet accepterats av en bred majoritet. Formuleringen "stödja och stärka" samordningen har föreslagits (Schlüter, Teufel) och verkar passa bättre för att identifiera Eurojusts uppgifter.

I punkt 2 a har flera konventsledamöter reserverat sig mot att Eurojust skall kunna "inleda" straffrättsliga förfaranden (Roche, Queiró, de Vries, Hain, Fini, Teufel, Hjelm-Wallén, Muscardini) men i allmänhet tycks tanken ha accepterats, förutsatt att det anges att straffrättsliga förfaranden skall ledas av de behöriga nationella myndigheterna. Det rör sig om att i framtiden på denna punkt stärka befogenheterna för Eurojust, som redan idag kan begära av nationella myndigheter att de inleder ett straffrättsligt förfarande på exakta uppgifter. De senare kan likväl besluta att inte tillmötesgå Eurojust (se artikel 8 i rådets beslut av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust, EGT L 63/01 av den 6.3.2002). Med formuleringen av artikeln skulle de vara tvungna till det om lagen så föreskriver. I samma led har presidiet försökt framhålla vikten av att inleda straffrättsliga förfaranden för att skydda unionens ekonomiska intressen, ett område där det är viktigt att effektivisera unionens åtgärder. Man har därför lagt till denna hänvisning.

När det gäller "lämplig övervakning av Europol" (f.d. tredje strecksatsen) har ett visst antal konventsledamöter ställt sig avvisande till att ta med denna uppgift i artikeln (Roche, Queiró, Schlüter, Tajani, Hain, Farnleitner, Teufel, Hjelm-Wallén). Vissa har hävdade att det inte klart framgått vad denna "övervakning" skulle bestå i. Man bör först klargöra att två typer av övervakning av Europolis aktiviteter vore möjliga (tillsammans med den som görs av polisens handlande i medlemsstaterna) vore teoretiskt möjliga: en "ex ante"-övervakning eller en "ex post"-övervakning. Målet med den föreslagna bestämmelsen var i varje fall att föreskriva en "ex ante"-övervakning för Europolis operativa handlande, för att undvika att denna organism skulle agera och kanske komma att påverka enskildas rättigheter utan övervakning av detta handlande. I detta avseende måste man läsa denna bestämmelse med artikel [III-172].3 om Europol. Enligt den senare bestämmelsen skall varje operation som Europol genomför på medlemsstaternas territorium bedrivas i samband och samförstånd med myndigheterna i de medlemsstater vars territorium berörs. Därav följer att en "ex ante"-övervakning redan krävs innan Europol kan påbörja en operativ insats på en medlemsstats territorium. Under dessa förhållande verkar det inte helt nödvändigt att kräva ytterligare en övervakning av Eurojust, även om en sådan roll kunde vara till nytta i fall med insatser av gemensamma undersökningsgrupper som arbetar i flera stater. Presidiet har därför accepterat de ändringsförslag som lämnats av de ovan nämnda konventsledamöterna och har låtit strecksatsen utgå. Samtidigt beslöt presidiet att i artikel [III-172].2 b om Europolis uppgifter infoga orden "i förekommande fall tillsammans med Eurojust" (se denna artikel).

Artikel [III-170] (En europeisk åklagarmyndighet) har varit föremål för en livlig debatt som först fördes i arbetsgruppen (som på denna enda punkt bland frågorna i gruppens mandat, inte har utformat någon konsensusrekommendation) och sedan under plenarmötet den 6 december 2002. Den föreslagna bestämmelsen inför en rättslig grund som gör det möjligt för rådet att med enhällighet och efter Europaparlamentets samtycke inrätta en europeisk åklagarmyndighet, om det finner det lämpligt, utan att för den skull vara tvingad att göra det. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skulle därför inte bli tillämpliga annat än om rådet skulle besluta detta. Dessa bestämmelser lämnar dessutom ett avsevärt handlingsutrymme åt lagstiftaren att konkret, i förekommande fall, definiera närmare bestämmelser för inrättandet av åklagarmyndigheten (nämligen dess struktur, funktion, uppdrag och befogenheter), och begränsa sig till att enbart ange de väsentliga beståndsdelarna i dessa närmare bestämmelser i konstitutionen.

Ett stort antal konventsledamöter har förklarat sig vara emot tanken på att inrätta en europeisk åklagarmyndighet (Hain, de Vries, Roche, Schlüter, Queiró, Wuermeling, Hjelm-Wallén, Farnleitner, Tajani, Heathcoat-Amory, Muscardini, Tiilikainen). Somliga har hävdade att det inte finns något behov av den, medan andra betonar att Eurojust nyligen har inlett sitt uppdrag och att man måste avvakta för att bedöma nödvändigheten av att inrätta en europeisk åklagarmyndighet. Men många andra ledamöter ställer sig positiva till inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet (Fayot, Haenel, Costa, Duff, Brok, Michel, Borrel, de Villepin, Fischer, Badinter, Lequiller, Voggenhuber, Kohout, Kaufmann, Teufel, Floch, Meyer, Wittbrodt och Fogler). Vissa önskar till och med att inrättandet av den skall föreskrivas i konstitutionen (Fischer, Badinter) och andra att rådet genom konstitutionen åläggs att anta en lag om inrättande av den europeiska åklagarmyndigheten.

Under diskussionen har konventet varit delat på denna punkt. Presidiet anser, mot bakgrund av föregående, att dess ursprungliga förslag utgör en rimlig kompromiss: den europeiska åklagarmyndigheten skall inte inrättas genom konstitutionen och rådet är inte heller tvingat att anta en lag som inrättar den. Artikel 170 föreskriver enbart att rådet får anta en lag (med enhällighet och efter parlamentets samtycke) om inrättande av den europeiska åklagarmyndigheten, utgående från Eurojust. Det föreslås därför att denna artikel skall kvarstå oförändrad. För att undvika missförstånd föreslås det att man skall ange att den europeiska åklagarmyndigheten inrättas inte "inom" Eurojust, utan "utgående" från Eurojust, som vissa konventsledamöter har begärt (Voggenhuber, Michel, Kaufmann, de Villepin, Fischer, Badinter, Wuermeling, Kohout). Dessutom skulle införandet av orden "i förekommande fall tillsammans med Europol" (punkt 2) ge rådet, i en eventuell lag om inrättande av åklagarmyndigheten, tillfälle att reglera sina arbetsrelationer med Europol.

Avsnitt 4: Polissamarbete

När det gäller **artikel [III-171]** (samarbete mellan behöriga myndigheter) i säkerhetsfrågor är ändringen av punkt 1 resultatet av en rad ändringsförslag där man begär att det polissamarbete som avses i denna artikel skall behålla exakt samma räckvidd som enligt den nuvarande artikel 30 i EU-fördraget. I punkt 2 nämns endast "stöd till utbildning" av polispersonalen. Detta är bara en anpassning till den terminologi som redan används i artiklarna [III-165] och [III-166].

I ändringsförslagen (Teufel, Roche, Fischer, de Villepin, Hjelm-Wallén + 4) och inläggen tar man framför allt upp svårigheten att exakt begränsa punkt 3, i vilken det i enlighet med arbetsgruppens slutsatser fastställs att enhällighetsregeln skall gälla för det operativa samarbetet mellan polismyndigheterna och den sista strecksatsen i punkt 2 enligt vilken det normala förfarandet (dvs. kvalificerad majoritet) skall gälla "alla andra åtgärder" som inte omfattas av "operativt samarbete". Slutligen uttryckte flera konventsledamöter oro över att enhällighetsregeln för alla operativa åtgärder kan visa sig alltför övergripande och strikt i praktiken (de Villepin, Voggenhuber + 2, Duff + 1, som föreslår extra kvalificerad majoritet).

För att beakta dessa kommentarer vill man i den nya texten härnäst ge en fullständig uppräkningslista av de frågor som skall behandlas med kvalificerad majoritet; därför har den extra strecksatsen om gemensam utredningsteknik (som finns i den nuvarande artikel 30.1 i EU-fördraget) lagts till. Med tanke på att artikel [III-159] under alla förhållanden omfattar det administrativa samarbetet mellan polismyndigheterna är det å andra sidan inte längre nödvändigt att i denna artikel ange en övergripande bestämmelse om allt annat "icke-operativt" samarbete.

När det gäller enhällighetsregeln i punkt 3 beslutade presidiet med hänsyn till arbetsgruppens slutrapport att behålla den eftersom artikel [III-159] om administrativt samarbete styrs av kvalificerad majoritet och samma gäller artikel [III-172] om Europol (den viktigaste artikeln om polissamarbete, som involverar både Europol och medlemsstaternas polismyndigheter, eventuellt i gemensamma utredningsgrupper), och rådet liksom redan i dag kommer att ha möjlighet att i lagar och ramlagar som antas enligt denna punkt fastställa att tillämpningsföreskrifter skall antas antingen av rådet med kvalificerad majoritet eller av kommissionen (artikel I-36).

När det gäller **artikel [III-172]** (Europol) begränsade sig presidiet till ändringar som inte är ändringar i sak, med hänsyn till stödet till denna artikel från konventsledamöterna. I punkt 1 lade presidiet således till "andra brottsbekämpande organ" i medlemsstaterna liksom i den nuvarande artikel 30 i EU-fördraget (de Vries + de Bruijn). Syftet med att "särskilt" införts i punkt 2 a är att klargöra att Europol:s analyser liksom i dag kan stödja sig även på andra uppgifter än dem som medlemsstaterna eller tredje land eller instans lämnar, särskilt på allmänt tillgängliga uppgifter (Hjelm-Wallén + 5). Uttrycket "behöriga myndigheter" överensstämmer mer med terminologin i konstitutionen än ordet "organ" (Hjelm-Wallén + 5).

Beträffande beskrivningen av uppgifterna i punkt 2 är de få ändringsförslag som inkommit motstridiga: en del vill att de angivna potentiella uppgifter endast skall nämnas som exempel (Michel + 5). Andra däremot vill att konstitutionen själv skall fastställa Europol:s uppgifter. En del föreslår ändringar som innebär att Europol skall anförtros mer ambitiösa uppgifter som direkt föreskrivs i konstitutionen (Brok + 30), andra föredrar däremot att Europol skall ha mer anspråkslösa uppgifter analoga med dem som nu utförs (Hain, Roche, Tiilikainen + 5). Presidiets och arbetsgruppens upplägg tycks vara en balanserad kompromiss. Man förslår helt enkelt till följd av att tredje strecksatsen i artikel [III-169.2] stryks att "i förekommande fall i samverkan med Europol" införs för att lagstiftaren skall kunna fastställa lämpliga arbetsrelationer mellan de båda organen, särskilt om Europol får operativa befogenheter (med vederbörlig hänsyn till att polismyndigheternas brottsbekämpande verksamhet i en del medlemsstater, dock inte i alla, styrs eller kontrolleras av åklagare eller domare).

När det gäller punkt 3 beslutade presidiet att behålla den nuvarande texten. Presidiet understryker att det skulle vara oriktigt att ge en vidare innebörd åt begreppet "operativa insatser", som endast omfattar den enkla hanteringen av information för operativa syften, en uppgift som Europol har redan nu. I stället framgår det av texten att endast operativa insatser som utförs av Europol på en medlemsstats territorium kräver samförstånd med denna medlemsstat. Dessutom understryker presidiet att innebörden av punkt 3 endast är att förbehålla de nationella aktörerna tillämpningen av tvångsåtgärder. Inget hindrar lagstiftaren från att ange att Europol har rätt att vara närvarande vid tillämpningen av sådana åtgärder, dvs. att anmoda de nationella aktörerna att vidta sådana åtgärder.

Artikel [III-173] slutligen (ingripanden på en annan medlemsstats territorium) är oförändrad eftersom inga ändringsförslag lämnats in.

UTKAST TILL TEXT

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel III-153

(F.d. artikel 1: [Definition av området])

1. Unionen skall utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa med respekt för de grundläggande rättigheterna och med beaktande av de olika rättsliga traditionerna och rättssystemen i Europa.
2. Unionen skall säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer vid de inre gränserna, och den skall utarbeta en gemensam politik för asyl, invandring och kontroll av de yttre gränserna som grundar sig på solidaritet mellan medlemsstaterna och som är rättvis för medborgare i tredje land, **inbegripet statslösa personer.**
3. Unionen skall ~~säkerställa~~ **verka för att säkerställa** en hög säkerhetsnivå genom brottsförebyggande åtgärder och bekämpning av brottslighet **samt rasism och främlingsfientlighet, åtgärder för** samordning och samarbete mellan polismyndigheter, straffrättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter samt ömsesidigt erkännande av domar och beslut i brottmål och tillnärmning av den straffrättsliga lagstiftningen.
4. Unionen skall underlätta medborgarnas tillgång till rättsväsendet, särskilt genom ~~fri rörlighet~~ **principen om ömsesidigt erkännande av** för civilrättsliga akter och domar ~~grundad på principen om ömsesidigt erkännande.~~

Artikel III-154

(F.d. artikel 2: [Europeiska rådets roll])

Europeiska rådet skall bestämma **strategiska** riktlinjer för **rättslig och operativ programplanering** ~~åtgärder~~ på området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Artikel III-155

(F.d. artikel 3: [De nationella parlamentens roll])

1. Medlemsstaternas nationella parlament skall, när det gäller de lagstiftningsinitiativ som läggs fram inom ramen för avsnitt 4 och 5 i detta kapitel se till att subsidiaritetsprincipen respekteras i enlighet med de särskilda bestämmelserna i protokollet om iakttagandet av tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Medlemsstaternas nationella parlament får vara delaktiga i det utvärderingssystem som avses i artikel III-156 i konstitutionen ~~och skall vara knutna till~~ **samt i** den politiska kontrollen av Europols och Eurojusts verksamhet i enlighet med artiklarna **III-169 och III-172 i konstitutionen.**

2. ~~[Genom undantag från bestämmelserna i protokollet om iakttagandet av tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, skall kommissionen ompröva sitt förslag, om minst en fjärdedel av de nationella parlamenten skulle lämna motiverade yttranden om att ett förslag från kommissionen som framlagts inom ramen för kapitel 3 och 4 i denna avdelning inte respekterar subsidiaritetsprincipen. Efter omprövningen kan kommissionen besluta att antingen stå fast vid sitt förslag, ändra det eller dra tillbaka det. Kommissionen skall motivera sitt beslut. Denna bestämmelse gäller också initiativ från en grupp medlemsstater enligt bestämmelserna i artikel 8 i denna avdelning.]~~ *[Denna bestämmelse har införts i protokollet om tillämpning av subsidiaritetsprincipen].*

Artikel III-156

(F.d. artikel 4: [Utvärderingssystem])

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna [III-261-III-263 (f.d. artiklarna 226–228 i EG-fördraget)] i ~~det nuvarande fördraget i konstitutionen~~ får rådet **anta europeiska förordningar eller beslut fastställa regler** enligt vilka medlemsstaterna i samarbete med kommissionen skall genomföra en objektiv och opartisk utvärdering av hur medlemsstaternas myndigheter genomför unionens politik enligt detta **kapitel, särskilt för att främja en fullständig tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande**. Europaparlamentet och medlemsstaternas nationella parlament skall informeras om innehållet i och resultatet av utvärderingen.

Artikel III-157

(F.d. artikel 5: [Operativt samarbete])

En ständig kommitté skall inrättas för att se till att det operativa samarbetet inom unionen främjas och förstärks i frågor som rör den inre säkerheten ~~kan en ständig kommitté för inre säkerhet inrättas inom rådet~~. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [207 i EG-fördraget], skall den ~~säkerställa~~ **främja** samordningen av de åtgärder som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter, ~~inklusive myndigheterna för polis, tull och räddningstjänst~~. Företrädare för **unionens myndigheter och organ** Europol, Eurojust och, i förekommande fall, ~~den europeiska åklagaren~~ kan medverka i kommitténs arbete. Europaparlamentet **och medlemsstaternas nationella parlament** skall hållas informerade om arbetet.

Artikel III-158

(F.d. artikel 6: [Åtgärder för allmän ordning och inre säkerhet])

~~Denna avdelning~~ **[Detta kapitel]** skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda deras inre säkerhet.

Artikel III-159
(F.d. artikel 7: [Administrativt samarbete])

Rådet skall med kvalificerad majoritet anta **europiska** förordningar för att säkerställa ett **administrativt** samarbete mellan de behöriga ~~avdelningarna~~ myndigheterna i medlemsstaternas ~~förvaltnings~~ på de områden som avses i denna ~~avdelning~~ **[detta kapitel]** och även mellan dessa avdelningar och kommissionen. Rådet skall besluta på förslag från kommissionen ~~eller, på de områden som avses i kapitel 3 och 4 i denna avdelning, antingen på förslag av kommissionen eller på initiativ av en fjärdedel av medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av artikel III-160,~~ och efter att ha hört Europaparlamentet.

Artikel III-160
(F.d. artikel 8: [Initiativrätt])

De akter som avses i ~~[kapitlen]~~ **avsnitt 4 och 5 i denna avdelning detta kapitel** skall antas

- a) på förslag av kommissionen, eller
- b) på initiativ av en fjärdedel av medlemsstaterna.

Artikel 9: [Domstolsprövning] [artikeln är oförändrad och skall införas i kapitlet "domstolen"]

~~[När domstolen utövar sina befogenheter med avseende på bestämmelserna i kapitlen 3 och 4 i denna avdelning, skall den inte vara behörig att pröva giltigheten eller proportionaliteten av insatser som polis eller andra brottsbekämpande organ gör i en medlemsstat eller av medlemsstaternas utövning av sitt ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten, när dessa akter omfattas av den nationella lagstiftningen.]~~

AVSNITT 2

POLITIK GÄLLANDE KONTROLLER VID GRÄNSER, ASYL OCH INVANDRING

Artikel III-161
(F.d. artikel 10: [Personkontroll vid gränserna])

1. Unionen skall fastställa en politik i syfte att
 - a) säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar inre gränser,

- b) säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna,
 - c) stegvis införa ett ~~gemensamt~~ system för integrerad förvaltning av de yttre gränserna.
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall därför i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta~~ **Därför skall det i europeiska lagar eller ramlagar fastställas bestämmelser** avseende
- a) ~~den gemensamma politiken för viseringar och andra tillfälliga uppehållstillstånd villkoren för att medborgare i tredje land skall få resa in i unionen för kortvariga vistelser, inbegripet viseringsskyldighet och undantag från denna skyldighet, regler, förfaranden och villkor för utfärdande av dokument för passage av de yttre gränserna, samt enhetlig utformning av dessa dokument,~~
 - b) kontroller som de personer som passerar de yttre gränserna ~~kan~~ **skall** underkastas,
 - c) villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom unionen under en kortare tid,
 - d) alla nödvändiga åtgärder för att stegvis upprätta ett ~~gemensamt~~ system för integrerad förvaltning av de yttre gränserna,
 - e) avsaknad av kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar de inre gränserna.
3. **Denna artikel skall inte påverka medlemsstaternas befogenheter att fastställa sina geografiska gränser, i enlighet med internationell rätt.**

Artikel III-162
(F.d. artikel 11: [Asyl])

1. Unionen skall fastställa en gemensam politik avseende asyl och tillfälligt skydd i syfte att ge en lämplig status till alla medborgare i tredje land som har behov av internationellt skydd och säkerställa principen om "non-refoulement". Denna politik skall överensstämma med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951, med protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning och andra relevanta fördrag.
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall därför i enlighet med lagstiftningsförfarandet besluta om~~ **Därför skall det i europeiska lagar eller ramlagar fastställas bestämmelser** i avsikt att upprätta ett gemensamt europeiskt asylsystem innehållande
 - a) en enhetlig asylstatus för medborgare i tredje land som skall gälla i hela unionen,

- b) en enhetlig status för subsidiärt skydd för medborgare i tredje land som, utan att beviljas europeisk asyl, har behov av internationellt skydd,
 - c) ~~en enhetlig~~ **ett gemensamt system för** tillfälligt skyddsstatus för fördrivna personer i händelse av en massiv tillströmning,
 - d) ~~ett gemensamt~~ **samma** förfaranden för att bevilja och återkalla asylstatus eller subsidiärt skydd ~~eller tillfälligt skydd~~,
 - e) kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om asyl eller subsidiärt skydd,
 - f) normer för mottagande av personer som söker asyl eller subsidiärt skydd ~~eller tillfälligt skydd~~,
 - g) **partnerskap och samarbete med tredje land för att hantera flödena av personer som söker asyl eller subsidiärt eller tillfälligt skydd.**
3. Om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation som utmärks av en plötslig tillströmning av medborgare från tredje land, kan rådet på förslag av kommissionen anta förordningar eller beslut som innefattar provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som berörs. Rådet skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet.

Artikel III-163 (f.d. artikel 12: [Invandring])

1. Unionen skall fastställa en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen garantera en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, en rättvis behandling av medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i medlemsstaterna samt förebyggande av och förstärkt kamp mot olaglig invandring och människohandel.
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall därför i enlighet med lagstiftningsförfarandet besluta om~~ Därför **skall det i europeiska lagar och ramlagar fastställas bestämmelser** på följande områden:
 - a) Villkoren för inresa och bosättning, normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd, inbegripet sådana som avser familjeåterförening.
 - b) Fastställandet av rättigheterna för medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en medlemsstat och villkoren för fri rörlighet och bosättning i andra medlemsstater.

c) Olaglig invandring och olaglig bosättning samt återsändande av olagliga invandrare.

[– ~~Kamp mot människohandel, särskilt den med kvinnor och barn.~~]

3. Unionen får med tredje land ingå avtal med syftet att medborgare i tredje land som vistas utan tillstånd skall återtas i sina ursprungsländer.
4. ~~Europaparlamentet och rådet får, i enlighet med lagstiftningsförfarandet, besluta om I~~
europaiska lagar och eller ramlagar kan det fastställas bestämmelser för att stimulera och stödja medlemsstaternas verksamhet för att främja integrationen av medborgare i tredje land som är lagligen bosatta på deras territorium, **vilka dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.**

Artikel III-164

(f.d. artikel 13: [Principen om solidaritet])

Den unionspolitik som avses i detta ~~avsnitt kapitel~~ och genomförande av den skall styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning även i finansiellt avseende mellan medlemsstaterna. Varje gång det är nödvändigt skall de unionsakter som antas enligt bestämmelserna i detta ~~avsnitt kapitel~~ innehålla bestämmelser som är relevanta för tillämpningen av denna princip.

AVSNITT 3

CIVILRÄTTSLIGT SAMARBETE

Artikel III-165

(f.d. artikel 14: [Civilrättsligt samarbete])

1. Unionen skall utveckla ett ~~civilrättsligt samarbete i sådana civilrättsliga frågor som kan ha~~
gränsöverskridande följder byggt på principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga och utomrättsliga avgöranden. Detta samarbete ~~skall få~~ inbegripa antagande av bestämmelser om tillnärmning av **medlemsstaternas lagar och andra författningar** ~~den nationella lagstiftningen som kan ha gränsöverskridande följder.~~
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall därför i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta~~ Därför skall det **i en lagar eller en ramlag och ramlagar fastställas bestämmelser** för att bland annat säkerställa
 - a) ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av rättsliga och utomrättsliga avgöranden och verkställigheten av dessa,

- b) gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och utomrättsliga handlingar,
- c) förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet,
- d) samarbete som rör bevisupptagning,
- e) enkel tillgång till rättsväsendet,
- f) att civilrättsliga förfaranden fungerar väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna,
- g) utformning av ~~åtgärder som rör förebyggande rättvisa och~~ alternativa metoder för lösning av tvister,
- h) stöd till utbildning av domare och domstolspersonal.

3. **Med avvikelse från punkt 2 skall Rådet skall på förslag av kommissionen enhälligt besluta om lagar och ramlagar rörande de delar av familjerätten som kan ha gränsöverskridande följder fastställas i rådets lag eller ramlag. Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet. Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med lagstiftningsförfarandet besluta om lagar och ramlagar rörande föräldraansvar.**

Rådet kan på förslag av kommissionen anta ett europeiskt beslut i vilket det fastställs vilka delar av familjerätten som har gränsöverskridande följder och som kan antas i enlighet med det vanliga lagstiftningsförfarandet. Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet.

AVSNITT 4

STRAFFRÄTTSLIGT SAMARBETE

Artikel III-166

(f.d. artikel 15: [Straffrättsligt samarbete])

1. Det straffrättsliga samarbetet inom unionen skall bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden samt inbegripa en tillnärmning av nationell lagstiftning på de områden som avses i punkt 2 och artikel III-167.

~~Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta~~ **I de europeiska lagarna och ramlagarna skall åtgärder fastställas** för att

- a) fastställa regler och förfaranden för att säkerställa erkännande i hela unionen av alla former av domar och rättsliga avgöranden,

- b) förebygga och lösa behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,
 - c) främja utbildningen av domare och annan domstolspersonal,
 - d) underlätta **det straffrättsliga samarbetet mellan varje annat samarbete mellan ministerierna och rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut.**
2. För att **underlätta förstärka det ömsesidiga förtroendet erkännandet av domar samt polissamarbete och rättsligt samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i sådana straffrättsliga frågor som kan ha gränsöverskridande följder och garantera effektiviteten hos de gemensamma instrumenten för polissamarbete och rättsligt samarbete får Europaparlamentet och rådet i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta kan det genom de europeiska lagar och ramlagarna innehållande fastställas** minimiregler i fråga om
- a) **ömsesidig** tillåtlighet av bevis **mellan medlemsstaterna i hela unionen,**
 - b) fastställande av personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet ~~med iakttagande av de grundläggande rättigheterna,~~
 - c) brottsoffers rättigheter,
 - d) andra specifika delar av det straffrättsliga förfarandet, som rådet i förväg har fastställt genom **ett europeiskt beslut.** Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.
3. Om sådana miniminormer antagits skall detta inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa en högre nivå när det gäller skydd för enskilda personers rättigheter vid straffrättsliga förfaranden.

(f.d. artikel 16: [Straffrättsligt förfarande] /har blivit punkt 2 i artikel 15/)

Artikel III-167

(f.d. artikel 17: [Materiell straffrätt])

1. Europaparlamentet och rådet får i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta **I de europeiska ramlagarna kan det fastställas som innehåller** minimiregler om fastställande av straffbarhet och påföljder inom områden av särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag till följd av karaktären eller effekterna av brotten eller av ett särskilt behov av att **bekämpa dem på gemensamma grunder lagföra dem gemensamt.**

Detta gäller följande områden av brottslighet: terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, IT-brottslighet och organiserad brottslighet.

Med hänsyn till utvecklingen av brottsligheten får rådet ~~fastställa~~ **anta ett europeiskt beslut** där andra områden av brottslighet som uppfyller de kriterier som avses i denna ~~streaksats~~ **punkt fastställs. Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.**

2. Om en tillnärmning av straffrättsliga normer visar sig nödvändig för att säkerställa att unionens politik skall kunna genomföras effektivt på ett område som redan omfattas av harmoniseringsåtgärder kan det i den europeiska ramlagen fastställas minimiregler för fastställande av straff och påföljder på det berörda området.

Utan att det påverkar artikel [III-160] skall denna ramlag antas enligt samma förfarande som används ~~anges~~ för antagande av de harmoniseringsåtgärder som avses i föregående stycke.

Artikel III-168 **(f.d. artikel 18: [Förebyggande av brottslighet])**

~~Europaparlamentet och rådet får i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta lagar och I den europeiska lagen och eller ramlagen får åtgärder fastställas~~ för att uppmuntra och stödja medlemsstaternas åtgärder inom området för förebyggande av brottslighet. **Dessa åtgärder får inte omfatta någon med undantag för varje tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar.**

Artikel III-169 **(f.d. artikel 19: [Eurojust])**

1. Eurojusts uppgift skall vara att säkerställa **stödja och stärka** samordning och samarbete mellan de nationella myndigheter som har till uppgift att lagföra allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, eller för vilken det krävs ~~gemensam~~ lagföring **på gemensamma grunder**, på grundval av operationer som genomförs och information som lämnas av myndigheterna i medlemsstaterna och av Europol.
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med lagstiftningsförfarandet I den europeiska lagen skall fastställa~~ Eurojusts struktur, arbetssätt, insatsområde och uppgifter **fastställas**. Dessa uppgifter kan omfatta
 - a) inledande och samordning av straffrättsliga förfaranden som genomförs av de behöriga nationella myndigheterna, **särskilt de som gäller brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen,**

- b) stärkande av det rättsliga samarbetet, bland annat genom att lösa behörighetskonflikter och nära samarbeta med det europeiska rättsliga nätverket,

— ~~lämplig övervakning av Europols operativa verksamhet.~~

I den **europeiska** lagen ~~som avses i föregående stycke~~ skall även villkoren för deltagandet av Europaparlamentet och medlemsstaternas nationella parlament i utvärderingen av Eurojusts verksamhet fastställas.

3. Inom ramen för de straffrättsliga förfaranden som avses i denna bestämmelse och utan att det påverkar tillämpningen av ~~följande~~ artikel **[III-170]** skall de formella processrättsliga åtgärderna vidtas av behörig nationell personal.

Artikel III-170

(f.d. artikel 20: [En europeisk åklagarmyndighet])

1. För att bekämpa grova brottslighet som har ett gränsöverskridande inslag och olaglig verksamhet som skadar unionens intressen får **genom en europeisk lag utfärdad av rådet** ~~genom enhällighet och med Europaparlamentets samtycke~~ inrättas ~~anta en europeisk lag om inrättande av~~ en europeisk åklagarmyndighet **utifrån inom Eurojust. Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.**
2. Den europeiska åklagarmyndigheten skall vara behörig att, **i förekommande fall i samverkan med Europol**, utreda, lagföra och väcka åtal mot förövare av allvarliga brott som påverkar flera medlemsstater och av brott **som riktar sig** mot unionens ekonomiska intressen, och deras medbrottslingar, i enlighet med den lag som avses i ~~följande~~ punkt 1. Myndigheten skall driva åtal för dessa brott vid de behöriga domstolarna i medlemsstaterna.
2. Den **europeiska** lag som avses i ~~föregående~~ punkt 1 skall innefatta tjänsteföreskrifter för den europeiska åklagaren, villkoren för dennes ämbetsutövning, de processrättsliga reglerna för verksamheten och för tillåtlighet av bevis samt reglerna för domstolskontroll av de åtgärder som **denne beslutar** ~~den europeiska åklagarmyndigheten vidtar~~ i ett ärende å tjänstens vägnar.

AVSNITT 5

POLISSAMARBETE

Artikel III-171

(f.d. artikel 21: [Polissamarbete mellan behöriga myndigheter när det gäller inre säkerhet])

1. Unionen skall utforma ett **polissamarbete** mellan alla behöriga myndigheter ~~när det gäller i medlemsstaternas inre säkerhet~~, inbegripet polisen, tullen och andra **brottsbekämpande** organ som är specialiserade när det gäller att förebygga, upptäcka och utreda brott.

2. För detta ändamål ~~får det~~ **skall** Europaparlamentet och rådet i enlighet med lagstiftningsförfarandet ~~besluta om i den europeiska lagen och eller ramlagen~~ **fastställas åtgärder** rörande

- insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av relevant information,
- **stöd till utbildning av personal, och utbyte av denna personal, utrustning och kriminalteknisk forskning,**
- **gemensam utredningsteknik i samband med upptäckt av grova former av organiserad brottslighet,**

~~[— alla andra i följande punkt ej angivna åtgärder som främjar samarbetet mellan de myndigheter som avses i denna artikel.]~~

3. **Åtgärder** rörande operativt samarbete mellan de myndigheter som avses i denna artikel ~~fastställas enhälligt besluta om lagar och ramlagar rörande operativt samarbete mellan de myndigheter som avses i denna artikel genom en europeisk lag eller ramlag som antas av rådet. Rådet skall fatta beslut med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet.~~

Artikel III-172
(f.d. artikel 22: [Europol])

1. Europol's uppgift skall vara att stödja och stärka medlemsstaternas polismyndigheters **och andra brottsbekämpande organs** insatser samt deras ömsesidiga samarbete i den förebyggande kampen mot allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som är föremål för unionens politik .
2. Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med lagstiftningsförfarandet **I den europeiska lagen skall bestämma** Europol's struktur, arbetssätt, insatsområde och uppgifter **fastställas.** Dessa uppgifter kan omfatta
 - a) insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information **särskilt** från medlemsstaternas myndigheter, myndigheter eller tredje land eller instans,
 - b) samordning, organisering och genomförande av utredningar och operativa insatser tillsammans med medlemsstaternas **behöriga myndigheter organ** eller inom gemensamma utredningsgrupper, **i förekommande fall i samverkan med Eurojust.**

I den **europeiska lagen** ~~som avses i föregående punkt~~ skall även närmare föreskrifter fastställas för den kontroll av Europol's verksamhet som utförs av Europaparlamentet, till vilket de nationella parlamentens knyts.

3. Alla Europols operativa insatser skall genomföras i samverkan och samförstånd med ~~organen~~ **myndigheterna** i den eller de medlemsstater vars territorium berörs. Tvångsåtgärder skall genomföras endast av de berörda nationella myndigheterna.

Artikel III-173

(f.d. artikel 23: [Ingripanden på en annan medlemsstats territorium])

I en europeisk lag eller ramlag som antas av rådet skall ~~med enhällighet anta lagar och ramlagar för att fastställa~~ **det fastställas villkoren för och gränserna inom vilka de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artiklarna **III-166 och III-171** ~~13 och 15 och 21~~ får ingripa på en annan medlemsstats territorium i förbindelse och i samförstånd med myndigheterna i denna stat. Rådet skall fatta beslut **med enhällighet** efter att ha hört Europaparlamentet.**

AVDELNING V
UNIONENS YTTRE ÅTGÄRDER

FÖRKLARANDE NOT

I Allmän inledning

Presidiet noterade allmän konsensus om den föreslagna struktur för artiklarna om de yttre åtgärderna som gav en tydligare och mer sammanhållen översikt över hur unionen kan agera på den internationella scenen. Man erkände även att den nya strukturen inte medför harmonisering av instrument och förfaranden, eftersom det fortfarande finns olika arrangemang för de olika politikområdena.

Presidiet noterade vidare allmän konsensus om förslaget att inrätta en befattning som EU:s utrikesminister. Utrikesministern är tänkt att arbeta under rådets bemyndigande med frågor som rör GUSP och att som kommissionsledamot ha ansvar inom andra områden av de yttre åtgärder som förvaltas av kommissionen. Presidiet noterade även att ledamöterna tolkade följderna av denna institutionella förändring olika. Syftet med de föreslagna ändringarna i [artikel III-189 (f.d. artikel 2)] och i de tillämpliga bestämmelserna i de följande kapitlen är att förtydliga ministerns roll och hans förhållande till kommissionen och rådet. En del konventsledamöter har föreslagit andra titlar för denna befattning. Presidiet föreslår att den föreslagna titeln inte ändras i detta skede utan att man skall vänta tills frågan diskuterats ytterligare.

II Allmänna tillämpningsbestämmelser (Kapitel I, Övergripande artiklar)

Konventsledamöter har lagt fram åtskilliga ändringsförslag om att lägga till ytterligare delar till den övergripande artikeln om principer och mål [artikel III-188 (f.d. artikel 1)]. Mot bakgrund av ändringsförslagets omfattande och varierande räckvidd och i syfte att bibehålla balans i texten som ursprungligen föreslogs av arbetsgrupp VII, har presidiet valt att koncentrera ändringarna till ett begränsat antal områden, där ett betydande antal ledamöter förslåg att texten skulle förstärkas. Den väsentligaste viktigaste ändringen gäller förstärkningen av punkt 3 om samstämmighet mellan de olika områdena av unionens yttre åtgärder samt mellan de yttre åtgärderna och andra politikområden för att tillmötesgå den begäran som ett stort antal konventsledamöter framfört. Man bör i detta sammanhang även erinra om att åtskilliga konventsledamöter även har föreslagit att ta med en hänvisning till behovet att beakta målen för utvecklingssamarbete vid genomförandet av annan politik. Eftersom detta omfattas av den omformulerade punkten om samstämmighet mellan de yttre åtgärderna och den inre politiken (i allmänhet) har hänvisningen inte lagts till i artikeln utan har i stället lagts till i kapitel III under utvecklingssamarbete som ett erkännande av de starka önskemålen om att innehållet i den nuvarande artikel 178 i EG-fördraget skall avspeglas. Med tanke på förslaget om att inrätta en befattning som EU:s utrikesminister nämns i den reviderade punkten om samstämmighet utrikesministerns roll för att bidra till att stödja insatserna för samstämmighet.

De övriga ändringar i artikeln om principer och mål som grundar sig på förslag från åtskilliga konventsledamöter gäller införande i punkt 2 a av en hänvisning till unionens säkerhet, tillägget av en hänvisning till miljön, strykningen av hänvisningen till låginkomstländer i punkt 2 d och skärpningen av formuleringen i punkt 2 f när det gäller miljöskydd och hållbar förvaltning av naturresurser.

Konventet bekräftade att för att unionen skall vara i stånd att agera effektivt på den internationella scenen behöver unionen vara i stånd att sätta in instrument som omfattar olika politikområden för att söka nå ett gemensamt strategiskt mål. Europeiska rådets roll att ange dessa strategiska mål och intressen bekräftades även liksom rådets roll att utfärda rekommendationerna.

Skilda uppfattningar kom emellertid till uttryck beträffande initiativrätten och beslutsfattandet inom rådet. Ett antal konventsledamöter motsatte sig möjligheten för ministern och kommissionen att gemensamt lägga fram förslag för rådet, medan andra ledamöter önskade tilldela även medlemsstaterna en roll. För att överbrygga dessa skilda uppfattningar föreslår presidiet att en hänvisning till bestämmelserna om de olika politikområdena skall föras in i punkt 1 i [artikel III-189 (f.d. artikel 2)] för att garantera att rådet fattar beslut i överensstämmelse med de regler och förfaranden som föreskrivs i konstitutionen. Rådet skulle således genom att kombinera de olika delarna vara i stånd att utfärda en rekommendation till Europeiska rådet om strategiska mål och intressen.

Presidiet har dessutom beslutat att ändra punkt 2 i [artikel III-189 (f.d. artikel 2)] genom att stryka hänvisningen till användningen av omröstning med kvalificerad majoritet. Ett antal konventsledamöter hade motsatt sig denna bestämmelse med argumentet att det inte är lämpligt av konstitutionella skäl att göra förfarandet för ett GUSP-beslut beroende av huruvida det är kombinerat med ett kommissionsförslag som rör ett annat politikområde eller ej. Ett antal ledamöter ansåg dessutom att det inte var förnuftigt att ministern och kommissionen lämnar in gemensamma förslag om utrikesministern även är ledamot av kommissionen. De anser att det är ministern som skall lägga fram förslag som omfattar olika yttre åtgärder. Presidiet har föredragit att bibehålla den föreslagna formuleringen om gemensamma förslag från ministern och kommissionen under förutsättning att kommissionen kan uppmana ministern att på kommissionens vägnar lägga fram förslag som omfattar områden som kommissionen har befogenhet för.

III Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (kapitel II, avsnitt 1)

De viktigaste frågorna när det gäller artiklarna om GUSP rör initiativrätten och beslutsfattandet.

När det gäller initiativrätten föreligger bred enighet om förslaget att ge EU:s utrikesminister rätt att lägga fram GUSP-förslag för rådet. Presidiet noterade dock att några ledamöter hade motsatt sig möjligheten till gemensamma GUSP-förslag från ministern och kommissionen, eftersom de ansåg att detta skulle medföra en risk för kollegial påverkan av ministern. Presidiet gick med på att formulera om [artikel III-195 (f.d. artikel 8)] för att klargöra att ministerns förslag inte utsätts för kollegial påverkan, men att han kan besluta på eget initiativ att inhämta stöd från kommissionen för ett GUSP-initiativ.

När det gäller förfaranden för beslutsfattande [artikel III-196 (f.d. artikel 9)] hade starka krav ställts av konventet på att kvalificerad majoritet skulle införas som allmän regel inom GUSP, och i detta syfte hade flera olika modeller lagts fram av konventsledamöter. Å andra sidan hade också starka skäl förts fram mot att införa kvalificerad majoritet över hela linjen. Presidiet har diskuterat denna känsliga fråga med beaktande av argumenten från båda sidor och kommit fram till ett förslag om att behålla enhällighet som allmän regel, men att samtidigt utöka användningsområdet för kvalificerad

majoritet genom att göra principen tillämplig på förslag som läggs fram av utrikesministern när denne agerar på begäran av Europeiska rådet (andra strecksatsen i punkt 2 i [artikel III-196 (f.d. artikel 9)]. Presidiet noterar att bestämmelsen i punkt 3 i [artikel III-196 (f.d. artikel 9)] meger att användningen av kvalificerad majoritet utvidgas utan någon fördragsändring. Referensen till gemensamma förslag från ministern och kommissionen har tagits bort som en följd av den ändring som har gjorts av punkt 2 i [artikel III-189 (f.d. artikel 2)].

Ändringarna av [artikel III-200 (f.d. artikel 13)] som gäller Europaparlamentets roll utgår ifrån de ändringsförslag som ett stort antal ledamöter har lagt med begäran om att Europaparlamentet skall diskutera framsteg på GUSP-området mer än en gång per år, och att utrikesministrarnas samråd med Europaparlamentet också skall omfatta frågor som rör säkerhet och försvar. Presidiet har också infört en ny bestämmelse, som vissa har föreslagit, om att särskilda företrädare kan delta i processen med att informera Europaparlamentet. Några ledamöter har begärt en hänvisning till nationella parlament. Presidiet erinrar om att en ny hänvisning till GUSP har tagits med i protokollet om nationella parlament.

Presidiet har noterat att vissa skulle vilja se att ordförandeskapet i rådet (utrikes frågor) utövades av en medlemsstat, medan andra anser det vara av avgörande betydelse för representationens effektivitet och entydighet, att utrikesministern blir ordförande i denna rådskonstellation. Eftersom ståndpunkterna skiljer sig åt väsentligt har presidiet beslutat att inte ändra de berörda bestämmelserna i [artikel III-192 (f.d. artikel 5)].

Ändringarna av [artikel III-201 (f.d. artikel 14)] återger ändringsförslag från ledamöter med krav på att ministern bör vara fullständigt informerad om utvecklingen i internationella fora där unionen som sådan inte är företräd. Ändringarna i [artikel III-203 (f.d. artikel 16)] syftar till att bättre återge den förstärkta rollen för utrikesministern inom GUSP.

Till sist har några konventsledamöter uttryckt oro över att, som ett resultat av att pelarna har avskaffats, det kan finnas en risk för att akter som rör den tidigare första pelaren skulle komma att beslutas enligt förfaranden som tillämpas på GUSP. Andra har uttryckt oro över en "gemenskapifiering" av GUSP, dvs. att beslut i frågor som rör GUSP skulle tas genom att reglerna för f.d. förstapelarfrågor tillämpas. För att se till att rättsakter antas på den korrekta rättsliga grunden kan presidiet överväga en ny [artikel III-204 (f.d. artikel 16a)] i kapitel II, avsnitt 1 om GUSP, som tillägg till bestämmelserna i [artikel III-266 (f.d. artikel 230)] som föreskriver att domstolen kan göra en kontroll av lagligheten av en rättsakt om det föreligger minsta tvekan om huruvida den har antagits på korrekt rättslig grund eller inte.

IV Gemensam säkerhets- och försvarspolitik (kapitel II, avsnitt 2)

De viktigaste frågorna som ställs i artiklarna om en gemensam säkerhets- och försvarspolitik berör insatserna och uppdragen, myndigheten (byrån) och olika former av flexibilitet.

När det gäller insatserna och uppdragen där unionen kan utnyttja civila och militära resurser, har ändringen gjorts med anledning av att kampen mot terrorism inte längre räknas som ett särskilt uppdrag, utan allt det som räknas upp i [artikel III-205 (f.d. artikel 17)] bidrar till att stödja kampen mot terrorism på det tredje lands territorium som har framställt en sådan förfrågan.

Några konventsledamöter har insisterat på en precisering i [artikel III-207 (f.d. artikel 19)] att myndigheten skall agera på rådets bemyndigande. Några konventsledamöter har också föreslagit att kommissionens roll i förhållande till myndigheten görs tydligare. Den föreslagna ändringen av denna artikel beaktar denna begäran.

När det gäller formerna för flexibilitet har några konventsledamöter föreslagit att utrikesministern eller rådet skall närvara vid möten med medlemsstater som deltar i ledningen av ett uppdrag i den betydelse som anges i [artikel III-206 (f.d. artikel 18)]. Den föreslagna ändringen beaktar denna begäran.

Bestämmelserna om det strukturerade samarbetet i [artikel III-208 (f.d. artikel 20)] har ändrats för att kunna beakta kraven från flera konventsledamöter på att detta samarbete skall bli mer inkluderande. Förteckningen över medlemsstater som deltar i det strukturerade samarbetet, liksom villkoren och åtagandena i form av militära resurser, kommer hädanefter att fastställas i ett "protokoll" och inte i en förklaring. Ett protokoll kräver att medlemsstaterna uppnår enighet.

Å andra sidan skall beslut om huruvida en medlemsstat i slutändan skall delta i det strukturerade samarbetet fattas av de deltagande medlemsstaterna, och alla medlemsstater kan vara med vid överläggningarna.

V Finansiella bestämmelser (Kapitel II, avsnitt 3)

På grund av de många, ofta motstridiga synsätten föreslås det att sakinnehållet i [artikel III-210 (f.d. artikel 22)] inte ändras. En teknisk ändring av punkt 3 första stycket har emellertid visat sig vara nödvändig.

VI Gemensam handelspolitik (Kapitel III)

Presidiet har noterat att ett stort antal av förslagen till ändring av [artikel III-212 (f.d. artikel 24)] om den gemensamma handelspolitiken gäller punkt 4, enligt vilken rådet vid förhandlingar om och ingående av avtal om handel med tjänster som rör rörlighet för personer och handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter skall fatta beslut med enhällighet om avtalen innehåller bestämmelser för vilka det krävs enhällighet för antagande av interna regler (dvs. parallellism mellan det yttre och det inre området beträffande omröstningsreglerna).

Konventsledamöterna kan i fråga om uppfattningar i denna fråga delas in i tre huvudgrupper. I den första gruppen har vi ett stort antal ledamöter som skulle vilja stryka denna punkt och därigenom avlägsna undantagen och låta all handelspolitik omfattas av omröstning med kvalificerad majoritet. I den andra gruppen har vi de ledamöter som gärna vill bibehålla denna parallellism som fördes in i Nicefördraget i artikel 133.5 andra stycket, fastän i den tydligare form den fått i presidiets förslag. Till sist har vi de ledamöter som skulle föredra att i ännu högre grad gå över till bestämmelserna i artikel 133.6 i EG-fördraget (förutom att bibehålla begreppet parallellism) och införa en text enligt vilken avtal som rör handel med kulturella och audiovisuella tjänster, utbildningstjänster samt sociala tjänster och tjänster som rör människors hälsa omfattas av delad behörighet mellan unionen

och dess medlemsstater. Förhandlingar om sådana avtal kräver samförstånd mellan medlemsstaterna. Efter att ha granskat ledamöternas olika ståndpunkter har presidiet föredragit att behålla sitt ursprungliga förslag, i vilket begreppet parallellism bibehålls i fråga om omröstningsregeln (och där de berörda politikområdena anges på ett mer explicit och begripligt sätt).

Andra föreslagna ändringar av denna artikel gällde Europaparlamentets roll, som många ledamöter önskade en förstärkning av. Det bör noteras i detta sammanhang att Europaparlamentet genom lydelsen i textutkastet CONV 685/03 fick en förstärkt roll jämfört med nu (lagstiftningsförfarande, dvs. medbeslutande beträffande andra åtgärder än de avtal som omfattas i punkt 1 och, enligt [artikel III-222 (f.d. artikel 33)] om förhandling om och ingående av internationella avtal - som ersätter den befintliga artikel 300 i EG-fördraget - ingående av avtal efter Europaparlamentets samtycke (strykning av det nuvarande undantaget för handelspolitik i artikel 300 i EG-fördraget). Presidiet föreslår emellertid att texten ändras så att den anger att parlamentet skall underrättas fortlöpande om hur förhandlingarna fortskrider.

VII Utvecklingssamarbete, samarbete med tredje land och humanitärt bistånd (Kapitel IV)

I linje med den ändring som föreslagits av flera konventsledamöter har en hänvisning till huvudmålet för utvecklingssamarbetet, kampen mot fattigdom, införts i den första av artiklarna om utvecklingssamarbete tillsammans med en hänvisning till behovet av att beakta målen för utvecklingssamarbetet vid genomförandet av övrig politik som kan beröra utvecklingsländerna (grundad på artikel 178 i EG-fördraget). På grundval av förslagen från åtskilliga konventsledamöter, som anser att punkt 4 i [artikel III-214 (f.d. artikel 26)] och dess hänvisning till ett särskilt tillvägagångssätt gentemot AVS-länderna bör strykas, föreslår presidiet att denna punkt skall flyttas från artikeln. På begäran av en del ledamöter har presidiet för att skilja det ekonomiska, finansiella och tekniska samarbetet tydligare från utvecklingssamarbetets specifika ram angett i [artikel III-216 (f.d. artikel 28)] att samarbete på detta område gäller andra tredje länder än utvecklingsländer. Åtskilliga ledamöter hade föreslagit att lagstiftningsförfarandet skulle tillämpas på det brådskande finansiella bistånd som avses i [artikel III-217 (f.d. artikel 29)] eller att föreskriva att rådet skulle vidta de nödvändiga åtgärderna efter samråd med Europaparlamentet eller att rådet skulle fatta beslut efter samtycke av Europaparlamentet. Det förefaller emellertid svårt att förena sådana ändringar med behovet av brådskande hjälp och därför har texten inte ändrats (den engelska versionen av texten har emellertid korrigerats när det gäller beslutsfattande med kvalificerad majoritet, eftersom den tidigare versionen felaktigt hänvisade till enhällighet). Inga ändringar i sak föreslås av [artikel III-218 (f.d. artikel 30)] om humanitärt bistånd.

VIII Restriktiva åtgärder (Kapitel V)

Bestämmelsen om restriktiva åtgärder har inte ändrats. Presidiet noterade att konventet välkomnade den nya bestämmelsen som ger unionen möjlighet att vidta finansiella och ekonomiska restriktiva åtgärder mot grupper och individer (och inte endast mot stater). Presidiet ansåg att det inte var nödvändigt att införa en hänvisning till grundläggande rättigheter, eftersom införlivandet av stadgan

om grundläggande rättigheter gör dessa bindande för unionen i all dess verksamhet. Dessutom innehåller den övergripande [artikel III-188 (f.d. artikel 1)] hänvisningar till respekt för de mänskliga rättigheterna och internationell lagstiftning.

I en del ändringsförslag föreslogs en utvidgning av räckvidden för punkt 2 i [artikel III-219 (f.d. artikel 31)] så att viseringsrestriktioner omfattas. Presidiet ansåg emellertid att detta skulle komplicera förfarandena och på ett oönskat sätt fördröja tillämpningen: en rättsakt som antagits enligt bestämmelserna i kapitel II om införande av viseringsrestriktioner är direkt tillämplig i medlemsstaterna.

IX Internationella överenskommelser (Kapitel VI)

När det gäller unionens befogenheter att ingå internationella överenskommelser [artikel III-220 (f.d. artikel 32)] har hänvisningen till unionens implicita befogenheter, som fördes in som en följd av slutsatserna från arbetsgrupp VII, inte allmänt ifrågasatts. Endast i några ändringar har man föreslagit att denna hänvisning skall utgå, medan andra konventsledamöter har önskat utvidga denna externa implicita befogenheter varje gång målet för en internationell överenskommelse är att genomföra unionens politik. Den text som presidiet har föreslagit kvarstår alltså oförändrad i sak. Punkterna 1 och 3 har emellertid slagits samman och texten har förenklats.

I vissa förslag till ändringar har man önskat ägna en särskild artikel åt associeringsavtal, för att den rättsliga grunden för dessa skulle framgå tydligare av konstitutionen. Den text som föreslås här utgår från detta förslag [artikel III-221 (f.d. artikel 32a)].

Beträffande förfarandet för att ingå internationella överenskommelser [artikel III-222 (f.d. artikel 33)] har utkastet till förslag i stort sett fått ett positivt mottagande. De förslag till ändringar som rör förhandlaren av avtal var få och har inte ifrågasatt rollfördelningen i artikelutkastet. Man har emellertid strukit att utrikesministern och kommissionen kan lägga fram gemensamma rekommendationer. Det är inte många som har krävt en ökad roll för Europaparlamentet före det skede då överenskommelserna ingås. När det gäller ingåendet av överenskommelserna har inget ändringsförslag ifrågasatt strykningen av undantaget från hörande av Europaparlamentet när det gäller handelsavtal. Några ändringar syftade till att vidga kravet på hörande av Europaparlamentet till överenskommelser som rör GUSP utan att debatten under plenarmötet har visat på stöd från konventet för en sådan utvidgning av parlamentets roll. Några konventsledamöter har lämnat in ändringsförslag som syftar till att kräva parlamentets godkännande av handelsavtal. I [artikel III-222 (f.d. artikel 33)] föreskrivs redan att Europaparlamentets godkännande krävs för överenskommelser som omfattar de områden på vilka lagstiftningsförfarandet skall tillämpas, och detta tillämpas bland annat på handelsavtal, som det anges i [artikel III-212.2 (f.d. artikel 24)]. När det gäller användningen av kvalificerad majoritet har vissa ändringsförslag önskat utvidga detta till de flesta avtalen, medan andra har föreslagit att man skall utvidga de områden för vilka enhällighet krävs. Fördelningen har alltså behållits.

Hänvisningen i punkt 12 till centralbanken bland de institutioner som kan begära ett förhandsavgörande har utgått, eftersom detta inte framgår av dess tilldelade befogenheter.

Som några konventsledamöter har begärt, och som en följd av presidiets beslut avseende [artikel 230b] (Doc. CONV 734/03), har man strukit begränsningen av domstolens behörighet när det gäller förhandsavgöranden för GUSP.

När det gäller utkastet [till artikel III-223 (f.d. artikel 34)] om monetära överenskommelser har punkt 4 utgått, eftersom en ny [artikel III-381] har föreslagits inom avdelningen om EMU som rör eurons yttre representation.

I några ändringsförslag har det angetts att eftersom kvalificerad majoritet utgör allmän regel i [artikel III-222 (f.d. artikel 33)], vore det kanske olämpligt att i [artikel III-223 (f.d. artikel 34)] ange att rådet beslutar med kvalificerad majoritet. Detta har emellertid fått stå kvar. Det är faktiskt bra att precisera det och samtidigt ange att förfarandena i [artikel III-223 (f.d. artikel 34)] totalt utgör undantag från förfarandet i [artikel III-222 (f.d. artikel 33)].

X Förbindelser med internationella organisationer och tredje länder samt unionens delegationer (kapitel VII)

Vissa konventsledamöter har föreslagit att man vidare skall utveckla hur unionens representation skall i internationella organisationer och dess förbindelser med tredje länder är organiserade. Presidiet ansåg emellertid att man inte behövde föra in mer detaljerade bestämmelser, vilka i många fall rörde den administrativa organisationen. Sakinnehållet i de texter som föreslagits på detta område kvarstår därför oförändrade.

UTKAST TILL TEXTER

KAPITEL I

ALLMÄNNA TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER

Artikel III-188 (f.d. artikel 1)

1. Unionens åtgärder på den internationella arenan skall vila på principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i den vidare världen; nämligen demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för folkrätten i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga. Unionen skall sträva efter att utveckla förbindelser och bygga partnerskap med länder samt regionala eller globala organisationer som delar dessa värderingar. Den skall främja multilaterala lösningar på gemensamma problem, särskilt inom ramen för Förenta nationerna.
2. Europeiska unionen skall fastställa och följa en gemensam politik och gemensamma unionsåtgärder samt arbeta för mesta möjliga samarbete inom alla områden för internationella förbindelser för att
 - a) skydda unionens gemensamma värden, grundläggande intressen, **säkerhet**, oberoende och integritet,
 - b) konsolidera och stödja demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna samt folkrätten,
 - c) bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet, i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga,
 - d) främja en **hållbar** ekonomisk, ~~miljömässig och~~ social och miljömässig ~~hållbar~~ utveckling i utvecklingsländerna med det primära syftet att utrota fattigdomen, i ~~synnerhet i låginkomstländer,~~
 - e) främja integreringen av alla länder i världsekonomin, inbegripet genom gradvis avskaffande av restriktioner för internationell handel,
 - f) utforma internationella åtgärder för att bevara och förbättra miljöns **kvalitet** och för en **hållbar förvaltning av jordens naturresurser** ~~samt i syfte att~~ säkerställa en hållbar utveckling,
 - g) bistå befolkningar, länder och regioner som ställs inför katastrofer, oavsett om de orsakas av människor eller naturen, och

- h) främja ett internationellt system som bygger på starkare multilateralt samarbete och ett gott globalt styre.
3. ~~Unionen skall säkerställa samstämmigheten mellan de olika områdena som omfattas av dess yttre åtgärder. Unionen skall även~~ **skall respektera** de ovan nämnda principerna och målen när den utarbetar och genomför de **olika områden av unionens yttre åtgärder som omfattas av denna avdelning samt** de yttre aspekterna av dess övriga politik.

Unionen skall säkerställa samstämmigheten mellan de olika områden som omfattas av dess yttre åtgärder och mellan de inrikespolitiska områdena. Unionens utrikesminister skall i rådet och kommissionen verka för att säkerställa samstämmigheten.

Artikel III-189 (f.d. artikel 2)

1. Europeiska rådet skall på grundval av de principer och mål som anges i artikel 1 i denna avdelning fastställa unionens strategiska intressen och mål.

Europeiska rådets beslut om unionens strategiska intressen och mål kan röra områdena för utrikespolitiken och andra områden som omfattas av unionens yttre åtgärder. De kan röra unionens förbindelser med ett land eller en region eller ha ett tematiskt upplägg. I besluten skall anges dessas varaktighet samt de medel som unionen och medlemsstaterna skall ställa till förfogande.

Europeiska rådet skall fatta beslut med enhällighet på rekommendation ~~förslag~~ från rådet ~~vilken skall antas av detta på det sätt som anges för varje område. med kvalificerad majoritet på grundval av rekommendationer från utrikesministern när det gäller gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, från kommissionen när det gäller de övriga områdena för yttre åtgärder, eller från båda gemensamt.~~ Europeiska rådets beslut skall genomföras av rådet enligt de förfaranden som föreskrivs i konstitutionen.

2. Utrikesministern får i fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, liksom kommissionen i fråga om de övriga områdena för yttre åtgärder, lägga fram gemensamma förslag för rådet. ~~Rådet skall anta beslut om dessa gemensamma förslag med kvalificerad majoritet.~~

KAPITEL I

DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN

AVSNITT 1

DEN GEMENSAMMA UTRIKESPOLITIKEN

Artikel III-190 (f.d. artikel 3)

1. Unionen skall, inom ramen för principerna och målen för sina yttre åtgärder enligt artikel 1 i denna avdelning, fastställa och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som omfattar alla områden inom utrikes- och säkerhetspolitiken.
2. Medlemsstaterna skall aktivt och förbehållslöst stödja unionens **gemensamma** utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet.

Medlemsstaterna skall arbeta tillsammans för att förstärka och utveckla sin ömsesidiga politiska solidaritet. De skall avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet som en sammanhållande kraft i de internationella relationerna.

Rådet och **unionens** utrikesminister skall säkerställa att dessa principer följs.

3. Unionen skall bedriva en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik
 - genom att bestämma ~~principerna~~ och de allmänna riktlinjerna,
 - genom att anta beslut om
 - unionens åtgärder,
 - unionens ståndpunkter,
 - **genomförande av åtgärder och ståndpunkter**, och
 - genom att stärka det systematiska samarbetet mellan medlemsstaterna om deras politik.

Artikel III-191 (f.d. artikel 4)

Europeiska rådet skall bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive för frågor som har försvarsmässiga konsekvenser.

Om en internationell utveckling kräver det skall Europeiska rådets ordförande sammankalla ett extra möte i Europeiska rådet för att fastställa den strategiska inriktningen av unionens politik inför denna utveckling.

Rådet skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa och genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på grundval av de allmänna **riktlinjer** och den strategiska inriktning som Europeiska rådet har fastställt.

Artikel III-192 (f.d. artikel 5)

1. **Unionens** utrikesminister, som är ordförande i rådet (utrikes frågor),] skall genom sina förslag bidra till utformningen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och ha ansvaret för genomförandet av Europeiska rådets och rådets beslut.
2. I frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall unionen företräddas av utrikesministern, som på unionens vägnar skall föra den politiska dialogen och framföra unionens ståndpunkt inom internationella organisationer och vid internationella konferenser.

Artikel III-193 (f.d. artikel 6)

1. När en internationell situation kräver en operativ åtgärd av unionen skall rådet anta de beslut som är nödvändiga. Beslutet skall avse mål, omfattning, de medel som skall ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de skall genomföras.
2. Om förhållandena ändras på ett sätt som är av väsentlig betydelse för en fråga som är föremål för ett sådant beslut, skall rådet se över principerna och målen för åtgärden och fatta de nödvändiga besluten. Så länge rådet inte har fattat beslut skall beslutet om unionens gemensamma åtgärd bestå.
3. Dessa beslut skall vara förpliktande för medlemsstaterna vid deras ställningstaganden och handlande.
4. Information skall lämnas om varje nationellt ställningstagande eller nationell åtgärd som planeras inom ramen för ett sådant beslut; informationen skall lämnas i så god tid att föregående samråd kan ske inom rådet om det behövs. Skyldigheten att lämna förhandsinformation skall inte gälla åtgärder som endast innebär att beslut av rådet förs över till nationell nivå.
5. Om förändringar i situationen gör det absolut nödvändigt och i brist på beslut av rådet får medlemsstaterna – med beaktande av de allmänna målen för beslutet om unionens åtgärd – vidta de brådskande åtgärder som behövs. De berörda medlemsstaterna skall genast underrätta rådet om sådana åtgärder.
6. Om genomförandet av ett sådant beslut medför allvarliga svårigheter för en medlemsstat, skall denna lägga fram saken för rådet som skall överväga frågan och söka lämpliga lösningar. Sådana lösningar får inte strida mot målen för den gemensamma åtgärden eller minska dennas effektivitet.

Artikel III-194 (f.d. artikel 7)

Rådet skall anta beslut som anger unionens ståndpunkt om en särskild fråga av geografisk eller tematisk karaktär. Medlemsstaterna skall se till att deras nationella politik överensstämmer med de unionens ståndpunkter.

Artikel III-195 (f.d. artikel 8)

1. Varje medlemsstat, ~~eller utrikesministern, eller ministern med stöd av kommissionen, ensam eller tillsammans med kommissionen,~~ får hänskjuta frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken till rådet och lägga fram förslag för rådet.
2. I sådana fall som kräver ett snabbt beslut skall utrikesministern på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat kalla till ett extra rådssammanträde inom fyrtioåtta timmar eller, i en nödsituation, inom kortare tid.

Artikel III-196 (f.d. artikel 9)

1. Beslut enligt detta kapitel fattas enhälligt av rådet. Att personligen närvarande eller företrädna medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut fattas.

En rådsmedlem som avstår från att rösta får motivera sitt avstående genom att avge en formell förklaring enligt detta stycke. Om så sker skall rådsmedlemmen inte vara skyldig att tillämpa beslutet men skall godta att beslutet är förpliktande för unionen. Den berörda medlemsstaten skall i en anda av ömsesidig solidaritet avhålla sig från varje handling som skulle kunna strida mot eller hindra en unionshandling på grundval av det beslutet, och de andra medlemsstaterna skall respektera dess ståndpunkt. Om de rådsmedlemmar som på detta sätt motiverar sitt avstående företräder mer än en tredjedel av rösterna, vägda i enlighet med artikel X i Konstitutionen, skall beslutet inte fattas.

2. Rådet skall med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 med kvalificerad majoritet
 - besluta om unionens åtgärder och ståndpunkter på grundval av ett beslut av Europeiska rådet om unionens – enligt definitionen i [artikel III-189.1] i denna avdelning – strategiska intressen och mål,
 - ~~– besluta på grundval av ett gemensamt förslag från utrikesministern och kommissionen, enligt definitionen i artikel 2.2,~~
 - **besluta på initiativ av utrikesministern till följd av en begäran från Europeiska rådet,**

- besluta om genomförande av ~~ett beslut om~~ en åtgärd eller en ståndpunkt från unionens sida,
- utse en särskild representant i enlighet med [artikel III-198 (f.d. artikel 11) i detta kapitel].

Om en rådsmedlem förklarar att denne av **väsentliga** ~~viktiga~~ och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig antagandet av ett beslut som skall fattas med kvalificerad majoritet, skall omröstning inte ske. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan skall hänskjutas till Europeiska rådet för enhälligt beslut.

~~Denna punkt skall inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.~~

3. Europeiska rådet får med enhällighet besluta att rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet i andra fall än dem som avses i punkt 2 i denna artikel.
4. **Punkterna 2 och 3 i denna artikel skall inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.**

Artikel III-197 (f.d. artikel 10)

1. När unionen har enats om en gemensam inställning enligt artikel I-39 **29.5 skall unionens utrikesminister och medlemsstaternas utrikesministrar samordna sin verksamhet i rådet.** ~~skall unionens utrikesminister och medlemsstaternas utrikesministrar nära samordna sin verksamhet.~~
2. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och unionens delegationer skall samarbeta i tredje land och i de internationella organisationerna och bidra till utformning och genomförande av en gemensam strategi.

Artikel III-198 (f.d. artikel 11)

Rådet får när det anser det nödvändigt **på initiativ** ~~på förslag~~ av utrikesministern utse en särskild representant som skall ha mandat för särskilda politiska frågor. Den särskilde representanten skall utöva sitt mandat under ledning av utrikesministern.

Artikel III-199 (f.d. artikel 12)

Unionen kan ingå avtal med en eller flera stater eller internationella organisationer med tillämpning av detta kapitel i enlighet med förfarandet i [artikel III-222 (f.d. artikel 33) i denna avdelning].

Artikel III-200 (f.d. artikel 13)

1. Utrikesministern skall höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, **inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken**, och se till att vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets synpunkter. Utrikesministern skall regelbundet hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen av unionens utrikes- och säkerhetspolitik inbegripet säkerhets- och försvarspolitiken. **De särskilda representanterna får medverka vid information till Europaparlamentet.**
2. Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet och utrikesministern. **Två gånger om året** ~~varje år~~ skall Europaparlamentet hålla en debatt om de framsteg som har gjorts med att genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inbegripet säkerhets- och försvarspolitiken.

Artikel III-201 (f.d. artikel 14)

1. Medlemsstaterna skall samordna sitt uppträdande inom internationella organisationer och vid internationella konferenser. De skall där hävda unionens ståndpunkter. Unionens utrikesminister skall svara för denna samordning.

Inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar skall de deltagande medlemsstaterna hävda unionens ståndpunkter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och [artikel III-193 (f.d. artikel 6).3 i denna avdelning] skall de medlemsstater som är företrädade inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar hålla de senare **och utrikesministern** informerade om alla frågor som är av gemensamt intresse.

Medlemsstater som också är medlemmar av Förenta nationernas säkerhetsråd skall samråda med varandra och hålla övriga medlemsstater **och unionens utrikesminister** fullt informerade. Medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet skall då de fullgör sina uppgifter hävda unionens ståndpunkter och intressen, dock utan att detta skall påverka deras ansvar enligt bestämmelserna i Förenta nationernas stadga.

När unionen har intagit en ståndpunkt till en fråga på Förenta nationernas säkerhetsråds dagordning, skall de medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet begära att utrikesministern inbjuds att lägga fram unionens ståndpunkt.

Artikel III-202 (f.d. artikel 15)

Medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter och unionens delegationer i tredje land och vid internationella konferenser samt deras representationer vid internationella organisationer skall samarbeta för att säkerställa att av rådet fastställda beslut om ståndpunkter och åtgärder följs och genomförs. De skall intensifiera samarbetet genom utbyte av information och gemensamma bedömningar.

De skall bidra till att genomföra de bestämmelser som avses i [artikel I-8 (f.d. artikel 7.2 i första delen av konstitutionen)] om europeiska medborgares rätt till skydd inom ett tredje lands territorium. Medlemsstaterna skall komma överens om de inbördes regler som behövs och inleda de internationella förhandlingar som krävs för att säkerställa detta skydd.

Artikel III-203 (f.d. artikel 16)

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel XX i konstitutionen [om organisationen av rådet/Ständiga representanternas kommitté] skall en kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik övervaka den internationella situationen på de områden som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och bidra till utformningen av politiken genom att avge yttranden till rådet på begäran av detta, **av utrikesministern** eller på eget initiativ. Kommittén skall också övervaka genomförandet av den beslutade politiken, dock utan att det påverkar utrikesministrarnas befogenheter.

Inom ramen för denna avdelning skall kommittén på rådets och **utrikesministrarnas** ansvar ~~och i nära kontakt med~~ utöva politisk kontroll och strategisk ledning av krishanteringsinsatser enligt definitionen i [artikel III-205 (f.d. artikel 17) i denna avdelning].

Rådet får, för en krishanteringsinsats som beslutats av rådet och vars varaktighet rådet beslutar om, bemyndiga kommittén att fatta lämpliga beslut om den politiska kontrollen och den strategiska ledningen av insatsen.

Artikel III-204 (f.d. artikel 16a)

Genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall inte påverka de befogenheter som anges i artiklarna I-12—I-14 och i artikel I-16. Inte heller skall genomförandet av den politik som anges i dessa artiklar påverka den befogenhet som avses i artikel I-15.

Domstolen skall vara behörig att kontrollera att denna artikel följs.

AVSNITT 2

DEN GEMENSAMMA SÄKERHETS- OCH FÖRSVARSPOLITIKEN

Artikel III-205 (f.d. artikel 17)

1. De uppdrag som avses i artikel ~~I-40~~ 32.1 i första delen och i vilka unionen kan sätta in militära och civila medel skall inbegripa gemensamma insatser för nedrustning, humanitära insatser och räddningsinsatser, militära rådgivnings- och biståndsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser, insatser med stridsstyrkor för krishantering, inklusive insatser för återupprättande av fred, ~~stödsinsatser på begäran av en tredje stat i kampen mot terrorism~~ samt stabiliseringsoperationer efter konflikter. **Alla dessa insatser kan bidra till kampen mot terrorism, bland annat genom stöd till tredje land i syfte att bekämpa terrorism på dess territorium.**
2. Rådet skall enhälligt anta beslut om de insatser som avses i denna artikel och fastställa deras mål, omfattning och de allmänna villkoren för deras genomförande. Utrikesministern som arbetar under rådet och under nära och ständig kontakt med Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik skall säkerställa samordningen av de civila och militära aspekterna av dessa insatser.

Artikel III-206 (f.d. artikel 18)

1. Inom ramen för de beslut som antas enligt [artikel III-205 (f.d. artikel 17)] får rådet anförtro genomförandet av ett uppdrag åt en grupp medlemsstater som förfogar över den kapacitet som är nödvändig och som önskar delta i detta. **Dessa Dessa medlemsstater skall i samverkan med unionens utrikesminister** sinsemellan komma överens om hanteringen av uppdraget.
2. De stater som deltar i genomförandet av uppdraget skall regelbundet informera rådet om läget när det gäller uppdraget och omedelbart underrätta rådet om dess genomförande medför nya betydande följder eller kräver en ändring av målet, omfattningen eller de närmare villkor som godkänts av rådet i enlighet med [artikel III-205 (f.d. artikel 17).2]. I dessa fall skall rådet anta de beslut som är nödvändiga.

Artikel III-207 (f.d. artikel 19)

1. Europeiska byrån för försvarsmateriel, ~~strategisk~~ forskning **och militära resurser** skall **under rådets ledning** ha som uppdrag att
 - bidra till att fastställa målen för medlemsstaternas militära resurser och utvärdera hur medlemsstaterna fullgör sina resursåtaganden,

- verka för att de operativa behoven harmoniseras och för att metoder för effektiv och kompatibel anskaffning antas,
 - lägga fram multilaterala projekt för att de militära resursmålen skall uppfyllas och sörja för samordningen av de program som genomförs av medlemsstaterna och förvaltningen av särskilda samarbetsprogram,
 - stödja försvarsteknikforskning, samordna och planera gemensam forskningsverksamhet och undersökningar om tekniska lösningar som motsvarar de framtida operativa behoven,
 - bidra till att fastställa och i förekommande fall genomföra alla åtgärder som kan förstärka försvarssektorns industriella och tekniska grund och förbättra effektiviteten i försvarsutgifterna.
2. Byrån skall vara öppen för alla medlemsstater som önskar delta i den. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta ett beslut om stadgan för byrån, dess säte samt regler för dess verksamhet. Härvid skall hänsyn tas till graden av effektivt deltagande i byråns verksamhet. Inom byrån skall särskilda grupper bildas av medlemsstater som genomför gemensamma projekt. **Byrån skall vid behov fullgöra sina uppgifter i samverkan med kommissionen.**

Artikel III-208 (f.d. artikel 20)

1. Medlemsstaterna på förteckningen i ~~den~~ till konstitutionen fogade ~~förklaring~~ **protokollet X**, vilka uppfyller höga kriterier för militära resurser och önskar göra mer bindande åtaganden på detta område med hänsyn till de mer krävande uppdragen, skall sinsemellan inrätta ett strukturerat samarbete i enlighet med artikel ~~I-40~~ 32.6. De kriterier och åtaganden i fråga om militära resurser som dessa medlemsstater har fastställt återges i **nämnda protokoll** ~~nämnda förklaring~~.
2. Om en medlemsstat önskar delta i detta samarbete i ett senare skede genom att åta sig de skyldigheter som samarbetet kräver, skall den underrätta Europeiska rådet om sin avsikt. **Rådet skall ha överläggningar på begäran av medlemsstaten i fråga, men endast de medlemsstater som deltar i det strukturerade samarbetet får besluta om denna begäran.** ~~Rådet skall fatta beslut om medlemsstatens begäran i en begränsad grupp för strukturerat samarbete.~~
3. Endast de medlemsstater som deltar i samarbetet skall anta beslut om målet med samarbetet. Utrikesministern skall närvara vid överläggningarna. Övriga medlemsstater skall på lämpligt sätt regelbundet informeras av utrikesministern om utvecklingen av samarbetet.
4. Rådet får anförtro åt de stater som deltar i detta samarbete att inom rådets ram genomföra ett uppdrag enligt [artikel III-205 (f.d. artikel 17)].

Artikel III-209 (f.d. artikel 21)

1. Det närmare samarbetet om ömsesidigt försvar enligt artikel ~~I-40~~ 30.7 är öppet för unionens samtliga medlemsstater. En förteckning över de deltagande medlemsstaterna återfinns i en förklaring som är fogad till denna konstitution. Om en medlemsstat önskar delta i detta samarbete i ett senare skede genom att ansluta sig till de åtaganden som detta kräver, skall den underrätta Europeiska rådet och ansluta sig till den förklaring som är fogad till konstitutionen.
2. En deltagande stat som blir föremål för ett väpnat angrepp på sitt territorium skall underrätta övriga deltagande stater om situationen och kan begära hjälp och bistånd från dessa. De deltagande staterna skall samlas på ministernivå, bitradda av sina företrädare i Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik och i Militära kommittén.
3. Förenta nationernas säkerhetsråd skall omedelbart informeras om varje väpnat angrepp och om de åtgärder som vidtas till följd härav.
4. Dessa bestämmelser påverkar inte, för dem som är berörda, de rättigheter och skyldigheter som följer av Nordatlantiska fördraget.

AVSNITT 3

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel III-210 (f.d. artikel 22)

1. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av bestämmelserna om de områden som avses i detta kapitel skall belasta unionens budget.
2. Driftsutgifterna för att genomföra de nämnda bestämmelserna skall också belasta unionens budget, bortsett från driftsutgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser och i fall då rådet enhälligt beslutar något annat.

Om utgifterna inte skall belasta unionens budget skall de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat. De medlemsstater, vilkas företrädare i rådet har avgett en formell förklaring enligt [artikel III-196 (f.d. artikel 9).1 andra stycket] är inte skyldiga att bidra till finansieringen av utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

3. **Genom ett rådsbeslut skall de särskilda förfaranden fastställas som skall garantera en snabb tillgång till de anslag i unionens budget som är avsedda för brådskande finansiering av initiativ inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och särskilt för förberedelser för uppdrag av den typ som avses i artikel I-40.1.**

Förberedande verksamhet för de uppdrag som avses i artikel ~~30~~ **I-40.1** som inte skall belasta unionens budget skall finansieras genom en startfond med bidrag från medlemsstaterna.

Rådet skall på förslag av utrikesministern med kvalificerad majoritet anta

- föreskrifter för upprättande och finansiering av fonden, bl.a. vilka finansiella belopp som fonden skall tilldelas samt föreskrifter för återbetalning,
- föreskrifter för förvaltning av fonden, samt
- föreskrifter för finansiell kontroll.

Om rådet planerar ett uppdrag enligt artikel **I-40** ~~30~~.1, som inte får belasta unionens budget, skall det bemyndiga utrikesministern att utnyttja fonden. Utrikesministern skall rapportera till rådet om genomförandet av uppdraget.

KAPITEL III

DEN GEMENSAMMA HANDELSPOLITIKEN

Artikel III-211 (f.d. artikel 23)

Genom att upprätta en tullunion avser medlemsstaterna att i enlighet med deras gemensamma intresse bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln ~~och i utländska direktinvesteringar~~, en sänkning av tullmurarna och andra åtgärder.

Artikel III-212 (f.d. artikel 24)

1. Den gemensamma handelspolitiken skall grunda sig på enhetliga principer, särskilt när det gäller att ändra tullsatser, ingå tull- och handelsavtal som rör utbyte av varor och tjänster samt handelsaspekterna i fråga om immateriella rättigheter, utländska direktinvesteringar, enhetlighet i fråga om liberaliseringsåtgärder, exportpolitik samt handelspolitiska skyddsåtgärder, inbegripet åtgärder att vidta vid dumpning och subventioner. Den gemensamma handelspolitiken skall föras enligt principerna för unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 1 i denna avdelning.
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med lagstiftningsförfarandet anta europeiska~~ De åtgärder som krävs för att genomföra den gemensamma handelspolitiken skall fastställas i en europeisk lag eller ramlag.

3. Om förhandlingar om avtal skall äga rum med en eller flera stater eller internationella organisationer skall de tillämpliga bestämmelserna i [artikel III-222 (f.d. artikel 33)] tillämpas. Kommissionen skall förelägga rådet rekommendationer, och rådet skall bemyndiga kommissionen att inleda nödvändiga förhandlingar. Rådet och kommissionen skall se till att de avtal som förhandlas fram är förenliga med unionens interna politik och interna regler.

Inom ramen för de direktiv som rådet får utfärda skall kommissionen föra förhandlingarna i samråd med en särskild kommitté, som utsetts av rådet för att biträda kommissionen i denna uppgift. Kommissionen skall regelbundet rapportera till den **särskilda kommittén och Europaparlamentet** om läget i förhandlingarna.

4. Vid förhandlingar om och ingående av avtal på de områden som rör handel med tjänster, som innebär förflyttningar av personer, samt handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter skall rådet fatta beslut med enhällighet, om avtalet omfattar bestämmelser för vilka enhällighet krävs för att anta interna regler.
5. Utövandet av befogenheterna enligt denna artikel inom handelspolitiken skall inte påverka fördelningen av befogenheterna mellan unionen och medlemsstaterna och skall inte medföra en harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar inom ett område där konstitutionen utesluter en sådan harmonisering.

KAPITEL IV

SAMARBETE MED TREDJE LAND OCH HUMANITÄRT BISTÅND

AVSNITT 1

UTVECKLINGSSAMARBETE

Artikel III-213 (f.d. artikel 25)

1. Unionens politik inom området för utvecklingssamarbete skall föras inom ramen för de principer och mål för unionens yttre åtgärder som anges i [artikel III-188 (f.d. artikel 1)]. Unionens och medlemsstaternas politik för utvecklingssamarbete skall komplettera och förstärka varandra.

Det främsta målet för unionens politik på detta område skall vara att minska och på sikt utrota fattigdomen. Unionen skall ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförandet av politik som kan påverka utvecklingsländerna.

2. Unionen och medlemsstaterna skall uppfylla de åtaganden och beakta de mål som de har godkänt inom ramen för Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer.

Artikel III-214 (f.d. artikel 26)

1. ~~Europaparlamentet och rådet skall, i enlighet med lagstiftningsförfarandet, anta~~ Åtgärder som behövs för att genomföra politiken för utvecklingssamarbete, och som kan gälla fleråriga program för samarbete med utvecklingsländer eller program med tematisk inriktning, skall fastställas genom europeiska lagar **eller** ramlagar.
2. Unionen får med tredje land och behöriga internationella organisationer ingå alla avtal som behövs för att genomföra de mål som anges i [III-188 (f.d. artikel 1)]. Dessa avtal skall förhandlas fram och ingås i enlighet med artikel [III-222 (f.d. artikel 33)].

Första stycket skall inte inverka på medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

3. Europeiska investeringsbanken skall enligt villkoren i sin stadga bidra till att genomföra de åtgärder som avses i punkt 1.
4. ~~Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka samarbetet med länderna i Afrika, Västindien och Stilla Havet inom ramen för AVS-EG-konventionen.~~

Artikel III-215 (f.d. artikel 27)

1. Unionen och medlemsstaterna skall samordna sin politik inom området för utvecklingssamarbete och samråda med varandra om sina biståndsprogram, även inom internationella organisationer och på internationella konferenser, i syfte att främja åtgärdernas komplementaritet och effektivitet. De får vidta gemensamma åtgärder. Medlemsstaterna skall om det behövs bidra till att genomföra unionens biståndsprogram.
2. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja den samordning som avses i punkt 1.
3. Inom sina respektive kompetensområden skall unionen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer.

AVSNITT 2

EKONOMISKT, FINANSIELLT OCH TEKNISKT SAMARBETE MED TREDJE LAND

Artikel III-216 (f.d. artikel 28)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de andra bestämmelserna i konstitutionen, särskilt [artiklarna III-213 (f.d. artikel 25) till och med III-215 (f.d. artikel 27)] angående utvecklingssamarbete, skall unionen inom ramen för sin behörighet bedriva ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete **inbegripet omedelbart bistånd, i synnerhet finansiellt bistånd, med andra tredje länder än utvecklingsländerna**. Dessa åtgärder skall vara samstämmiga med unionens utvecklingspolitik. Unionens och medlemsstaternas åtgärder skall komplettera och förstärka varandra. Åtgärderna skall genomföras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder enligt [artikel III-188 (f.d. artikel 1)].
2. ~~Europaparlamentet och rådet skall, i enlighet med lagstiftningsförfarandet, anta europeiska lagar~~ Genom europeiska lagar ~~eller~~ ramlagar skall det **fastställas** vilka **åtgärder** som behövs för att genomföra punkt 1.
3. Inom sina respektive behörighetsområden skall unionen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från unionens sida kan bli föremål för avtal mellan unionen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås i enlighet med artikel [III-222 (f.d. artikel 33) i denna avdelning]. Rådet skall besluta enhälligt om de associeringsavtal som avses i artikel [III-221 (f.d. artikel 32a)].² och om de avtal som skall ingås med unionens kandidatstater. Första stycket skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

Artikel III-217 (f.d. artikel 29)

När situationen i ett tredje land kräver att unionen lämnar omedelbart finansiellt bistånd skall rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet anta de instrument som behövs.

AVSNITT III

HUMANITÄRT BISTÅND

Artikel III-218 (f.d. artikel 30)

1. Unionens åtgärder inom området för humanitärt bistånd skall genomföras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder enligt [artikel III-118 (f.d. artikel 1)]. Åtgärderna skall syfta till att tillfälligt lämna bistånd, stöd och skydd till befolkningar i tredje land som drabbas av katastrofer, oavsett om de orsakas av människor eller naturen, för att uppfylla de humanitära behov som uppstått till följd av dessa olika situationer. Unionens och medlemsstaternas åtgärder skall komplettera och förstärka varandra.
2. Humanitärt bistånd skall ges i enlighet med principerna i internationell humanitär rätt, särskilt principerna om opartiskhet och icke-diskriminering.
3. ~~Europaparlamentet och rådet skall, i enlighet med lagstiftningsförfarandet, anta~~ Åtgärder som är nödvändiga för att bestämma ramen för genomförandet av unionens humanitära åtgärder skall fastställas genom europeiska lagar ~~och~~ **eller** ramlagar.
4. Unionen får med tredje land och behöriga internationella organisationer ingå alla avtal som behövs för att genomföra de mål som anges i [artikel III-188 (f.d. artikel 1)]. Dessa avtal skall förhandlas fram och ingås enligt artikel [III-222 (f.d. artikel 33)] i denna avdelning.

Första stycket skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

5. För att skapa en ram för gemensamma bidrag från europeiska ungdomar till unionens humanitära insatser skall en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd inrättas. Europaparlamentet och rådet skall enligt lagstiftningsförfarandet anta en europeisk lag om fastställande av kårens stadga och arbetsformer.
6. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja samordningen mellan unionens och medlemsstaternas åtgärder i syfte att förstärka effektiviteten och komplementariteten hos unionens åtgärder och de nationella humanitära åtgärderna.
7. Unionen skall se till att dess humanitära insatser är samordnade och överensstämmer med de insatser som genomförs av internationella organisationer och organ, särskilt de som ingår i Förenta nationernas system.

KAPITEL V

RESTRIKTIVA ÅTGÄRDER

Artikel III.219 (f.d. artikel 31)

1. Om ett beslut om en unionsståndpunkt eller en unionsåtgärd som har fattats enligt bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i kapitel I i denna avdelning förutsätter att de ekonomiska och finansiella förbindelserna med ett eller flera tredje länder helt eller delvis avbryts eller begränsas, skall rådet på gemensamt förslag av utrikesministern och kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om de åtgärder som är nödvändiga. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om detta.
2. På de områden som avses i punkt 1 får rådet enligt samma förfarande besluta om restriktiva åtgärder mot fysiska och juridiska personer, eller grupper och enheter som inte är stater.

KAPITEL VI

INTERNATIONELLA AVTAL

Artikel III-220 (f.d. artikel 32)

1. Unionen får med ett eller flera tredje länder eller internationella organisationer **ingå avtal när konstitutionen föreskriver det eller när ingåendet av ett avtal är nödvändigt för att uppnå ett av unionens mål, föreskrivs i en av unionens rättsakter eller rör en intern unionsakt.**
- ~~2. Unionen får med ett eller flera tredje länder eller internationella organisationer ingå associeringsavtal. Dessa avtal innebär en associering med ömsesidiga rättigheter och förpliktelser, gemensamt uppträdande och särskilda förfaranden med en eller flera tredje länder eller internationella organisationer.~~
- ~~3. Unionen får ingå sådana internationella avtal som är nödvändiga för att uppnå ett av unionens mål, som föreskrivs i en av unionens rättsakter eller som rör en intern unionsakt.~~
24. Avtal som ingås av unionen skall vara bindande för unionens institutioner och medlemsstaterna.

Artikel III-221 (f.d. artikel 32a)

1. **Unionen får med ett eller flera tredje länder eller internationella organisationer ingå associeringsavtal. Dessa avtal innebär en associering med ömsesidiga rättigheter och förpliktelser, gemensamt uppträdande och särskilda förfaranden med en eller flera tredje länder eller internationella organisationer.**

Artikel III-222 (f.d. artikel 33)

1. ~~Enligt denna avdelning~~ Avtal mellan unionen och tredje stat eller internationella organisationer skall förhandlas fram och ingås enligt följande förfarande.
2. Rådet skall ge bemyndigande att inleda förhandlingar, skall utfärda förhandlingsdirektiv och ingå avtal.
3. Kommissionen eller, om avtalet uteslutande eller huvudsakligen gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, unionens utrikesminister skall lägga fram rekommendationer för rådet som skall ge ~~henom~~ bemyndigande att **inleda** förhandlingar. ~~Kommissionen och unionens utrikesminister skall vid behov lägga fram gemensamma rekommendationer.~~
4. Rådet skall i samband med beslutet om bemyndigande avseende förhandlingarna utse förhandlaren eller unionens förhandlingschef beroende på vad det kommande avtalet gäller.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i [artikel III-212 (f.d. artikel 24)] får rådet ge förhandlaren förhandlingsdirektiv och utse en särskild kommitté, med vilken samråd skall ske under förhandlingarna.
6. Rådet skall på förslag av förhandlaren besluta att underteckna avtalet och, i förekommande fall, att tillämpa det provisoriskt före ikraftträdandet.
7. Rådet skall ingå avtalet på förslag av förhandlaren. Utom i sådana fall då avtalet endast gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, skall rådet ingå avtalet efter att ha hört Europaparlamentet. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande inom den tid som rådet får bestämma med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Om ett yttrande inte har avgetts inom denna tid, får rådet fatta beslut. Europaparlamentets samtycke krävs ~~dock~~ när det gäller associeringsavtal, **om unionens ansluter sig** till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, avtal som skapar en särskild institutionell ram genom att samarbetsförfaranden inrättas, avtal som har betydande budgetmässiga följder för unionen samt avtal som omfattar områden för vilka lagstiftningsförfarandet skall tillämpas. Rådet och Europaparlamentet får i brådskande fall komma överens om den tid inom vilken samtycke skall ges.
8. Med avvikelse från ovanstående bestämmelser får rådet, när det ingår ett avtal, bemyndiga förhandlaren att godkänna ändringar för unionens räkning, om dessa ändringar enligt avtalet skall antas genom ett förenklat förfarande eller av ett organ som inrättas genom avtalet; rådet får förena ett sådant bemyndigande med vissa särskilda villkor.
9. Under hela förfarandet skall rådet besluta med kvalificerad majoritet. Det skall emellertid besluta enhälligt när avtalet avser en fråga där enhällighet krävs för att anta **unionsakter interna bestämmelser** samt när det gäller associeringsavtal och **om unionen** ansluter sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

10. Rådet skall på förslag av unionens utrikesminister eller kommissionen besluta om att tillfälligt upphöra att tillämpa ett avtal samt bestämma vilka ståndpunkter som på unionens vägnar skall intas i ett organ som inrättats genom ett avtal, när detta organ skall fatta beslut med rättslig verkan, med undantag av sådana beslut som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.
11. Europaparlamentet skall omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfarandet i ~~denna artikel~~.
12. **En medlemsstat**, Europaparlamentet, rådet **eller** kommissionen, ~~Europeiska centralbanken eller en medlemsstat~~ får inhämta domstolens yttrande om huruvida ett tilltänkt avtal är förenligt med bestämmelserna i konstitutionen ~~som omfattas av domstolens jurisdiktion~~. Om domstolen finner att så inte är fallet kan det tilltänkta avtalet inte träda i kraft, såvida konstitutionen inte ses över i enlighet med förfarandet i artikel IV-6.

Artikel III.223 (f.d. artikel 34)

1. Med avvikelse från [artikel III-222 (f.d. artikel 33)] får rådet genom enhälligt beslut – på rekommendation av Europeiska centralbanken eller kommissionen efter att ha hört Europeiska centralbanken för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet och efter att ha hört Europaparlamentet samt enligt det i punkt 3 angivna förfarandet för beslut om den ordning som nämns där – ingå formella avtal om ett växelkurssystem för euron i förhållande till andra valutor i tredje land. Rådet får, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av Europeiska centralbanken eller kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet, anta, ändra eller upphäva centralkurser för euron inom växelkurssystemet. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om centralkurser för euron antas, ändras eller upphävs.
2. I avsaknad av ett växelkurssystem i förhållande till en eller flera valutor i tredje land enligt punkt 1 får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken eller på rekommendation av Europeiska centralbanken, utarbeta allmänna riktlinjer för valutapolitiken i förhållande till dessa valutor. Dessa allmänna riktlinjer skall inte påverka huvudmålet för det europeiska centralbankssystemet som är att upprätthålla prisstabilitet.
3. Om unionen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer, skall rådet, med avvikelse från [artikel III-222 (f.d. artikel 33)], med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås. Denna ordning skall säkerställa att gemenskapen uttrycker en gemensam ståndpunkt. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

4. ~~Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europeiska centralbanken, med kvalificerad majoritet besluta om unionens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för Ekonomiska och monetära unionen och om hur denna skall företrädas med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna X [f.d. 99] och Y [f.d. 105].~~
45. Med förbehåll för unionens befogenheter och avtal om Ekonomiska och monetära unionen, får medlemsstaterna föra förhandlingar i internationella organ och ingå internationella avtal.

KAPITEL VI

FÖRBINDELSER MED INTERNATIONELLA ORGANISATIONER OCH TREDJE LAND SAMT UNIONENS DELEGATIONER

Artikel III-224 (f.d. artikel 35)

1. Unionen skall upprätta samarbete i alla lämpliga former med Förenta nationerna, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.
2. Den skall vidare säkerställa att lämpliga förbindelser upprätthålls med ~~alla~~ **andra** internationella organisationer.
3. Unionens utrikesminister och kommissionen skall säkerställa genomförandet av föregående punkt.

Artikel III-225 (f.d. artikel 36)

1. Unionens delegationer i tredje land och i internationella organisationer skall säkerställa unionens representation.
2. Unionens delegationer, som ingår i unionens diplomattjänst, skall verka under ledning av unionens utrikesminister och i nära samarbete med medlemsstaternas beskickningar.

KAPITEL VIII

GENOMFÖRANDE AV KLAUSULEN OM SOLIDARITET

Artikel III-226 (f.d. artikel X)

1. Rådet skall, på grundval av ett gemensamt förslag från utrikesministern och kommissionen, anta ~~akter ett beslut~~ som fastställer ~~en ram de närmare föreskrifterna~~ för genomförandet av den klausul om solidaritet som avses i [artikel I-42]. ~~Dessa akter skall antas i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i konstitutionen.~~
- ~~2.2.~~ Om en medlemsstat utsätts för en terroristattack **eller en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor**, skall de andra medlemsstaterna lämna bistånd på begäran av den drabbade statens politiska myndigheter. Medlemsstaterna skall i detta syfte samordna sina åtgärder inom rådet.
- ~~3.3.~~ Rådet skall, inom ramen för denna artikel, biträdas av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik **med stöd av de strukturer som utvecklats inom säkerhets- och försvarspolitiken** och av den kommitté ~~Ständiga operativa kommittén för inre säkerhet som avses i [artikel III-157 (f.d. artikel 5, RIF)]~~ som i förekommande fall skall lägga fram gemensamma yttranden för rådet.
- ~~4.4.~~ Europeiska rådet skall, i syfte att bidra till unionens effektivitet, ~~på grundval av en rapport från rådet~~ regelbundet utvärdera de hot som unionen utsätts för.

AVDELNING VI
UNIONENS FUNKTION
KAPITEL I
INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

FÖRKLARANDE NOT

Utformningen av några av artiklarna om institutionerna i tredje delen är beroende av resultaten från konventets diskussioner om motsvarande texter i första delen. Vidare har konventet ännu inte haft tillfälle att diskutera några av artiklarna om institutionerna i tredje delen, och dessa artiklar (med undantag för texterna om Europeiska gemenskapernas domstol) har inte heller diskuterats i någon arbetsgrupp. De följande artiklarna bygger därför i mycket hög grad på befintliga texter, och inom områden där innehållet förmodligen kommer att vara direkt kopplat till bestämmelser om institutionerna i första delen innehåller artiklarna markeringar för utelämnade ord.

Detta kapitel har omstrukturerats något varvid de övergripande bestämmelserna har placerats i slutet av de artiklar som är specifika för enskilda institutioner. Det finns en ny kort artikel i avsnitt 1 som innehåller tekniska bestämmelser om Europeiska rådet (artikel III-239), och de båda rådgivande kommittéerna (Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén) har förts samman under ett enda avsnitt. Avsnitt 4 om övergripande bestämmelser innehåller en detaljerad beskrivning av lagstiftningsförfarandet (med smärre ändringar av utformningen) och artiklar om öppenhet och god förvaltning. De enskilda bestämmelserna om ersättningen till personalen vid unionens institutioner och organ har också förts samman i en enda konsoliderad artikel i detta avsnitt.

UTKAST TILL TEXTER

AVSNITT 1

INSTITUTIONERNA

Underavsnitt 1 EUROPAPARLAMENTET

Artikel III-227 (f.d. artikel 190)

1. *(Europaparlamentets sammansättning)*
2. Europaparlamentet skall utarbeta ett europeiskt lagförslag till allmänna direkta val av dess ledamöter enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.

Efter samtycke från Europaparlamentet, som skall besluta med en majoritet av sina ledamöter, skall rådet enhälligt anta den lag som avses i föregående stycke och rekommendera medlemsstaterna att anta lagen i enlighet med deras konstitutionella föreskrifter.

3. En europeisk lag från Europaparlamentet, antagen på dess eget initiativ, om regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden. Europaparlamentet skall besluta efter kommissionens yttrande och rådets godkännande. Alla regler eller villkor som rör beskattning av ledamöter eller före detta ledamöter kräver enhällighet i rådet.

Artikel III-228 (f.d. artikel 191)

Med tillämpning av artikel [I-45] i konstitutionen skall den europeiska lagen fastställa regler för politiska partier på europeisk nivå och särskilt bestämmelser om deras finansiering.

Artikel III-229 (f.d. artikel 192)

Europaparlamentet får genom beslut av en majoritet av sina ledamöter anmoda kommissionen att lägga fram lämpliga förslag i frågor som enligt Europaparlamentets uppfattning kräver att en unionsrättsakt utarbetas för att konstitutionen skall kunna genomföras. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, skall den underrätta Europaparlamentet om skälen till detta.

Artikel III-230 (f.d. artikel 193)

Då Europaparlamentet fullgör sina uppgifter får det på begäran av en fjärdedel av sina ledamöter tillsätta en tillfällig undersökningskommitté för att – utan att detta inverkar på de befogenheter som genom konstitutionen tilldelas andra institutioner eller organ – undersöka påstådda överträdelser eller missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten, såvida inte de påstådda förhållandena är föremål för en domstolsprövning och domstolsförfarandet ännu inte har avslutats.

Den tillfälliga undersökningskommittén skall upplösas när den har överlämnat sin rapport.

En europeisk lag från Europaparlamentet, antagen på dess eget initiativ, fastställer närmare föreskrifter om utövandet av undersökningsrätten. Europaparlamentet skall besluta efter kommissionens yttrande och rådets godkännande.

Artikel III-231 (f.d. artikel 194)

Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt att ensam eller tillsammans med andra medborgare eller personer göra en framställning till Europaparlamentet i frågor som hör till unionens verksamhetsområden och som direkt berör honom.

Artikel III-232 (f.d. artikel 195)

1. Europaparlamentet skall på eget initiativ utse EU-ombudsmannen. EU-ombudsmannen har befogenhet att från varje unionsmedborgare eller varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ta emot klagomål om missförhållanden i unionsinstitutionernas eller unionsorganens verksamhet, med undantag för domstolen då den utövar sina domstolsfunktioner.

Ombudsmannen skall inom ramen för sitt uppdrag företa de undersökningar som han finner berättigade, antingen på eget initiativ eller på grundval av de klagomål som framförs till honom direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet; detta gäller dock inte om de påstådda förhållandena är eller har varit föremål för ett domstolsförfarande. Om EU-ombudsmannen konstaterar att ett missförhållande har förekommit, skall han hänskjuta frågan till den berörda institutionen som skall ha en frist på tre månader för att delge honom sina synpunkter. EU-ombudsmannen skall därefter lämna en rapport till Europaparlamentet och den berörda institutionen. Den klagande skall underrättas om resultatet av dessa undersökningar.

EU-ombudsmannen skall förelägga Europaparlamentet en årlig rapport om resultatet av sina undersökningar.

2. EU-ombudsmannen skall utses efter varje val till Europaparlamentet för dess valperiod. Ordföranden kan återväljas.

EU-ombudsmannen kan på begäran av Europaparlamentet avsättas av domstolen om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.

3. EU-ombudsmannen skall vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning. Då han fullgör sina uppgifter får han inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från något organ. EU-ombudsmannen får inte under sin ämbets tid utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet.

4. I en europeisk lag från Europaparlamentet, antagen på dess eget initiativ, fastställs regler och allmänna villkor för EU-ombudsmannens ämbetsutövning. Europaparlamentet skall besluta efter kommissionens yttrande och rådets godkännande.

Artikel III-233 (f.d. artikel 196)

Europaparlamentet skall hålla en årlig session. Det skall sammanträda utan särskild kallelse den andra tisdagen i mars.

Europaparlamentet får sammanträda till extra sammanträdesperiod på begäran av en majoritet av sina ledamöter samt på begäran av rådet eller kommissionen.

Artikel III-234 (f.d. artikel 197)

Kommissionens ledamöter får närvara vid samtliga Europaparlamentets sammanträden och skall på egen begäran få uttala sig på kommissionens vägnar.

Kommissionen skall muntligen eller skriftligen besvara frågor som ställs till den av Europaparlamentet eller dess ledamöter.

Rådet skall höras av Europaparlamentet under de förutsättningar som rådet fastställer i sin arbetsordning.

Artikel III-235 (f.d. artikel 198)

Om inte annat föreskrivs i konstitutionen, skall Europaparlamentet besluta med majoritet av de avgivna rösterna. I arbetsordningen skall fastställas när beslutförhet föreligger.

Artikel III-236 (f.d. artikel 199)

Europaparlamentet skall anta sin arbetsordning genom beslut som biträds av majoriteten av parlamentets ledamöter.

Europaparlamentets protokoll skall offentliggöras enligt arbetsordningens bestämmelser.

Artikel III-237 (f.d. artikel 200)

Europaparlamentet skall vid offentligt sammanträde diskutera den allmänna årsrapport som kommissionen förelägger parlamentet.

Artikel III-238 (f.d. artikel 201)

Om ett förslag om misstroendevotum läggs fram rörande kommissionens verksamhet får Europaparlamentet inte ta ställning till förslaget förrän tidigast tre dagar efter det att detta framlagts och endast genom öppen omröstning.

Om förslaget om misstroendevotum antas med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna och med majoritet av Europaparlamentets ledamöter, skall kommissionens ledamöter avgå. De skall fortsätta att handlägga löpande ärenden till dess de har ersatts enligt [artikel III-245]. I så fall skall mandattiden för de ledamöter av kommissionen som utses att ersätta dem löpa ut samma dag som mandattiden skulle ha löpt ut för de ledamöter av kommissionen som samfällt har tvingats avgå.

Underavsnitt 2 EUROPEISKA RÅDET

Artikel III-239 (ny)

Ingen medlem av Europeiska rådet får vid omröstning företräda mer än en annan medlem. Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att Europeiska rådet fattar beslut som kräver enhällighet.

Europeiska rådet skall med enkel majoritet fastställa regler för sina egna förfaranden.

Europaparlamentets talman kan inbjudas att framföra sin uppfattning inför Europeiska rådet.

Europeiska rådet skall biträdas av sekretariatet som nämns i artikel III-242.

Underavsnitt 3 RÅDET

Artikel III-240 (f.d. artiklarna 203 och 204)

(Rådets ordförandeskap)

Artikel III-241 (f.d. artiklarna 205 och 206)

Ingen rådsmedlem får vid omröstning företräda mer än en annan medlem.

För de överläggningar som kräver enkel majoritet skall rådet fatta beslut med en majoritet av sina medlemmar.

Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att rådet fattar beslut som kräver enhällighet.

Artikel III-242 (f.d. artikel 207)

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat, som skall lyda under en generalsekreterare.

Rådet skall besluta med enkel majoritet om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall med enkel majoritet anta sin egen arbetsordning.

Artikel III-243 (f.d. artikel 208)

Rådet får med enkel majoritet anmoda kommissionen att företa de utredningar som rådet finner nödvändiga för att förverkliga de gemensamma målen samt att förelägga rådet lämpliga förslag. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, skall den underrätta rådet om skälen till detta.

Artikel III-244 (f.d. artikel 209)

Rådet skall på eget initiativ och med enkel majoritet anta europeiska beslut som fastställer stadgar för de kommittéer som föreskrivs i konstitutionen. Det skall besluta efter att ha hört kommissionen.

Underavsnitt 4 KOMMISSIONEN

Artikel III-245 (f.d. artikel 213.1, och f.d. artikel 214)

1. *(Förfaranden för utnämning av kommissionens ledamöter)*

2. Endast medborgare i medlemsstaterna får vara ledamöter av kommissionen.

Artikel III-246 (f.d. artikel 213.2)

Kommissionens ledamöter skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter. Varje medlemsstat förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka kommissionens ledamöter när de utför sina uppgifter.

Ledamöterna av kommissionen får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt deras skyldighet att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden. Om dessa förpliktelser åsidosätts får domstolen, på begäran av rådet som beslutar med enkel majoritet eller kommissionen, allt efter omständigheterna besluta antingen att den berörda ledamoten skall avsättas från ämbetet enligt artikel (III-248) eller berövas rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe.

Artikel III-247 (f.d. artikel 215)

1. En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts. En kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden efter kollegiets godkännande begär detta.

(Förfaranden för att ersätta ordföranden för kommissionen, eller en ledamot av kommissionen)

Artikel III-248 (f.d. artikel 216)

Om en ledamot av kommissionen inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av rådet eller kommissionen med enkel majoritet besluta att avsätta honom.

Artikel III-249 (f.d. artikel 217)

Kommissionens olika ansvarsområden skall struktureras och fördelas mellan dess ledamöter av dess ordförande, om inte annat följer av artikel I-26. Ordföranden får ändra denna ansvarsfördelning under mandatperioden. Kommissionens ledamöter skall under ledning av ordföranden utföra de uppgifter som denne ålägger dem.

Artikel III-250 (ny)

(Andra bestämmelser som gäller kommissionen.)

Artikel III-251 (f.d. artikel 218)

Kommissionen skall anta sin arbetsordning för att säkerställa att både den själv och dess avdelningar fullgör sina uppgifter. Den skall se till att arbetsordningen offentliggörs.

Artikel III-252 (f.d. artikel 219)

Kommissionen skall fatta sina beslut med en majoritet av sina ledamöter. I arbetsordningen skall fastställas när beslutförhet föreligger.

Artikel III-253 (f.d. artikel 212)

Kommissionen skall årligen, senast en månad före öppnandet av Europaparlamentets session offentliggöra en allmän rapport om unionens verksamhet.

Underavsnitt 5 DOMSTOLEN

SE DOKUMENT CONV 734/03

Underavsnitt 6 REVISIONSRÄTTEN

Artikel III-286 (f.d. artikel 248)

1. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna över unionens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaperna över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som unionen har upprättat, såvida inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Denna förklaring får kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i unionens verksamhet.

2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.

Granskningen av inkomsterna skall ske på grundval av både fastställda inkomstbelopp och inkomstbelopp som betalats in till unionen.

Granskningen av utgifterna skall ske på grundval av både gjorda åtaganden och verkställda utbetalningar.

Dessa granskningar får göras innan räkenskaperna avslutas för det ifrågavarande budgetåret.

3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för unionens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för unionens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av unionens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de unionsutgifter och unionsinkomster som banken förvaltar.

4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Rapporten skall överlämnas till övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra synpunkter i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av de övriga institutionerna.

Revisionsrätten skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en majoritet av sina ledamöter. Den kan emellertid inom sig inrätta avdelningar för att anta vissa kategorier av rapporter eller yttranden enligt de villkor som anges i dess arbetsordning.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Revisionsrätten skall själv anta sin arbetsordning. Den skall besluta efter godkännande från rådet.

Artikel III-287 (f.d. artikel 247)

1. Ledamöterna av revisionsrätten skall utses bland personer som i sina respektive länder hör till eller har hört till externa revisionsorgan eller som är kvalificerade för detta ämbete. Deras oavhängighet får inte kunna ifrågasättas.

2. Revisionsrättens ledamöter skall utses för en tid av sex år. Deras mandat kan förnyas. Rådet skall på eget initiativ anta ett beslut om den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Det skall besluta efter att ha hört Europaparlamentet.

Revisionsrättens ledamöter skall bland sig välja sin ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

3. Ledamöterna av revisionsrätten skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ. De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter.

4. Ledamöterna av revisionsrätten får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt deras skyldighet att iakttä redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden.

5. Ämbetet för en ledamot av revisionsrätten skall, fränsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts genom ett avgörande av domstolen enligt punkt 7.

För den återstående mandattiden skall en ersättare utses.

Utom vid avsättning skall ledamöterna av revisionsrätten kvarstå i ämbetet till dess att de ersatts.

6. En ledamot av revisionsrätten får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe, om domstolen på begäran av revisionsrätten finner att han inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet.

AVSNITT 2

UNIONENS RÅDGIVANDE ORGAN

Underavsnitt 1 REGIONKOMMITTÉN

Artikel III-288 (f.d. artikel 263)

(Regionkommitténs sammansättning)

Kommitténs ledamöter och lika många suppleanter skall utses för en tid av fem år. De kan återväljas. Rådet skall på eget initiativ anta ett europeiskt beslut om den förteckning över ledamöter och suppleanter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. När ett sådant mandat som avses i första stycket och som ligger till grund för att ledamoten har föreslagits upphöra, skall mandatet i kommittén automatiskt upphöra, och ledamoten skall för den återstående delen av mandatperioden ersättas enligt samma förfarande. Ingen ledamot av kommittén får samtidigt vara ledamot av Europaparlamentet.

Artikel III-289 (f.d. artikel 264)

Regionkommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två och ett halvt år.

Den skall anta sin arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel III-290 (f.d. artikel 265)

Regionkommittén skall höras av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i de fall som anges i konstitutionen och i alla övriga fall, särskilt sådana som rör gränsöverskridande samarbete, där en av dessa båda institutioner finner det lämpligt.

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Om Ekonomiska och sociala kommittén hörs enligt [artikel III-294], skall Europaparlamentet, rådet eller kommissionen underrätta Regionkommittén om denna begäran om yttrande. Om Regionkommittén anser att särskilda regionala intressen berörs, får den avge ett yttrande i saken. Den får också på eget initiativ avge ett yttrande i sådana fall där den anser att det är lämpligt.

Kommitténs yttrande med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Underavsnitt 2 EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Artikel III-291 (f.d. artikel 258)

(Ekonomiska och sociala kommitténs sammansättning)

Artikel III-292 (f.d. artikel 259)

Kommitténs ledamöter skall utses för en tid av fem år. Deras mandat kan förnyas. Rådet skall på eget initiativ anta ett europeiskt beslut om den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat.

Rådet skall besluta efter att ha hört kommissionen. Det får inhämta synpunkter från europeiska organisationer, som representerar det civila samhällets olika ekonomiska och sociala sektorer som berörs av unionens verksamhet.

Artikel III-293 (f.d. artikel 260)

Kommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två och ett halvt år.

Den skall anta sin egen arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel III-294 (f.d. artikel 262)

Kommittén skall höras av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i de fall som anges i konstitutionen. I alla övriga fall får den höras av dessa institutioner. Den får även avge ett yttrande på eget initiativ.

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Kommitténs och facksektionernas yttranden med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

AVSNITT 3

EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN

Artikel III-295 (f.d. artikel 266)

Europeiska investeringsbanken skall vara en juridisk person.

Medlemmarna i Europeiska investeringsbanken är medlemsstaterna.

Europeiska investeringsbankens stadga återges i ett protokoll. Artiklarna 4, 11 och 12 samt artikel 18.5 i bankens stadga kan ändras genom en europeisk lag på begäran av Europeiska investeringsbanken efter att ha hört kommissionen, eller på begäran av kommissionen efter att ha hört Europeiska investeringsbanken.

Artikel III-296 (f.d. artikel 267)

Europeiska investeringsbanken skall ha till uppgift att genom att anlita kapitalmarknaderna och utnyttja egna medel bidra till en balanserad och störningsfri utveckling av den inre marknaden i unionens intresse. I detta syfte skall den genom att bevilja lån och garantier utan vinstsyfte underlätta finansieringen av följande projekt inom alla områden av ekonomin:

- a) Projekt som syftar till utveckling av mindre utvecklade regioner.
- b) Projekt som syftar till en modernisering eller omställning av företag eller till att skapa nya verksamheter med anledning av det gradvisa upprättandet av den inre marknaden och som på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.
- c) Projekt av gemensamt intresse för flera medlemsstater, vilka på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.

När banken fullgör sina uppgifter skall den underlätta finansieringen av investeringsprogram i samband med stöd från strukturfonderna och andra av unionens finansieringsorgan.

AVSNITT 4

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Artikel III-297 (f.d. artikel 250)

1. När rådet enligt detta fördrag antar en rättsakt på förslag av kommissionen krävs enhällighet för att ändra förslaget, om inte annat följer av artikel [III-298.4 och III-298.5 samt artiklarna I-54 och III-306].
2. Så länge rådet inte har fattat något beslut, får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Artikel III-298 (f.d. artikel 251)

1. När enligt konstitutionen lagar eller ramlagar antas i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet skall följande bestämmelser tillämpas.
2. Kommissionen skall lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

Första behandlingen

3. Europaparlamentet skall anta sin ståndpunkt vid första behandlingen och överlämna den till rådet.
4. Om rådet godkänner Europaparlamentets ståndpunkt är den föreslagna rättsakten antagen.
5. Om rådet inte godkänner Europaparlamentets ståndpunkt skall det anta sin ståndpunkt vid första behandlingen och överlämna den till Europaparlamentet.
6. Rådet skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för grunderna för sin ståndpunkt vid första behandlingen. Kommissionen skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för sin ståndpunkt.

Andra behandlingen

7. Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan delgivning
 - a) godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen, eller inte har fattat något beslut, skall den föreslagna rättsakten anses som antagen,
 - b) med en absolut majoritet av sina ledamöter avvisar rådets ståndpunkt vid första behandlingen, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen,
 - c) med en absolut majoritet av sina ledamöter föreslår ändringar i rådets ståndpunkt vid första behandlingen, skall den ändrade texten översändas till rådet och till kommissionen; kommissionen skall yttra sig över ändringarna.

8. Om rådet inom tre månader efter det att ärendet har hänskjutits dit med kvalificerad majoritet
 - a) godkänner alla ändringarna, skall rättsakten i fråga anses som antagen,
 - b) inte godkänner alla ändringar, skall rådets ordförande i samförstånd med Europaparlamentets ordförande inom sex veckor sammankalla förlikningskommittén.
9. Rådet skall besluta enhälligt om ändringar som kommissionen har avstyrkt.

Förlikning

10. Förlikningskommittén, som skall bestå av rådets medlemmar eller företrädare för dessa och lika många företrädare för Europaparlamentet, skall ha till uppgift att med en kvalificerad majoritet av rådets medlemmar eller företrädarna för dessa och en majoritet av företrädarna för Europaparlamentet uppnå enighet om ett gemensamt utkast inom sex veckor efter det att den har sammankallats, på grundval av Europaparlamentets och rådets ståndpunkter vid andra behandlingen.
11. Kommissionen skall delta i förlikningskommitténs arbete och ta alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra.
12. Om förlikningskommittén inte inom sex veckor efter det att den har sammankallats godkänner ett gemensamt utkast skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

Tredje behandlingen

13. Om förlikningskommittén inom denna tid godkänner ett gemensamt utkast, skall Europaparlamentet och rådet var för sig ha sex veckor på sig från godkännandet för att anta rättsakten i fråga i enlighet med det gemensamma utkastet; Europaparlamentet skall därvid besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna och rådet med kvalificerad majoritet. Om någon av de båda institutionerna inte antar den föreslagna rättsakten inom denna tid, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.
14. De tidsfrister på tre månader respektive sex veckor som anges i denna artikel skall på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med högst en månad respektive två veckor.
15. Om, i de fall som särskilt fastställs i konstitutionen, en lag eller en ramlag är föremål för det sedvanliga lagstiftningsförfarandet på förslag av en grupp av medlemsstater skall punkt 2, slutet av punkt 6 och punkt 9 inte tillämpas.

Europaparlamentet och rådet skall till kommissionen överlämna förslaget från gruppen av medlemsstater tillsammans med sina ståndpunkter vid första och andra behandlingen. Europaparlamentet eller rådet kan inhämta kommissionens yttrande när som helst under förfarandet. Kommissionen kan också avge ett yttrande på eget initiativ. Om den bedömer att det är nödvändigt kan den delta i förlikningskommittén enligt de villkor som anges i punkt 11.

Artikel III-299 (ny)

Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall samråda och i samförstånd reglera formerna för sitt samarbete. I detta syfte kan de i överensstämmelse med konstitutionen ingå interinstitutionella avtal som kan vara bindande.

Artikel III-300 (ny)

1. När unionens institutioner och organ fullgör sina uppgifter skall de stödja sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [III-329] kan en europeisk lag om de tillämpliga specifika bestämmelserna antas för detta ändamål.

Artikel III-301 (ny)

1. Unionens institutioner och organ skall erkänna vikten av öppenhet i sitt arbete och, med tillämpning av artikel I-49, i sina arbetsordningar fastställa specifika bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar.
2. När det gäller lagstiftningsförfarandet skall Europaparlamentet och det lagstiftande rådet, utöver att sammanträda offentligt, säkerställa att handlingar i samband med förfarandet offentliggörs [alternativ: skall offentliggöra resultat, röstmotiveringar, protokoll och uttalanden till protokoll].

Artikel III-302 (f.d. artikel 210)

Rådet skall anta europeiska beslut om fastställande av löner, arvoden och pensioner för kommissionens ordförande och ledamöter, domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, förstainstansrättens ledamöter och justitiesekreterare, revisionsrättens ordförande och ledamöter samt Ekonomiska och sociala kommitténs ledamöter. Rådet skall också fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

Artikel III-303 (f.d. artikel 256)

Rättsakter som antagits av rådet, kommissionen eller Europeiska centralbanken och som medför betalningsskyldighet för andra än stater skall vara verkställbara.

Verkställigheten skall följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet skall ske skall bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering skall utse för detta ändamål samt anmäla hos kommissionen och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till den behöriga myndigheten.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av domstolen. Det är dock domstolarna i de berörda staterna som skall vara behöriga beträffande klagomål om att bestämmelserna om genomförande inte genomförs på regelrätt sätt.'

AVDELNING VI
UNIONENS FUNKTION
KAPITEL II
FINANSIELLA BESTÄMMELSER

FÖRKLARANDE NOT

Detta kapitel har redigerats med utgångspunkt i motsvarande artiklar i EG-fördraget vilka har ändrats mot bakgrund av artiklarna om finanserna i första delen av konstitutionen och slutsatserna från diskussionscirkeln om budgetförfarandet. De viktigaste ändringarna i förhållande till den lagstiftning som nu är i kraft kommenteras nedan.

I artikel III-304 som kompletterar bestämmelserna i utkastet till artikel I-54 är helt ny. Den innehåller regler om den fleråriga budgetramen som, enligt slutrapporten från diskussionscirkeln om budgetförfarandet borde placeras i tredje delen av konstitutionen. Det gäller följande:

- Vilken tidsrymd den fleråriga finansieringsramen skall omfatta. Den bör vara minst 5 år.
- Fastställande av årliga tak för anslaget för åtaganden för ett begränsat antal rubriker och av det årliga taket för anslagen för betalningar. Taken bör respektera taket för egna medel. Regeln finns redan i artikel 39a i första delen av konstitutionen och det är därför inte nödvändigt att upprepa den här.
- Definitionen av utgiftsrubriker. Cirkeln angav att utgiftsrubrikerna inte behöver anges närmare i konstitutionen, men där bör däremot fastställas att bara ett begränsat antal rubriker kan komma att omfattas av bindande tak för att inte urholka den årliga budgeten. Det är därför som en mycket tänjbar definition av rubrikerna, som dock betonar deras begränsade antal anges i slutet av punkt 2.
- Den regel enligt vilken finansieringsramen kan innehålla alla andra nödvändiga bestämmelser för att det årliga budgetförfarandet skall fungera väl. Endast de bestämmelser som är nära knutna till den finansiella ramen avses. Regeln återger endast innehållet i de nuvarande budgetplanerna.
- Mekanismen för att åtgärda ett eventuellt misslyckande med att anta den fleråriga finansieringsramen. Cirkeln föreslog att mekanismen skall bestå av en förlängning av det sista året av den föregående finansieringsramen. En sådan mekanism är absolut nödvändig eftersom den finansiella ramen är avsedd att bli den bindande ramen för det årliga budgetförfarandet.
- Skyldigheten för institutionerna att göra allt de kan för att förfarandet skall lyckas. Målet i punkt 5 är att upprätthålla idén om förhandlingar mellan institutionerna vid beslutsförfarandet.

Presidiet ansåg det inte nödvändigt med en bestämmelse som gör det möjligt att ändra den fleråriga finansieringsramen såtillvida att ändringen, som cirkeln föreslog, skulle omfattas av samma förfarande som den angav för antagandet av ramen.

I artikel III-305 återges nuvarande artikel 272.1 i EG-fördraget.

I artikel III-306 beskrivs budgetförfarandet enligt de närmare föreskrifter som anges i slutrapporten från diskussionscirkeln om budgetförfarandet.

- Initiativet ligger hos kommissionen som inte heller skall lägga fram något preliminärt budgetförslag utan ett förslag. Detta skall enligt cirkeln dock inte inverka på omröstningsreglerna i rådet. Här liksom när det gäller den "fleråriga finansieringsplanen" måste det införas ett undantag för de följder i fråga om majoriteter som krävs i rådet till det initiativ från kommissionen som för närvarande anges i artikel 250 i EG-fördraget. Under tiden anges omröstningsregeln i rådet (kvalificerad majoritet) uttryckligen under hela förfarandet för undvikande av varje risk för sammanblandning.
- Skillnaden i förfarande mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter har strukits. Enligt slutrapporten från cirkeln förutsätter denna strykning att budgetdisciplinen förstärks genom en formalisering av finansieringsramen i konstitutionen (artikel I-54) och i synnerhet genom införande av principen om att budgetmyndigheten och kommissionen skall säkerställa tillgången på de finansiella medel som är nödvändiga för att unionen skall kunna uppfylla sina rättsliga förpliktelser mot tredje man i enlighet med utkastet till artikel 12 nedan.
- Tidslängden för förfarandet bör kunna förkortas: budgetförslaget skulle läggas fram senast den 1 september och det bör antas före årets slut.
- Det rör sig om ett ad hoc-förfarande som inspireras av det normala förenklade lagstiftningsförfarandet:
 - a) Det skulle bara förekomma en behandling i varje institution.
 - b) Om de finns skiljaktighet mellan parlamentet och rådet skall en förlikningskommitté som är sammansatt enligt modellen för det nuvarande medbeslutandeförfarandet sammankallas för att försöka förhandla fram ett gemensamt förslag.

När det gäller mekanismen för att lösa de fall då en av institutionerna avvisar förlikningskommitténs gemensamma förslag eller den inte har lyckats anta något gemensamt förslag har presidiet, bland de alternativ som föreslagits av diskussionscirkeln, föredragit det alternativ som är inspirerat av det nuvarande förfarandet för de icke-obligatoriska utgifterna där parlamentet har sista ordet, med kravet på förstärkt majoritet.

Artikel III-307 rör systemet med preliminära tolftedelar. Den har anpassats till ändringarna av budgetförfarandet. Skillnaden i förfaranden beroende på om tolftedelarna gäller obligatoriska eller icke-obligatoriska utgifter har strukits. Därigenom har denna artikel kunnat förenklas grundligt.

Artikel III-308 återger väsentligen artikel 271 i det nuvarande EG-fördraget.

Artikel III-309 återger artikel 274 med ändringar, i synnerhet det andra nya stycket som syftar till att göra det möjligt att bättre beakta de ansvarsområden som är delade när det gäller genomförandet av budgeten genom att medlemsstaterna görs mer delaktiga. Det sista stycket i artikeln bör snarare återfinnas i den lag som antas på grundval av artikel III-314.

Genom artikel III-310 har nuvarande artikel 275 utökats med ett nytt andra stycke för att tillmötesgå en begäran från diskussionscirkeln om budgetförfarandet i syfte att förstärka den demokratiska kontrollen över genomförandet av budgeten.

När det gäller artikel III-311 har ingen ändring av nuvarande artikel 276 i EG-fördraget föreslagits, förutom införandet av den "utvärderingsrapport" som anges i utkastet till artikel III-310, bland de faktorer som Europaparlamentet och rådet skall ta hänsyn till inom ramen för ansvarsfriheten.

Hänvisningen till euron i artikel III-312 har införts med anledning av rapporten av den 13 mars 2003 från expertgruppen från de juridiska avdelningarna. Det är också nödvändigt att lägga till en hänvisning till den fleråriga finansieringsramen som också måste upprättas i euro.

Artikel III-313 återger artikel 278.

Presidiet har anpassat artikel III-314 [f.d. artikel 279] till titeln på instrumenten i den första delen av konstitutionen.

När det gäller artikel III-315 bör det erinras om att diskussionscirkeln om budgetförfarandet har angett att strykningen av åtskillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter förutsätter införandet i konstitutionen av principen om att budgetmyndigheten och kommissionen skall säkerställa att finansiella medel finns tillgängliga som gör det möjligt för unionen att uppfylla sina rättsliga förpliktelser mot tredje man. Det rör sig slutgiltigt om att uttryckligen erkänna tanken på utgifter som är rättsligt bindande. Termen tredje man innefattar inte bara tredje länder utan också fysiska eller juridiska personer gentemot vilka unionen har åtagit sig rättsliga förpliktelser.

Genom artikel III-316 tillgodoses ett önskemål från diskussionscirkeln om budgetförfarandet om att formalisera ramen för det nya budgetförfarandet, de informella förhandlingsförfarandena och det samråd som existerar i praktiken för att bevara den samarbetskultur som har upprättats mellan institutionerna under det senaste decenniet.

Presidiet föreslår att den trepartsmechanism som förenar ordförandena för de tre institutionerna, parlamentet, rådet och kommissionen skall formaliseras men på ett flexibelt sätt. Kommissionen i sin roll som initiativtagare till förfarandet men också som medlare mellan parlamentet och rådet skulle kunna anförtros uppgiften att sammankalla trepartsmötet vid lämpliga tillfällen för att budgetförfarandena skall framskrida, det årliga förfarandet men även förfarandet för den årliga finansieringsramen. Denna artikel återger artikel 280 i det nuvarande EG-fördraget.

Artikel III-317.4 är anpassad till utkastet till artikel 24 och följande liksom till utkastet till avdelning om området med rättvisa, frihet och säkerhet.

UTKAST TILL TEXTER

AVSNITT I

DEN FLERÅRIGA FINANSIERINGSRAMEN

Artikel III-304 (ny)

1. Den fleråriga finansieringsramen skall fastställas för en period på minst fem år i enlighet med artikel [I-54].
2. Den fleråriga finansieringsramen skall fastställa beloppen för de årliga taken för anslag för åtaganden för varje utgiftskategori och det årliga taket för anslag för betalningar. Utgiftskategorierna, som skall vara mycket få till antalet, skall motsvara unionens huvudsakliga verksamhetsområden.
3. I finansieringsramen skall det fastställas eventuella andra bestämmelser som behövs för att det årliga budgetförfarandet skall fungera väl.
4. Om rådets europeiska lag om en ny finansieringsram inte har antagits vid utgången av den period som omfattas av den föregående ramen skall giltighetstiden för taken och de övriga bestämmelserna, som gäller den föregående periodens sista år, förlängas tills den nya lagen antagits.
5. Under hela förfarandet fram till dess att den fleråriga finansieringsramen antas skall parlamentet, rådet och kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att underlätta slutförandet av förfarandet.

AVSNITT 2

UNIONENS ÅRLIGA BUDGET

Artikel III-305 [f.d. artikel 272]

Budgetåret skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.

Artikel III-306 [f.d. artikel 272]

Den europeiska lag som fastställer unionens budget skall antas i enlighet med följande bestämmelser:

1. Var och en av unionens institutioner skall före den 1 juli upprätta en beräkning över sina utgifter. Kommissionen skall sammanställa dessa beräkningar i ett budgetförslag. Den skall bifoga ett yttrande som får innehålla avvikande beräkningar.

Budgetförslaget skall innehålla en beräkning över inkomster och en över utgifter.

Kommissionen får ändra budgetförslaget under förfarandet till dess att den förlikningskommitté som avses i punkt 5 sammankallas.

2. Kommissionen skall förelägga Europaparlamentet och rådet budgetförslaget senast den 1 september året före det budgetår som förslaget avser.
3. Rådet skall anta sin ståndpunkt till förslaget till budgetlag vilken skall delges Europaparlamentet senast den 1 oktober året före det budgetår som förslaget avser. Rådet skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för grunderna för sin ståndpunkt.
4. Om Europaparlamentet inom 40 dagar efter en sådan delgivning
 - a) godkänner rådets ståndpunkt eller inte har fattat något beslut skall budgetlagen anses som antagen,
 - b) med en absolut majoritet av sina ledamöter föreslår ändringar i rådets ståndpunkt skall den ändrade texten översändas till rådet och kommissionen. Europaparlamentets ordförande skall i samförstånd med rådets ordförande omedelbart sammankalla förlikningskommittén.

Förlikningskommittén skall inte sammankallas om rådet inom tio dagar meddelar Europaparlamentet att det godkänner samtliga ändringar.

5. Förlikningskommittén, som skall bestå av rådets medlemmar eller företrädare för dessa och lika många företrädare för Europaparlamentet, skall ha till uppgift att med en kvalificerad majoritet av rådets medlemmar eller företrädarna för dessa och en majoritet av företrädarna för Europaparlamentet på grundval av parlamentets och rådets ståndpunkter uppnå enighet om ett gemensamt förslag inom tre veckor efter det att den sammankallats.

6. Kommissionen skall delta i förlikningskommitténs arbete och ta alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra.

7. Om förlikningskommittén inom tre veckor efter det att den har sammankallats godkänner ett gemensamt förslag, skall Europaparlamentet och rådet var för sig ha två veckor på sig från godkännandet för att anta akten i fråga i enlighet med det gemensamma förslaget; Europaparlamentet skall därvid besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna och rådet med kvalificerad majoritet.

8. Om förlikningskommittén inom tre veckor inte godkänner något gemensamt förslag eller om rådet avvisar det gemensamma förslaget, får Europaparlamentet inom femton dagar genom beslut av en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna bekräfta sina ändringar. Rådets gemensamma ståndpunkt till varje budgetpost som är föremål för ändring skall anses som antagen om parlamentets ändring inte bekräftas.

Om parlamentet avvisar det gemensamma förslaget med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna får det begära att ett nytt förslag läggs fram.

9. När det förfarande som anges i denna artikel har fullföljts, skall Europaparlamentets ordförande förklara att budgeten blivit slutgiltigt antagen.

Artikel III-307 [f.d. artikel 273]

1. Om budgeten ännu inte har antagits i början av ett budgetår, får ett belopp som motsvarar högst en tolftedel av de anslag som förts upp i budgetlagen för det föregående budgetåret användas varje månad för en avdelning eller en underavdelning i budgeten i enlighet med bestämmelserna i den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)]; detta arrangemang skall dock inte få till följd att kommissionen får förfoga över medel som överstiger en tolftedel av de anslag som anges i det förslag till budgetlag som är under utarbetande.
2. Under förutsättning att övriga villkor i första stycket iakttas och på förslag av kommissionen får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet anta ett europeiskt beslut som ger tillstånd till utgifter som överstiger en tolftedel. Rådet skall omedelbart överlämna beslutet till Europaparlamentet.

I det europeiska beslutet skall de åtgärder redovisas som krävs i fråga om resurser för att säkerställa tillämpningen av denna artikel.

Beslutet skall träda i kraft trettio dagar efter antagandet, om Europaparlamentet inom denna tidsfrist inte fattar beslut med en majoritet av sina ledamöter om att minska dessa utgifter.

Artikel III-308 [f.d. artikel 271]

På de villkor som skall fastställas i den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)] får anslag som inte avser personalutgifter och som inte förbrukats vid budgetårets utgång föras över, dock endast till det närmast följande budgetåret.

Anslagen skall delas in i avdelningar alltefter utgifternas art eller ändamål och i mån av behov ytterligare delas in i överensstämmelse med den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)].

Europaparlamentets, rådets, kommissionens och domstolens utgifter skall tas upp i särskilda delar av budgeten om inte annat följer av någon särskild ordning för vissa gemensamma utgifter.

AVSNITT 3

GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN OCH ANSVARSFRIHET

Artikel III-309 [f.d. artikel 174]

I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt den europeiska lag som avses i [artikel 279]. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

I den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)] skall anges vilka skyldigheter i fråga om kontroll och revision som åligger medlemsstaterna vid genomförandet av budgeten samt vilket ansvar som därav följer.

Den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)] skall innehålla närmare bestämmelser om hur varje institution skall medverka när dess egna utgifter effektueras.

Kommissionen får inom budgeten föra över anslag från en avdelning till en annan och från en underavdelning till en annan, inom de gränser och på de villkor som anges i den europeiska lag som avses i [artikel III-314 (f.d. 279)].

Artikel III-310 [f.d. artikel 275]

Kommissionen skall årligen till Europaparlamentet och rådet överlämna en redovisning för hur budgeten genomförts under det föregående budgetåret. Kommissionen skall till dem också överlämna en redovisning för unionens tillgångar och skulder.

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet även överlämna en utvärderingsrapport på grundval av de resultat som uppnåtts, särskilt i förhållande till de uppgifter som Europaparlamentet och rådet lämnat enligt artikel [III-311 (f.d. artikel 276.3)].

Artikel III-311 [f.d. artikel 276]

1. På rekommendation av rådet skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och den utvärderingsrapport som avses i [artikel III-310 (f.d. 275)], revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i [artikel III-286 (f.d. 248.1 andra stycket)] samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.

2. Innan Europaparlamentet beviljar kommissionen ansvarsfrihet eller för andra ändamål i samband med att Europaparlamentet utövar sina befogenheter beträffande budgetens genomförande, kan det anmoda kommissionen att redogöra för verkställigheten av utgifterna eller för hur de finansiella kontrollsystemen fungerar. Kommissionen skall på begäran lägga fram alla nödvändiga uppgifter för Europaparlamentet.

3. Kommissionen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i besluten om ansvarsfrihet, andra iakttagelser från Europaparlamentet om verkställigheten av utgifterna samt de kommentarer som är fogade till rådets rekommendationer om ansvarsfrihet.

4. På begäran av Europaparlamentet eller rådet skall kommissionen rapportera om de åtgärder som den har vidtagit mot bakgrund av dessa iakttagelser och kommentarer, särskilt om de instruktioner som den har gett de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Dessa rapporter skall också översändas till revisionsrätten.

AVSNITT 4

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel III-312 [f.d. artikel 277]

Den fleråriga finansieringsramen och budgeten skall upprättas i euro.

Artikel III-313 [f.d. artikel 278]

Under förutsättning att kommissionen underrättar berörda medlemsstaters behöriga myndigheter får kommissionen överföra tillgångar som den innehar i en medlemsstats valuta till en annan medlemsstats valuta i den mån det behövs för att dessa tillgångar skall kunna användas för ändamål som avses i konstitutionen. Kommissionen skall så långt som möjligt undvika att företa sådana överföringar, om den har kontanter eller likvida medel i de valutor som den behöver.

Kommissionen skall stå i förbindelse med varje medlemsstat genom den myndighet som medlemsstaten utser. Vid genomförandet av finansiella transaktioner skall kommissionen anlita den berörda medlemsstatens sedelutgivande bank eller något annat finansinstitut som godkänts av medlemsstaten.

Artikel III-314 [f.d. artikel 279]

1. I den europeiska lagen skall fastställas
 - a) budgetregler som särskilt skall innehålla närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision,
 - b) regler för styrekonomers, utanordnares och räkenskapsförares ansvar och lämplig ordning för kontroll.

Den skall antas efter det att revisionsrätten har hörts.

2. I en förordning som antas av rådet på förslag av kommissionen skall det fastställas bestämmelser om de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för unionens egna medel skall ställas till kommissionens förfogande samt nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov. Rådet skall besluta efter yttrande från Europaparlamentet och revisionsrätten.

3. Rådet skall besluta enhälligt till och med den 1 januari 2007 i de fall som avses i denna artikel.

Artikel III-315 (ny)

Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall se till att det finns finansiella medel tillgängliga för att unionen skall kunna fullgöra sina rättsliga förpliktelser gentemot tredje man.

Artikel III-316 (ny)

Regelbundna möten mellan Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande skall sammankallas på kommissionens initiativ inom ramen för de budgetförfaranden som avses i denna avdelning. De skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja samråd och närma institutionernas ståndpunkter till varandra i syfte att underlätta genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning.

AVSNITT 5

BEKÄMPNING AV BEDRÄGERI

Artikel III-317 [f.d. artikel 280]

1. Unionen och medlemsstaterna skall bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen genom åtgärder som skall vidtas i enlighet med denna artikel och som skall ha avskräckande effekt och ge ett effektivt skydd i medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna skall vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i konstitutionen skall medlemsstaterna samordna sina åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen mot bedrägerier. De skall för detta ändamål tillsammans med kommissionen organisera ett nära och regelbundet samarbete mellan de behöriga myndigheterna.
4. Nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen för att ge effektivt och likvärdigt skydd i medlemsstaterna skall fastställas i en europeisk lag eller ramlag. Den skall antas efter det att revisionsrätten har hörts.
5. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna varje år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de åtgärder och bestämmelser som antagits för att genomföra denna artikel.

NYA RÄTTSLIGA GRUNDER

FÖRKLARANDE NOT

Utkastet till artiklar om befogenheter medför att vissa nya rättsliga grunder måste fastställas.

Det rör sig om följande rättsliga grunder (som återges i bilaga 1):

- Idrott: Ändring av [f.d.] artikel [149] om utbildning.
- Energi: Ny artikel som skall införas i kapitlet "Politiken på andra särskilda områden".
- Räddningstjänst: Ny artikel som skall införas i kapitlet "Områden inom vilka unionen kan besluta om att genomföra stödjande åtgärder". Denna artikel hör ihop med solidaritetsklausulen i första delen av konstitutionen och motsvarande rättsliga grund i tredje delen.
- Immaterialrätt: Ny artikel som skall införas i kapitlet "Inre marknaden".
- Administrativt samarbete: Ny artikel som skall införas i kapitlet "Områden inom vilka unionen kan besluta om att genomföra stödjande åtgärder".
- Rymden: Ny artikel som skall införas i avsnittet "Forskning och teknisk utveckling".

Kapitel V

Utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott

Artikel [f.d. 149]

1. Unionen skall bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet genom att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att vid behov stödja och komplettera deras insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation samt medlemsstaternas kulturella och språkliga mångfald.

Unionen skall bidra till främjandet av idrottssatsningar i Europa med hänsyn till idrottens sociala och pedagogiska funktion.

2. Målen för unionens insatser skall vara att

- utveckla den europeiska dimensionen inom utbildningen, bland annat genom undervisning i och spridning av medlemsstaternas språk,
- främja rörligheten för studerande och lärare, bl.a. genom att verka för akademiskt erkännande av examensbevis och studietider,
- främja samarbete mellan utbildningsanstalter,
- utveckla informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas utbildningssystem,
- främja utvecklingen av ungdoms- och ungdomsledarutbyte,
- främja utvecklingen av distansundervisning,
- **utveckla idrottens europeiska dimension genom att främja rättvisa tävlingar och samarbete mellan idrottsorgan samt genom att även skydda särskilt unga idrottares fysiska och moraliska integritet.**

3. Unionen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på utbildningsområdet, särskilt Europarådet.

4. För att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås
- a) skall genom europeiska lagar eller ramlagar stimulansåtgärder fastställas, som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar; dessa skall antas efter det att Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén har hört,
 - b) skall rådet på förslag av kommissionen anta rekommendationer.

Kommentar

Presidiet har enats om att upprätta en uttrycklig klar rättslig grund för idrotten. Vi anser det lämpligt att särskilt nämna idrotten i artikel 149 om utbildning och ungdom, eftersom idrotten är en del av detta mer omfattande område.

Eftersom den fria rörligheten för idrottsmän omfattas av bestämmelserna om den inre marknaden bör man i denna strecksats begränsa sig till "gränsöverskridande" idrottssatsningar som motiverar åtgärder på europeisk nivå.

Ny artikel

(skall införas i kapitlet "Politiken inom andra särskilda områden")

1. Inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden och med hänsyn till kravet på att bevara och förbättra miljön skall målet för unionens politik på energiområdet vara att
 - a) garantera att energimarknaden fungerar,
 - b) garantera energiförsörjningstryggheten i unionen och
 - c) främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av nya och förnybara energikällor.
2. Nödvändiga åtgärder för att uppnå målen i punkt 1 skall fastställas i lagar eller ramlagar. Dessa skall antas efter det att Regionkommittén samt Ekonomiska och sociala kommittén har hörts.
3. Dessa lagar skall inte påverka en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning. Sådana bestämmelser skall antas i enlighet med artikel [f.d. 175.2 c].

Kommentar

1. *Avsikten med det utkast till text som föreslås för den rättsliga grunden på energiområdet är att i punkt 1 genom en ganska öppen formulering täcka in den typ av åtgärder som hittills antagits utan att göra texten onödigt detaljerad.*
2. *I punkt 2 föreskrivs att det vanliga lagstiftningsförfarandet kan användas för åtgärder som omfattas av målen i punkt 1. Det erinras om åtgärder som väsentligen påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning, vilka enligt ett särskilt lagstiftningsförfarande skall antas enhälligt av rådet efter det att Europaparlamentet har hörts i enlighet med artikel 175.2 c).*

Ny artikel

(skall införas i kapitlet "Områden inom vilka unionen kan besluta att genomföra stödjande åtgärder")

1. Unionen skall främja samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att förstärka effektiviteten hos systemen inom unionen för förebyggande av och skydd mot naturkatastrofer eller katastrofer som orsakas av människor.

Målen för unionens insatser skall vara

- att stödja och komplettera medlemsstaternas insatser på nationell, regional och lokal nivå när det gäller förebyggande av risker, beredskapen hos aktörerna inom medlemsstaternas räddningstjänster samt ingripanden vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor,
- att främja snabbt och effektivt operativt samarbete mellan de nationella räddningstjänsterna,
- att främja överensstämmelse mellan åtgärder som vidtas på internationell nivå när det gäller räddningstjänsten.

2. De bestämmelser som är nödvändiga för att bidra till att uppnå målen i punkt 1 skall fastställas i en lag eller ramlag.

Kommentar

Man måste se detta utkast till artikel mot bakgrund av den solidaritetsklausul som har införts i artikel I-42 i konstitutionen och genomförandebestämmelserna i tredje delen.

Utkastet till rättslig grund för räddningstjänsten avser att ge unionens verksamhet en karaktär som lämpar sig för typen av befogenhet (område för stödjande åtgärder) samtidigt som den ges ett sakinnehåll.

Mot bakgrund av konventsledamöternas många önskemål föreslår vi att det ömsesidiga biståndet vid naturkatastrofer och tekniska katastrofer återinförs i solidaritetsklausulen (både i del I och del III). Följden av detta dubbla tillvägagångssätt är följande:

- *När det gäller normala förebyggande åtgärder och fastställandet av en ram för samarbetet mellan de nationella räddningstjänsterna skall det sedvanliga lagstiftningsförfarandet användas (dock med undantag av harmoniseringsåtgärder).*
- *När det gäller ömsesidigt bistånd mellan medlemsstater med inbegripande av nationella , civila eller militära resurser, skall detta samordnas i rådet och ESFP-strukturerna (särskilt Militära kommittén och den militära staben) kan komma att bidra. Med hänsyn till användningen av militära resurser föreskrivs det att utrikesministern skall medverka.*

Artiklarna I-42 och III-226 om solidaritetsklausulen återges nedan som en påminnelse:

"Artikel I-42: Solidaritetsklausul

1. *Unionen och dess medlemsstater skall agera gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat drabbas av en terroristattack eller en naturkatastrof eller katastrof orsakad av människor. Unionen skall uppbåda alla instrument som står till dess förfogande, inbegripet de militära resurser medlemsstaterna ställer till dess förfogande, för att
 - a) – förhindra terroristhot på medlemsstaternas territorium,
– skydda de demokratiska institutionerna och civilbefolkningen vid en eventuell terroristattack,
– bistå en medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en terroristattack,
 - b) – bistå en medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en katastrof.*
2. *De närmare föreskrifterna för genomförandet av denna bestämmelse finns i artikel [...] i tredje delen avdelning B i konstitutionen.*

Artikel III-226 (Genomförande av solidaritetsklausulen)

1. *Rådet skall, på grundval av ett gemensamt förslag från utrikesministern och kommissionen, anta ett beslut med de närmare föreskrifterna för genomförandet av den solidaritetsklausul som avses i [artikel I-42].*
2. *Om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor, skall de andra medlemsstaterna lämna bistånd på begäran av den drabbade statens politiska myndigheter. Medlemsstaterna skall i detta syfte samordna sina åtgärder inom rådet.*
3. *Rådet skall, inom ramen för denna artikel, biträdas av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, med stöd av de strukturer som utvecklats inom säkerhets- och försvarspolitiken, samt av den kommitté som avses i [artikel III-152 (f.d. 5)], vilka i förekommande fall skall lägga fram gemensamma yttranden för rådet.*
4. *Europeiska rådet skall, för att unionen skall kunna handla effektivt, regelbundet utvärdera de hot som unionen utsätts för."*

Ny artikel
(som skall införas i kapitlet "Inre marknaden")

Inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden skall bestämmelser fastställas i europeiska lagar eller ramlagar om införandet av europeiska instrument för att säkerställa ett enhetligt skydd för immateriella rättigheter i hela unionen och om införandet av centralstyrda system för tillstånd, samordning och kontroll på unionsnivå, utan att det påverkar tillämpningen av artikel [f.d. 290].

Kommentar

I rapporten från arbetsgruppen för kompletterande befogenheter och rapporten från experterna från de juridiska avdelningarna framhölls att det är lämpligt att ange en klar rättslig grund för lagstiftningsåtgärder när det gäller skyddet för de immateriella rättigheterna. Eftersom tillnärmning av lagstiftningarna medges i f.d. artikel 95 föreslås det att man anger en bestämd artikel som skulle ligga till grund för införandet av s.k. europeiska instrument (varumärken, patent, osv.) samt system för tillstånd och centraliserad kontroll. I sista meningen hänvisas till f.d. artikel 290 där det föreskrivs enhällighet i rådet när det gäller reglerna om språkanvändning.

Ny artikel

(som skall föras in i kapitlet "Områden för stödjande åtgärder")

1. **Medlemsstaternas effektiva nationella genomförande av unionsrätten, vilket är väsentligt för att unionen skall fungera väl, skall betraktas som en fråga av allmänt intresse.**
2. **Unionen får stödja medlemsstaternas ansträngningar att förbättra sin administrativa förmåga att genomföra unionsrätten. Sådana åtgärder får innefatta underlättat utbyte av information och av tjänstemän samt stöd till utbildnings- och utvecklingsprogram. Ingen medlemsstat skall vara skyldig att utnyttja sådant stöd.**

Åtgärder som är nödvändiga för detta ändamål skall fastställas i en europeisk lag.

3. **Denna artikel skall inte påverka medlemsstaternas skyldigheter att genomföra unionsrätten eller kommissionens rättigheter och skyldigheter. Inte heller skall denna artikel påverka andra bestämmelser i konstitutionen där administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och mellan dessa och unionen föreskrivs.**

Kommentar

I slutrapporten från arbetsgruppen för kompletterande befogenheter formulerades följande rekommendation: "I ett framtida fördrag bör det införas en klausul som understryker det gemensamma intresset av att det nationella genomförandet av EU-rätten blir effektivt och som ger unionen befogenhet att anta stödjande åtgärder för att underlätta utbytet av information och personer som har anknytning till förvaltningen av EU-rätten samt stödja gemensamma utbildnings- och utvecklingsprogram".

I denna bestämmelse omsätts arbetsgruppens rekommendation i praktiken. Genom bestämmelsen upprättas ytterligare ett område för stödjande åtgärder som bör läggas till dem som räknas upp i artikel I-16 i konstitutionen.

I en av unionens grundprinciper anges att genomförandet och verkställandet av unionsrätten ankommer på medlemsstaterna (om motsatsen inte fastställs i fördraget). Denna princip motsvaras naturligtvis av medlemsstaternas skyldighet att se till att förvaltning och verkställande genomförs korrekt såväl när det gäller effektivitet som i rättsligt avseende. I punkt 1 erinras om att kvaliteten på medlemsstaternas förvaltning av unionsrätten är en fråga av allmänt intresse. I punkt 2 bemyndigas unionen att anta stödjande åtgärder i detta avseende genom att underlätta utbyte av informationer och personer med anknytning till förvaltningen av EU-rätten och genom att stödja gemensamma utbildnings- och utvecklingsprogram. I punkt 3 betonas att de åtgärder som antas enligt denna rättsliga grund inte skall påverka de åligganden och skyldigheter som införs genom andra bestämmelser i konstitutionen.

Ny artikel
som skall införas i avsnittet "Forskning och teknisk utveckling samt rymden"

- 1. I syfte att främja vetenskaplig och teknisk utveckling, industriell konkurrenskraft och genomförandet av unionens politik skall unionen utarbeta en europeisk rymdpolitik. Den kan för detta ändamål främja gemensamma initiativ, stödja forskning och teknisk utveckling och samordna de insatser som är nödvändiga för utforskandet och utnyttjandet av rymden.**
- 2. För att bidra till förverkligandet av de mål som avses i punkt 1 skall nödvändiga åtgärder, som kan få formen av ett europeiskt rymdprogram, fastställas i en europeisk lag eller ramlag.**

Kommentar

I punkt 1 bekräftas det allmänna målet och det redogörs för riktlinjerna för denna politik som avser området forskning och teknisk utveckling men även industrins konkurrenskraft och i förekommande fall andra av unionens politikområden.

I punkt 2 anges att arten av och innehållet i unionens verksamhet på detta område som kan inbegripa utarbetande och genomförande av ett europeiskt rymdprogram utan att andra typer av verksamhet utesluts (till exempel internationellt samarbete)

INSTRUMENT OCH FÖRFARANDEN

Förteckning över rättsliga grunder i vilka antagningsförfarandet i förhållande till de nuvarande fördragen ändras genom konstitutionen.

<i>Rättsliga grunder i vilka förfarandet för beslutsfattande har ändrats</i>	<i>Nuvarande förfarande</i>
Vanligt lagstiftningsförfarande	
Bestämmelser för kontroll av verkställande befogenheter (artikel I-36)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 202 i EG-fördraget)
Inre marknaden – åtgärder avseende social trygghet för migrerande arbetstagare från gemenskapen (artikel III-18)	Medbeslutande – rådet beslutar med enhällighet (artikel 42 i EG-fördraget)
Undantag i en medlemsstat av viss verksamhet från tillämpningsområdet för bestämmelser som rör etableringsrätten (artikel III-21 andra stycket)	Kvalificerad majoritet i rådet (artikel 45 andra stycket i EG-fördraget)
Samordning av bestämmelser i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillträde till oavlönad verksamhet och utövandet av denna när det gäller samordning av gällande principer för lagstiftning om yrkesverksamhet med avseende på utbildning och villkor för tillträde av fysiska personer (artikel III-23)	Medbeslutande – rådet beslutar med enhällighet (artikel 47 i EG-fördraget)
Utvidgning av tillämpningen av bestämmelser som gäller tillhandahållandet av tjänster till personer från tredje land som är etablerade inom gemenskapen (artikel III-26, andra stycket)	Kvalificerad majoritet i rådet (artikel 49 andra stycket i EG-fördraget)
Liberalisering av tjänster (artikel III-29)	Kvalificerad majoritet i rådet och enkelt yttrande av parlamentet (artikel 52.1 i EG-fördraget)
Antagande av andra bestämmelser om kapitalrörelser till och från tredje land (artikel III-43.2)	Kvalificerad majoritet i rådet (artikel 57.2 första deln i EG-fördraget)

<i>Rättsliga grunder i vilka förfarandet för beslutsfattande har ändrats</i>	<i>Nuvarande förfarande</i>
Immateriellrätt (artikel III-65)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande av parlamentet (artikel 308 i EG-fördraget)
Multilateral övervakning (artikel III-68.6)	Samarbetsförfarande (artikel 99.5 i EG-fördraget)
Europeiska centralbankens särskilda uppgifter (artikel III-74.6)	Enhällighet i rådet och samtycke (artikel 105.6 i EG-fördraget)
Ändring av protokollet om Europeiska centralbankssystemets och Europeiska centralbankens stadgar på rekommendation av Europeiska centralbanken eller kommissionen (artikel III-76.5)	Kvalificerad majoritet eller enhällighet i rådet och samtycke (artikel 107.5 i EG-fördraget)
Nödvändiga bestämmelser för att använda euron (artikel III-80)	(ny)
Socialpolitik, punkterna d) skydd av arbetstagare vid uppsägning, f) kollektiv representation och kollektivt försvar samt g) anställningsvillkor för medborgare i tredje land (artikel III-99.1-2)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 137 i EG-fördraget) (Enligt det gällande fördraget skulle de avsedda aspekterna kunna underkastas medbestämmandeförfarandet efter ett enhälligt beslut i rådet)
Strukturfonden och sammanhållningsfonden – från och med 2007 – (artikel III-114)	Kvalificerad majoritet i rådet från och med 2007 (för närvarande enhällighet) och samtycke från Europaparlamentet (artikel 161 i EG-fördraget)
Tillämpning av konkurrensreglerna på den gemensamma jordbrukspolitiken (artikel III-121.1)	Kvalificerad majoritet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 37.2 i EG-fördraget)
Lagstiftning på området för den gemensamma jordbrukspolitiken (artikel III-122.2)	Kvalificerad majoritet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 37.2)
Energi (artikel III-152)	Enhällighet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 308 i EG-fördraget)
Personkontroll vid gränserna (artikel III-161)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 67 i EG-fördraget) <i>(medbeslutande efter ett enhälligt beslut om ändring av förfarandet)</i>
Asyl (artikel III-162)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 67 i EG-fördraget)
Invandring (artikel III-163)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 67 i EG-fördraget)

<i>Rättsliga grunder i vilka förfarandet för beslutsfattande har ändrats</i>	<i>Nuvarande förfarande</i>
Straffrättsligt samarbete – förfaranden, samarbete, utbildning och miniminormer (artikel III-166)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 31 i EU-fördraget)
Minimiregler för definition av brott och påföljder med avseende på svår brottslighet (artikel III-167)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 31 i EU-fördraget)
Brottsförebyggande stödåtgärder (artikel III-168)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 31 i EU-fördraget)
Eurojust (artikel III-169)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 31 i EU-fördraget)
Polissamarbete (vissa aspekter) (artikel III-171.1)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 30 i EU-fördraget)
Europol (artikel III-172)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 30 i EU-fördraget)
Kultur (utom rekommendationer (artikel III-176)	Medbeslutande – rådet beslutar med enhällighet (artikel 151 i EG-fördraget)
Räddningstjänst (artikel III-179)	Enhällighet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 308 i EG-fördraget)
Handelspolitik – genomförandebestämmelser (artikel III-212.2)	Kvalificerad majoritet i rådet (artikel 133 i EG-fördraget)
Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land (artikel III-216.2)	Kvalificerad majoritet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 181A i EG-fördraget)
Inrättande av specialdomstolar (artikel III-260)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 225A i EG-fördraget)
Domstolens behörighet när det gäller immaterialrätt (artikel III-265)	Enhällighet i rådet, enkelt yttrande från parlamentet och nationell ratificering (artikel 229A i EG-fördraget)
Ändring av domstolens stadga (utom avsnitt I) (artikel III-285)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 245 i EG-fördraget)
Ändring av vissa artiklar i protokollet om Europeiska investeringsbankens stadga (artikel III-295 tredje stycket)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 266 i EG-fördraget)

<i>Rättsliga grunder i vilka förfarandet för beslutsfattande har ändrats</i>	<i>Nuvarande förfarande</i>
Antagande av finansiella bestämmelser – från och med 2007 – (artikel III-314)	Kvalificerad majoritet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 279.1 i EG-fördraget)
Fastställande av tjänsteföreskrifter för Europeiska gemenskapens tjänstemän och av de regler som skall tillämpas på andra som anställs av unionen (artikel III-329)	Kvalificerad majoritet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 283 i EG-fördraget)

Särskilda lagstiftningsförfaranden	
Egna medel – närmare bestämmelser (artikel I-53.4) Lag antagen av rådet med kvalificerad majoritet – godkännande av parlamentet	Enhällighet i rådet, enkelt yttrande från parlamentet och nationell ratificering (artikel 269 i EG-fördraget)
Flerårig finansieringsram (artikel I-54) Lag antagen av rådet med kvalificerad majoritet – godkännande av parlamentet	Interinstitutionellt avtal
Antagande av bestämmelser för kapitalrörelser till och från tredje land som utgör ett steg tillbaka i den liberaliseringsprocess som föreskrivs i gemenskapsrätten (artikel III-43) Lag antagen av rådet med enhällighet – samråd med parlamentet	Enhällighet i rådet utan parlamentets yttrande (artikel 57.2 i EG-fördraget)
Bestämmelser om harmonisering av beskattning med avseende på administrativt samarbete eller bekämpning av skattebedrägeri (efter enhälligt beslut i rådet) (artikel III-59.2) Lag antagen av rådet med kvalificerad majoritet – samråd med parlamentet	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande (artikel 93 i EG-fördraget)
Bestämmelser om företagsbeskattning med avseende på administrativt samarbete eller bekämpning av skattebedrägeri som är nödvändiga för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att undvika snedvridning av konkurrensen (efter ett enhälligt beslut av rådet) (artikel III-60) Lag antagen av rådet med kvalificerad majoritet –parlamentet skall höras	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande (artikel 93 i EG-fördraget)
Närmare bestämmelser för utövandet av undersökningsrätten (artikel III-230) – Lag antagen av parlamentet – godkännande av rådet och yttrande från kommissionen	Gemensam överenskommelse med parlamentet rådet och kommissionen (artikel 193 i EG-fördraget)
Årlig budget (artikel III-306) Lag antagen genom ad hoc-förfarande	Ad hoc-förfarande (artikel 272 i EG-fördraget)

Akter som inte är rättsakter	
Tillämpning av förbudet mot positiv särbehandling (artikel III-71.2) Kvalificerad majoritet i rådet – parlamentet skall höras	Samarbetsförfarande (artikel 102.2 i EG-fördraget)
Tillämpning av förbudet mot att åta sig förpliktelser, kontraktsförbindelser och ge rätt att övertrassera konton ... (artikel III-72.2) Kvalificerad majoritet i rådet –parlamentet skall höras)	Samarbetsförfarande (artikel 103.2 i EG-fördraget)
Åtgärder för harmonisering av enhetsvalörer och tekniska specifikationer för mynt (artikel III-75.2) Kvalificerad majoritet – parlamentet skall höras	Samarbetsförfarande (artikel 106.2 i EG-fördraget)
Administrativt samarbete inom området för frihet, säkerhet och rättvisa (artikel III-159)	Enhällighet i rådet och enkelt yttrande från parlamentet (artikel 66 i EG-fördraget och 30–31 i EU-fördraget)
Rekommendationer på kulturområdet (artikel III-176) Majoritet i rådet	Enhällighet i rådet (artikel 151.5 andra strecksatsen i EG-fördraget)
Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet på GUSP-området när det antar ett beslut på initiativ av utrikesministern till följd av en begäran från Europeiska rådet (artikel III-196)	Avdelning V i EU-fördraget
Omedelbart finansiellt bistånd till tredje land (artikel III-217) Kvalificerad majoritet i rådet	Enhällighet i rådet (artikel 308 i EG-fördraget)
Preliminära tolftedelar (artikel III-307) Ad hoc-förfarande	Ad hoc-förfarande (artikel 273)
Närmare föreskrifter för hur de egna medlen skall ställas till förfogande (artikel III-314.2) Kvalificerad majoriet i rådet – parlamentet skall höras	Enhällighet i rådet (artikel 279.2 i EG-fördraget)